

**แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. 2566 - 2570)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2568**

ก

คำนำ

ตามที่กฎกระทรวงการแบ่งส่วนราชการสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้กำหนดให้สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดมีอำนาจหน้าที่ ศึกษา วิเคราะห์ และจัดทำยุทธศาสตร์พัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด ตามคู่มือการปฏิบัติงานการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เพื่อให้เป็นปัจจุบันและมีความสอดคล้องกับสถานการณ์ที่มีการเปลี่ยนแปลง ซึ่งแสดงถึงทิศทาง แนวทาง และเป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดในอนาคต ที่มีความสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี นโยบายรัฐบาล และนโยบายกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาภาค/กลุ่มจังหวัด/จังหวัด และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง โดยแสดงถึงเป้าหมายการพัฒนา ประเด็นการพัฒนา แนวทางการพัฒนา และโครงการสำคัญในการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๘ โดยมีหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่รับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดและภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง ร่วมสนับสนุนในการจัดทำ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์และทิศทางการพัฒนาของจังหวัด ในการขับเคลื่อนด้านการเกษตรและสหกรณ์ และเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงาน ของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่ ซึ่งหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ได้รับการพัฒนาอย่างมีประสิทธิภาพ ส่งผลให้เกษตรกรมีคุณภาพชีวิตที่ดีและมีความภาคภูมิใจในการประกอบอาชีพด้านการเกษตรกรรมต่อไป

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

กันยายน ๒๕๖๖

ข
สารบัญ

หน้าที่

ส่วนที่ ๑. บทนำ	
๑. ที่มา	๑
๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๑-๒๕
ส่วนที่ ๒ ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๖-๔๖
๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๕-๕๖
ส่วนที่ ๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๕๗-๖๑
ส่วนที่ ๔ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	
๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๖๒
๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา	๖๒
๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๖๒-๖๕
๔. แผนที่แสดงความสอดคล้องของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ	๖๖
๕. สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๖๖-๗๔
ส่วนที่ ๕ แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)	
แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)	๗๕-๗๓

ภาคผนวก

- ภาคผนวก ก คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

สารบัญตาราง

	หน้าที่
ตารางที่ ๑ แสดงข้อมูลปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ.๒๕๕๕ - ๒๕๖๕	๓๑
ตารางที่ ๒ แสดงข้อมูลอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔	๓๑ - ๓๒
ตารางที่ ๓ แสดงข้อมูลขอบเขตลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ลุ่มชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)	๓๒
ตารางที่ ๔ แสดงข้อมูลการแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๓
ตารางที่ ๕ แสดงข้อมูลจำนวนประชากรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕	๓๔
ตารางที่ ๖ แสดงข้อมูลจำนวนสถานศึกษาที่จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๔	๓๕
ตารางที่ ๗ แสดงข้อมูลจำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ต่อประชากรจำแนกตามระดับชั้น ปีการศึกษา ๒๕๖๔	๓๕
ตารางที่ ๘ แสดงข้อมูลประชากรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามเพศ และสถานภาพแรงงานไทย ปี ๒๕๖๕	๓๕
ตารางที่ ๙ แสดงข้อมูลผู้มีงานทำของประชากรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามอุตสาหกรรม ปี ๒๕๖๕	๓๖
ตารางที่ ๑๐ แสดงข้อมูลสถิติเที่ยวบินและผู้โดยสารท่าอากาศยานหัวหิน ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔	๓๘
ตารางที่ ๑๑ แสดงข้อมูลปริมาณเรือและปริมาณสินค้าที่เข้า - ออก ณ ท่าเรือประจวบ ปี ๒๕๖๔	๓๙
ตารางที่ ๑๒ แสดงข้อมูลสถิติการใช้น้ำประปา ๓ ปี พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๐
ตารางที่ ๑๓ แสดงข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (GPP) ปี ๒๕๖๔	๔๓
ตารางที่ ๑๔ แสดงข้อมูลจำนวนครุฑเรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคการเกษตร ปี ๒๕๖๕	๔๖
ตารางที่ ๑๕ แสดงข้อมูลการใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี ๒๕๖๔	๔๖
ตารางที่ ๑๖ แสดงข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตปศุสัตว์ในผลผลิตสินค้าระดับจังหวัด ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖	๔๗
ตารางที่ ๑๗ แสดงข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตปศุสัตว์ในผลผลิตสินค้าระดับจังหวัด ด้านการปศุสัตว์ พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖	๔๘
ตารางที่ ๑๘ แสดงข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตปศุสัตว์ในผลผลิตสินค้าระดับจังหวัด ด้านการประมง พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖	๔๘

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่ ๑๙	แสดงข้อมูลผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖	๔๘
ตารางที่ ๒๐	แสดงข้อมูลมาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๙
ตารางที่ ๒๑	แสดงข้อมูลสินค้า OTOP ๑๐ อันดับแรกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๔๙
ตารางที่ ๒๒	การเพาะปลูกและร้อยละผลผลิตเก็บเกี่ยวรายเดือนสินค้าเกษตร ปี ๒๕๖๔/๒๕๖๕	๕๐
ตารางที่ ๒๓	แสดงข้อมูลประเภทสหกรณ์การเกษตรและการจัดระดับชั้นสหกรณ์ ปี ๒๕๖๖	๕๐
ตารางที่ ๒๔	แสดงข้อมูลประเภทกลุ่มเกษตรกรและการจัดระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร ประจำปี ๒๕๖๖	๕๑
ตารางที่ ๒๕	แสดงข้อมูลอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี ๒๕๖๖	๕๒
ตารางที่ ๒๖	แสดงข้อมูลเกษตรกรกลุ่มส่งเสริมอาชีพเกษตร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ปี ๒๕๖๖	๕๒
ตารางที่ ๒๗	แสดงข้อศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๒-๕๕
ตารางที่ ๒๘	แสดงข้อมูลค่าแหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้าและข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด ปี ๒๕๖๔	๕๒-๕๕

ส่วนที่ ๑
บทนำ

ส่วนที่ ๑ บทนำ

๑. ที่มา

๑.๑ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๗๘ (๒) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการสนับสนุน ให้จังหวัดมีแผนและงบประมาณเพื่อพัฒนาจังหวัด เพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ ประกอบกับ มาตรา ๘๔ (๘) กำหนดให้รัฐต้องดำเนินการตามแนวนโยบายด้านเศรษฐกิจ คือ ค้ำครองและรักษาผลประโยชน์ของเกษตรกรในการผลิตและการตลาด ส่งเสริมให้สินค้าเกษตรกรได้รับผลตอบแทนสูงสุด รวมทั้ง ส่งเสริมการรวมกลุ่มของเกษตรกรในรูปของสภาเกษตรกร เพื่อวางแผนการเกษตรและรักษาผลประโยชน์ร่วมกันของเกษตรกรและมาตรา ๘๔ (๑๔) รัฐต้องส่งเสริมอุตสาหกรรมแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อให้เกิดมูลค่าเพิ่มในทางเศรษฐกิจ รวมทั้งมาตรา ๘๕(๒) กำหนดให้รัฐดำเนินการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม และดำเนินการให้เกษตรกรมีกรรมสิทธิ์หรือสิทธิในที่ดิน เพื่อประกอบเกษตรกรรมอย่างทั่วถึงโดยการปฏิรูปที่ดินหรือวิธีอื่น รวมทั้งจัดหาแหล่งน้ำเพื่อให้เกษตรกรมีน้ำใช้อย่างพอเพียงและเหมาะสมแก่การเกษตร

๑.๒ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็ง และแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกรรมมั่นคง ภาคการเกษตรมั่งคั่ง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร เพิ่มประสิทธิภาพการผลิต และยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตร ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน และพัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ

๑.๓ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำแผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ตามแนวทางการขับเคลื่อนการดำเนินงานเพื่อบรรลุเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ โดยทุกหน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้ร่วมกันพิจารณาภารกิจของหน่วยงานที่สอดคล้อง เชื่อมโยงกับแผนในแต่ละระดับ รวมทั้งน่านโยบายสำคัญ และสถานการณ์สภาพแวดล้อมต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับบริบทของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ มากำหนดเป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานในการขับเคลื่อนภารกิจ ให้ได้ผลลัพธ์ตามที่กำหนด ตลอดจนพิจารณาความต่อเนื่องในการบริหารราชการแผ่นดินควบคู่กับการขับเคลื่อนนโยบายของรัฐบาล เพื่อให้เกิดผลอย่างเป็นรูปธรรม โดยแผนปฏิบัติการฯ จะเป็นกรอบแนวทางในการดำเนินงานของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ และองค์การมหาชน รวมทั้งเป็นเครื่องมือสำหรับผู้บริหารในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิต ให้สามารถดำเนินการได้ ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม เพื่อมุ่งสู่การบรรลุผลสัมฤทธิ์ของเป้าหมายระดับชาติร่วมกันต่อไป

๒. ทิศทาง นโยบาย และยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้องกับการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

เพื่อให้การจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด เป็นไปตามกรอบยุทธศาสตร์ชาติ ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ แผนการปฏิรูปประเทศ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ ยุทธศาสตร์การขับเคลื่อนประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ (ร่าง) กรอบแผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ แผนปฏิบัติการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) นโยบายรัฐบาล นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงกำหนดกรอบแนวคิดหลักในการจัดทำแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด โดยมุ่งเน้นให้มีความเชื่อมโยง สอดคล้องกับนโยบาย ยุทธศาสตร์ และแผนพัฒนาในระดับต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) มีวิสัยทัศน์ คือ “ประเทศไทยมีความมั่นคง มั่งคั่ง ยั่งยืน เป็นประเทศพัฒนาแล้ว ด้วยการพัฒนาตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง” โดยมีเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศชาติมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” โดยยกระดับศักยภาพของประเทศในหลากหลายมิติ พัฒนาคนในทุกมิติ และในทุกช่วงวัยให้เป็นคนดี เก่งและมีคุณภาพ สร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม สร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และมีภาครัฐของประชาชนเพื่อประชาชนและประโยชน์ส่วนรวม การพัฒนาประเทศในช่วงระยะเวลาของยุทธศาสตร์ชาติ จะมุ่งเน้นการสร้างสมดุลระหว่างการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ๖ ยุทธศาสตร์ โดยมีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ยุทธศาสตร์ ได้แก่ (๐๑) ยุทธศาสตร์ชาติด้านความมั่นคง (๐๒) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน (หลัก) (๐๔) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างโอกาสและความเสมอภาคทางสังคม (๐๕) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และ (๐๖) ยุทธศาสตร์ชาติด้านการปรับสมดุล และพัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐ การประเมินผลการพัฒนาตามยุทธศาสตร์ชาติ ประกอบด้วย

- ๑) ความอยู่ดีมีสุขของคนไทยและสังคมไทย
- ๒) ขีดความสามารถในการแข่งขัน การพัฒนาเศรษฐกิจ และการกระจายรายได้
- ๓) การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศ
- ๔) ความเท่าเทียมและความเสมอภาคของสังคม
- ๕) ความหลากหลายทางชีวภาพ คุณภาพสิ่งแวดล้อม และความยั่งยืนของทรัพยากรธรรมชาติ
- ๖) ประสิทธิภาพการบริหารจัดการและการเข้าถึงการให้บริการของภาครัฐ

๒.๒ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี เป็นส่วนสำคัญในการถ่ายทอดเป้าหมายและประเด็นยุทธศาสตร์ ของยุทธศาสตร์ชาติลงสู่แผนระดับต่างๆ ในลักษณะที่มีการบูรณาการและเชื่อมโยงระหว่างยุทธศาสตร์ชาติด้านที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้หน่วยงานสามารถนำไปใช้เป็นกรอบในการดำเนินการที่เกี่ยวข้องให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาประเทศตามที่กำหนดไว้ในยุทธศาสตร์ชาติภายในปี ๒๕๘๐ โดยแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ มีทั้งหมด ๒๓ ฉบับ เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๕ ฉบับ ได้แก่ (๐๑) ความมั่นคง (๐๓) การเกษตร (หลัก) (๐๕) การท่องเที่ยว (๐๖) พื้นที่และเมืองน่าอยู่อัจฉริยะ (๐๗) โครงสร้างพื้นฐาน ระบบโลจิสติกส์ และดิจิทัล (๐๘) ผู้ประกอบการและวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมยุคใหม่ (๐๙) เขตเศรษฐกิจพิเศษ (๑๕) พลังทาง สังคม (๑๖) เศรษฐกิจฐานราก (๑๘) การเติบโตอย่างยั่งยืน (๑๙) การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ (๒๐) การบริการประชาชนและประสิทธิภาพภาครัฐ (๒๑) การต่อต้านการทุจริต และประพฤติมิชอบ (๒๒) กฎหมายและกระบวนการ ยุติธรรม และ (๒๓) การวิจัยและพัฒนานวัตกรรม ในแผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติประเด็น (๐๓) การเกษตร จะให้ความสำคัญกับการยกระดับการผลิตให้เข้าสู่คุณภาพมาตรฐานความปลอดภัย การใช้ประโยชน์จากความโดดเด่น และเอกลักษณ์ของสินค้าเกษตร รวมถึงความหลากหลายทางชีวภาพในแต่ละพื้นที่ การพัฒนาสินค้าเกษตรและการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อสร้างมูลค่าและคุณค่าให้กับสินค้าเกษตร การประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่ในการผลิต และการจัดทำฟาร์ม นอกจากนี้ ยังมีการสนับสนุนและส่งเสริมการพัฒนาระบบนิเวศของภาคเกษตร เพื่อเสริมสร้างให้การพัฒนามีการเติบโตอย่างต่อเนื่องและเข้มแข็ง ประกอบด้วย ๖ แผนย่อย โดยสรุป ดังนี้

๒.๒.๑ แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

- ๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรม และเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย
- ๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจน เชื่อมโยง ไปสู่ภาคการผลิตอื่น

เป้าหมาย สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๒ แผนย่อยเกษตรปลอดภัย ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการบริหารจัดการฐานทรัพยากรทางเกษตรและระบบการผลิตที่เป็นมิตร ต่อสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการผลิตในระบบเกษตรกรรมยั่งยืน

๒) พัฒนาระบบคุณภาพมาตรฐานความปลอดภัยและระบบการตรวจรับรองคุณภาพ จากสถาบันที่มีความน่าเชื่อถือในระดับต่างๆ พัฒนาคูณค่าทางโภชนาการของสินค้าเกษตรและอาหาร และพัฒนาระบบ การตรวจสอบย้อนกลับให้เป็นที่ยอมรับกับความต้องการของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๓) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการ ให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน และส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า

๔) สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย และการส่งเสริมด้านการขยายตลาดการบริโภคสินค้าเกษตรและอาหารปลอดภัย

๕) สนับสนุนการทำเกษตรอินทรีย์วิถีชาวบ้าน ควบคุมการขยายตลาดเกษตรอินทรีย์ทั้งใน และต่างประเทศ

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรปลอดภัย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยของไทยได้รับการยอมรับด้านคุณภาพความปลอดภัย และคุณค่าทางโภชนาการสูงขึ้น

ตัวชี้วัด ดัชนีความเชื่อมั่นผู้บริโภคด้านคุณภาพและความปลอดภัยอาหาร

๒.๒.๓ แผนย่อยเกษตรชีวภาพ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) สนับสนุนการใช้ประโยชน์จากการอนุรักษ์ทรัพยากรชีวภาพ พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ และเชื้อจุลินทรีย์

๒) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ จากฐานเกษตรกรรมและฐานทรัพยากรชีวภาพ ยกกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจเกษตร ขนาดกลางและเล็ก และสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในอุตสาหกรรมและพลังงาน ที่เกี่ยวข้องับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๓) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อม ในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง

๔) ส่งเสริมการทำตลาดผ่านการสร้างความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับผลิตภัณฑ์จากเกษตรชีวภาพ ตลอดจนประโยชน์และสรรพคุณของสมุนไพรไทย

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าของสินค้าเกษตรชีวภาพ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ วิสาหกิจเกษตรจากฐานชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นมีการจัดตั้งทุกตำบล เพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด จำนวนวิสาหกิจเกษตรขนาดกลางและเล็ก และผลิตภัณฑ์จากฐานชีวภาพ

๒.๒.๔ แผนย่อยเกษตรแปรรูป ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง

๒) ส่งเสริมการแปรรูปโดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศ และการสร้างเครื่องหมายทางการค้าและการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมาย สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๕ แผนย่อยเกษตรอัจฉริยะ ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) ส่งเสริมการพัฒนาพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ ปัจจัยการผลิต เครื่องจักรกลและอุปกรณ์การเกษตร รวมทั้งเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตรแห่งอนาคต

๒) พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตร การจัดการภาคเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม องค์ความรู้ด้านการผลิตและการตลาด การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีอวกาศและภูมิสารสนเทศ เทคโนโลยีดิจิทัล ฐานข้อมูลสารสนเทศทางการเกษตรต่างๆ

๓) สนับสนุนและส่งเสริมการทำระบบฟาร์มอัจฉริยะ ควบคู่กับการใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและการใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการวางแผนการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาด

เป้าหมายที่ ๑ สินค้าที่ได้จากเทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าสินค้าที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด ผลผลิตต่อหน่วยของฟาร์มหรือแปลงที่มีการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่/อัจฉริยะ

(เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๒.๖ แผนย่อยการพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑) เพิ่มประสิทธิภาพและการจัดการฐานทรัพยากรทางการเกษตร อนุรักษ์และรักษาฐานทรัพยากรทางการเกษตรที่สำคัญ การคุ้มครองที่ดินการเกษตร การจัดการน้ำเพื่อการเกษตรและชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนใช้ประโยชน์จากฐานข้อมูลทรัพยากรทางการเกษตร และการบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรมอย่างเหมาะสม

๒) สร้างความมั่นคงอาหารให้กับครัวเรือนเกษตรกรและชุมชน สนับสนุนให้ชุมชนทางการเกษตรของท้องถิ่น ส่งเสริมการทำเกษตรตามหลักการปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง สนับสนุนให้หน่วยงานของ รัฐหรือท้องถิ่นในพื้นที่มีบทบาทดำเนินการให้เกิดความมั่นคงด้านอาหารในมิติต่างๆ รวมถึงการดูแลโภชนาการของประชาชนในทุกช่วงวัย สร้างเสถียรภาพด้านรายได้ของเกษตรกรและประชาชน การมีมาตรการรองรับสำหรับผู้มีรายได้น้อยให้สามารถเข้าถึงสินค้าเกษตรและอาหารได้อย่างทั่วถึง และการติดตามการเปลี่ยนแปลงของราคาอาหาร และผลกระทบ

๓) พัฒนาระบบข้อมูลสารสนเทศ และการเฝ้าระวังและเตือนภัยสินค้าเกษตร ส่งเสริมให้มีการพัฒนาระบบฐานข้อมูลสารสนเทศการเกษตรที่มีมาตรฐานและครบวงจร ทั้งเรื่องเกษตรกร ข้อมูล อุปสงค์และอุปทานสินค้าเกษตรที่มุ่งเน้นการตลาดนำการผลิต ข้อมูลพื้นที่เกษตรกรรม ข้อมูลมูลค่าสินค้าเกษตร การพัฒนาระบบติดตามเฝ้าระวังและวางระบบเตือนภัย กลไกการจัดการปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นกับสินค้าเกษตร

และผลิตภัณฑ์ในมิติต่างๆ ทั้งในด้านอุปสงค์และอุปทาน รวมทั้งให้เกษตรกรและผู้ใช้ประโยชน์สามารถเข้าถึงข้อมูลได้ง่าย ตลอดจน เชื่อมโยงข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่มีประสิทธิภาพ วิเคราะห์แนวโน้มการผลิตสินค้าเกษตร

๔) ส่งเสริมการรวมกลุ่มเกษตรกรเชื่อมโยงไปถึงผู้ประกอบการ ภาคเอกชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในการพัฒนาด้านการผลิตและด้านการตลาดของสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ สนับสนุนการขยายเครือข่าย ธุรกิจของวิสาหกิจชุมชนและสหกรณ์ สนับสนุนให้มีโอกาสในการเข้าถึงแหล่งทุนภายใต้เงื่อนไขที่ผ่อนปรนมากขึ้น และมีกลไกในการดูแลให้เกษตรกรได้รับประโยชน์จากการรวมกลุ่มและการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรอย่างแท้จริง

๕) วิจัยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมสนับสนุนภาคเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมการวิจัยพื้นฐาน รวมถึงการวิจัยเชิงประยุกต์ในด้านต่างๆ พัฒนาศักยภาพเกษตรกรในการเข้าถึงองค์ความรู้และเทคโนโลยีด้านการผลิตและการตลาด เทคโนโลยีดิจิทัล และข้อมูลสารสนเทศ

๖) พัฒนาคุณภาพมาตรฐานสินค้าและผลิตภัณฑ์ ยกระดับการผลิตสินค้าและผลิตภัณฑ์ ให้มีคุณภาพมาตรฐาน สอดคล้องกับความต้องการของตลาดหรือกลุ่มผู้บริโภค จัดให้มีระบบการตรวจรับรองคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตรอย่างเพียงพอ มีขั้นตอนการตรวจสอบที่รวดเร็ว และมีราคาเหมาะสม รวมถึงการวางระบบตรวจสอบย้อนกลับ

๗) ส่งเสริมด้านการตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์การเกษตร โดยใช้เทคโนโลยีและเครื่องมือ ต่างๆ ในการส่งเสริมและขยายตลาดสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรในรูปแบบต่างๆ

๘) อำนวยความสะดวกทางการค้าและพัฒนาระบบโลจิสติกส์การเกษตร เพิ่มประสิทธิภาพการให้บริการทางการค้าและอำนวยความสะดวกแก่ผู้ประกอบการให้มีความรวดเร็วและไม่เป็นภาระค่าใช้จ่ายในการทำธุรกรรมทางการค้า และเตรียมความพร้อมของสถานที่เก็บรวบรวม/รักษาคุณภาพสินค้าและผลิตภัณฑ์เกษตร ที่ได้คุณภาพและมาตรฐาน

เป้าหมายที่ ๑ ประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วยมีการปรับตัวเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด มูลค่าผลผลิตสินค้าเกษตรต่อหน่วย (เฉลี่ยร้อยละ)

เป้าหมายที่ ๒ สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเป้าหมาย)

ที่ขึ้นทะเบียน กับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐานเพิ่มขึ้น

ตัวชี้วัด สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน และกลุ่มเกษตรกร) ที่ขึ้นทะเบียนกับ

กระทรวงเกษตรและสหกรณ์มีความเข้มแข็งในระดับมาตรฐาน (เฉลี่ยร้อยละ)

๒.๓ แผนการปฏิรูปประเทศ ต้องดำเนินการเพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ประกอบด้วย ประเทศชาติมีความสงบเรียบร้อย มีความสามัคคี สังคมมีความสงบสุข เป็นธรรม และมีโอกาสอันทัดเทียมกันเพื่อขจัดความเหลื่อมล้ำ มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีส่วนร่วมในการพัฒนาประเทศ ทั้งนี้ การปฏิรูปประเทศ ต้องสอดคล้องและเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับยุทธศาสตร์ชาติ โดยมีประเด็นขับเคลื่อนการปฏิรูปที่สำคัญ โดยสรุป ใน ๖ มิติ ได้แก่ การลดความเหลื่อมล้ำทางสังคม การพัฒนาเศรษฐกิจ การสร้างสังคมและชุมชนที่เข้มแข็ง การฟื้นฟู และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การสร้างประสิทธิภาพและความโปร่งใสในกระบวนการ ทำงานของภาครัฐ และการพัฒนากฎหมายและกระบวนการยุติธรรม แผนการปฏิรูปประเทศมี ๑๓ ฉบับ มีความเกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ๕ ฉบับ ได้แก่ (๒) การบริหารราชการแผ่นดิน (๓) กฎหมาย (๕) เศรษฐกิจ(หลัก) (๖) ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และ (๗) สาธารณสุข ในส่วนของแผนการปฏิรูปประเทศด้านเศรษฐกิจ มีเป้าประสงค์เพื่อยกระดับศักยภาพทางเศรษฐกิจของประเทศ กระจายความเจริญและความเข้มแข็งของภาคสังคม และปรับบทบาท โครงสร้าง และกลไกสถาบันบริหารจัดการเศรษฐกิจของประเทศตามหลักแนวคิดการบริหารงานคุณภาพที่มีบทบาทสำคัญต่อการขับเคลื่อนประเด็นปฏิรูปเพื่อเพิ่มความสามารถในการแข่งขันทางเศรษฐกิจ และลดความเหลื่อมล้ำให้เกิดผลสัมฤทธิ์ โดยกำหนดกิจกรรมปฏิรูปประเทศที่จะส่งผลให้เกิดการเปลี่ยนแปลงต่อประชาชนอย่างมีนัยสำคัญ จำนวน ๕ กิจกรรม ประกอบด้วย

- ๑) การสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๒) การส่งเสริมและพัฒนาการท่องเที่ยวคุณภาพสูง
- ๓) การเพิ่มโอกาสของผู้ประกอบการขนาดกลางและขนาดเล็กในอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย
- ๔) การเป็นศูนย์กลางด้านการค้าและการลงทุนของไทยในภูมิภาค
- ๕) การพัฒนาศักยภาพคนเพื่อเป็นพลังในการขับเคลื่อนเศรษฐกิจ

ทั้งนี้ ในการดำเนินการดังกล่าวจะทำให้กำลังคนในระบบมีทักษะสอดคล้องตามความต้องการของภาคอุตสาหกรรมและบริการเป้าหมาย และได้รับการจ้างงานเพิ่มมากขึ้น บุคลากรในภาคเกษตรกรรมภาคการท่องเที่ยว และผู้ประกอบการรายย่อยมีรายได้เพิ่มขึ้น สามารถกระตุ้นเศรษฐกิจของประเทศได้ดียิ่งขึ้น

๒.๔ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) มุ่งหมายที่จะเร่งเพิ่มศักยภาพของประเทศในการรับมือกับความเสี่ยงที่อาจส่งผลกระทบต่อฐานแรงและเสริมสร้างความสามารถในการสร้างสรรค์ประโยชน์จากโอกาสที่เกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสมและทันทั่วทั้ง การกำหนดทิศทางการพัฒนาประเทศ ในระยะของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ จึงมีวัตถุประสงค์เพื่อ พลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” ซึ่งหมายถึงการสร้างการเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมตั้งแต่ระดับโครงสร้างนโยบายและกลไก เพื่อมุ่งเสริมสร้างสังคมที่ก้าวหน้าพลวัตของโลก และเกื้อหนุนให้คนไทยมีโอกาสที่จะพัฒนาตนเองได้อย่างเต็มศักยภาพ พร้อมกับการปรับโครงสร้างเศรษฐกิจไปสู่การขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยี นวัตกรรม และความคิดสร้างสรรค์ มีความสามารถในการสร้างมูลค่าเพิ่มที่สูง และคำนึงถึงความยั่งยืนด้านสิ่งแวดล้อม ดังนั้น เพื่อถ่ายทอดเป้าหมายหลักไปสู่การขับเคลื่อนที่ชัดเจนในลักษณะของวาระการพัฒนา (Agenda) ที่เอื้อให้เกิดการทำงานร่วมกันของหลายหน่วยงานและหลายภาคส่วนในการผลักดัน การพัฒนาในเรื่องใดเรื่องหนึ่งให้เกิดผลได้อย่างเป็นรูปธรรม จึงได้กำหนด หมายเหตุการพัฒนา จำนวน ๑๓ ประการ ซึ่งเป็นการบ่งบอกถึงสิ่ง ที่ประเทศไทยปรารถนาจะ “เป็น” มุ่งหวังจะ “มี” หรือต้องการจะ “ขจัด” เพื่อสะท้อนประเด็นการพัฒนาที่มีลำดับความสำคัญสูงต่อการพลิกโฉมประเทศไทยสู่ “สังคมก้าวหน้า เศรษฐกิจสร้างมูลค่าอย่างยั่งยืน” และการบรรลุเป้าหมายหลักในช่วงระยะเวลา ๕ ปี ของแผนพัฒนา ฉบับที่ ๑๓ โดยมีหมายเหตุที่เกี่ยวข้องกับกระทรวง เกษตรและสหกรณ์ จำนวน ๑๑ หมายเหตุ ได้แก่

หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยสร้างมูลค่าเพิ่มให้สินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูป พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและระบบบริหารจัดการเพื่อคุณภาพ ความมั่นคงอาหาร และความยั่งยืนของภาคเกษตร และเพิ่มศักยภาพและบทบาทของผู้ประกอบการเกษตรในฐานะหุ้นส่วนเศรษฐกิจของห่วงโซ่อุปทานที่ได้รับส่วนแบ่งประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม

หมายเหตุที่ ๒ ไทยเป็นจุดหมายของการท่องเที่ยวที่เน้นคุณภาพและความยั่งยืน โดยเปลี่ยน การท่องเที่ยวไทยเป็นการท่องเที่ยวคุณภาพสูงที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมและบริการที่มีศักยภาพอื่น ปรับโครงสร้างการท่องเที่ยวให้พึ่งพานักท่องเที่ยวในประเทศและมีการกระจายโอกาสทางเศรษฐกิจมากขึ้น และการท่องเที่ยวไทย ต้องมีการบริหารจัดการอย่างยั่งยืนในทุกมิติ

หมายเหตุที่ ๕ ไทยเป็นประตูการค้าการลงทุนและยุทธศาสตร์ทางโลจิสติกส์ที่สำคัญของภูมิภาค โดยทำให้ประเทศไทยเป็นประตูการค้าและการลงทุน เป็นห่วงโซ่อุปทานของภูมิภาค และเป็นศูนย์กลางคมนาคมและโลจิสติกส์ของภูมิภาค

หมายเหตุที่ ๖ ไทยเป็นฐานการผลิตอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะที่สำคัญของโลก โดยมูลค่า เศรษฐกิจดิจิทัลภายในประเทศมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การส่งออกของอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ ของประเทศ เพิ่มขึ้น และมูลค่าอุตสาหกรรมดิจิทัลและอุตสาหกรรมอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะของประเทศ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

หมวดหมู่ที่ ๗ ไทยมีวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมที่เข้มแข็ง มีศักยภาพสูง และสามารถแข่งขันได้ โดยมีสภาพแวดล้อมที่เอื้ออำนวยต่อการเติบโตและแข่งขันได้ของ SME SME มีศักยภาพสูงในการดำเนินธุรกิจ สามารถ Scale up และปรับตัวเข้าสู่การแข่งขันใหม่ และ SME สามารถเข้าถึงและได้รับการส่งเสริมอย่างมีประสิทธิภาพจากภาครัฐ

หมวดหมู่ที่ ๘ ไทยมีพื้นที่และเมืองอัจฉริยะที่น่าอยู่ ปลอดภัย เติบโตได้อย่างยั่งยืน โดยการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจของภาคและการลงทุนในเขตเศรษฐกิจพิเศษขยายตัวเพิ่มขึ้น ความไม่เสมอภาคในการกระจายรายได้ของภาคลดลง และการพัฒนาเมืองให้มีความน่าอยู่อย่างยั่งยืน มีความพร้อมในการรับมือและปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงทุกรูปแบบ เพื่อให้ประชาชนทุกกลุ่มมีคุณภาพชีวิตที่ดีอย่างทั่วถึง

หมวดหมู่ที่ ๙ ไทยมีความยากจนข้ามรุ่นลดลง และคนไทยทุกคนมีความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอ เหมาะสม โดยครัวเรือนยากจนข้ามรุ่นมีโอกาสในการเลื่อนสถานะทางเศรษฐกิจและสังคม และคนไทยทุกช่วงวัยได้รับความคุ้มครองทางสังคมที่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียนและสังคมคาร์บอนต่ำ โดยการเพิ่มมูลค่าจากเศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ การอนุรักษ์ ฟื้นฟู และใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน และการสร้างสังคมคาร์บอนต่ำและยั่งยืน

หมวดหมู่ที่ ๑๑ ไทยสามารถลดความเสี่ยงและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ โดยการลดความเสียหายและผลกระทบจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การลดความเสี่ยงจากภัยธรรมชาติและ การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ และการสร้างภูมิคุ้มกัน และการฟื้นตัวจาก การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศและภัยธรรมชาติ

หมวดหมู่ที่ ๑๒ ไทยมีกำลังคนสมรรถนะสูง มุ่งเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ตอบโจทย์การพัฒนาแห่งอนาคต โดยคนไทยได้รับการพัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกช่วงวัย มีสมรรถนะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ มีคุณลักษณะตามบรรทัดฐานที่ดีของสังคม มีคุณธรรม จริยธรรม และมีภูมิคุ้มกันต่อการเปลี่ยนแปลงอย่างพลิกโฉม ฉับพลันของโลก สามารถดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมได้อย่างสงบสุข กำลังคนมีสมรรถนะสูง สอดคล้องกับความต้องการ ของภาคการผลิตเป้าหมาย และสามารถสร้างงานอนาคต ประชาชนทุกกลุ่มเข้าถึงการเรียนรู้ตลอดชีวิต

หมวดหมู่ที่ ๑๓ ไทยมีภาครัฐที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพ และตอบโจทย์ประชาชน โดยการบริการภาครัฐมีคุณภาพเข้าถึงได้ และภาครัฐที่มีขีดสมรรถนะสูงและคล่องตัว

๒.๕ ยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ได้จัดทำยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) เพื่อเป็นกรอบการพัฒนาการเกษตรของประเทศในระยะยาว ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาที่สำคัญ ได้แก่ ยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๒ (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๖๔) แผนปฏิรูปของสภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ (สปท.) และเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals: SDGs) ซึ่งเป็นเป้าหมายการพัฒนาในระดับโลกขององค์การสหประชาชาติ โดยยุทธศาสตร์เกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๐ - ๒๕๗๙) มุ่งในการเสริมจุดแข็งและแก้ไขจุดอ่อนให้เอื้อต่อการพัฒนาภาคการเกษตรในระยะยาว เพื่อบรรลุวิสัยทัศน์ “เกษตรกร มั่นคง ภาคการเกษตรมั่นคง ทรัพยากรการเกษตรยั่งยืน” โดยมียุทธศาสตร์และแนวทางการพัฒนา ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร โดยสร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร Smart Farmer, Smart Group, Smart Enterprise เสริมสร้างความภาคภูมิใจ และความมั่นคงในอาชีพเกษตรกรกรม บริหารจัดการแรงงานภาคเกษตรโดยนวัตกรรมการและเทคโนโลยีมาประยุกต์ใช้

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตร โดยพัฒนาประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพมาตรฐานสินค้า และส่งเสริมการเกษตรตลอดโซ่อุปทานสอดคล้องกับความต้องการของตลาด

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการแข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม โดยพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อการขับเคลื่อนเกษตรให้สอดคล้องกับไทยแลนด์ ๔.๐ บริหารจัดการเทคโนโลยี สารสนเทศเพื่อการเกษตร และพัฒนาผลงานวิจัยด้านการเกษตรนำไปสู่การผลิตนวัตกรรมเชิงพาณิชย์

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน โดยบริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรอย่างยั่งยืน และฟื้นฟูและอนุรักษ์ทรัพยากรการเกษตรให้สมดุลและยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ที่ ๕ พัฒนาระบบบริหารจัดการภาครัฐ โดยพัฒนาบุคลากรเป็น Smart Officer และ Smart Researcher เชื่อมโยงระบบการทำงานของทุกหน่วยงานในกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และปรับปรุงและพัฒนากฎหมายด้านการเกษตร

๒.๖ แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๖
โมเดลเศรษฐกิจ BCG เป็นกลไกแรงให้เกิดการพัฒนาอุตสาหกรรมเป้าหมายภายใต้ Thailand ๔.๐ ที่ต้องการปรับเปลี่ยนรูปแบบการพัฒนาเศรษฐกิจจากการใช้ความได้เปรียบด้านทรัพยากรและแรงงาน ไปสู่เศรษฐกิจ ที่ขับเคลื่อนด้วยนวัตกรรมประสบความสำเร็จได้เร็วขึ้น ด้วยการระดมทรัพยากรและความสามารถของทุกภาคส่วนในการมุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน การขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG พ.ศ. ๒๕๖๔ - ๒๕๗๐ เป็นการพัฒนาภายใต้ ๔ + ๑ สาขายุทธศาสตร์ คือ เกษตรและอาหาร สุขภาพและการแพทย์ พลังงาน วัสดุและเคมีชีวภาพ การท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์ และเศรษฐกิจหมุนเวียน ซึ่งมีศักยภาพจะเพิ่มผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศเพิ่มขึ้น ๑ ล้านล้านบาท จากฐานความหลากหลายของทรัพยากรชีวภาพ (Nature) วัฒนธรรม (Culture) และความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ (Nurture) ภายใต้กลไกตุภาคี ซึ่งประกอบด้วยหน่วยงานภาครัฐ ภาคเอกชน สถาบันวิจัย/สถาบันการศึกษา และภาคประชาชน โดยมีวิสัยทัศน์ คือ เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพที่ดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ประกอบด้วย ๔ ยุทธศาสตร์ โดยเกี่ยวข้องกับ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ทั้ง ๔ ยุทธศาสตร์ ได้แก่

ยุทธศาสตร์ที่ ๑ การสร้างความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ด้วยการจัดสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ ฟื้นฟู และการใช้ประโยชน์

เน้นการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม ไปบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์ และการใช้ประโยชน์เพื่อความยั่งยืนของฐานทรัพยากรและความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งเป็นทุนพื้นฐานต่อการพัฒนาเศรษฐกิจให้เติบโตเพื่อส่งต่อสู่คนรุ่นต่อไป รวมถึงส่งเสริมให้เกิดการปรับเปลี่ยนทัศนคติจากการมองว่า “Nature as Resource” เป็น “Nature as Source” ดังนั้น ธรรมชาติจึงไม่ใช่แค่เพียงทรัพยากรหรือปัจจัยการผลิตเท่านั้น แต่ธรรมชาติคือแหล่งกำเนิดของชีวิตและทุกสรรพสิ่งบนโลก เป็นพื้นฐานของความ เป็นอยู่ที่ดีของมนุษย์ ด้วยเหตุนี้ จึงต้องรักษาสมดุลระหว่างการมีอยู่และใช้ไป รวมถึงการนำกลับมาใช้ซ้ำ ตามหลักการหมุนเวียน โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาคลังข้อมูลดิจิทัลความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมเพื่อการบริหารจัดการให้เกิดความสมดุลระหว่างการอนุรักษ์และใช้ประโยชน์

๒. การอนุรักษ์ ฟื้นฟูทรัพยากรด้วยนวัตกรรมทางเทคโนโลยีและนวัตกรรมทางสังคม

๓. การบริหารจัดการน้ำให้เกิดความยั่งยืนด้วยการอนุรักษ์ป่าต้นน้ำ และการพัฒนาแพลตฟอร์ม เพื่อลดการใช้ ลดการสูญเสีย การนำกลับมาใช้ซ้ำ และยกระดับคุณภาพน้ำดื่ม น้ำใช้ให้สูงขึ้น

๔. การสร้างนักวิจัยรุ่นใหม่ในสาขาที่เกี่ยวข้องกับความหลากหลายทางชีวภาพ และการเพิ่มทักษะการบริหารจัดการทรัพยากรให้แก่ชุมชนและคนรุ่นใหม่

ยุทธศาสตร์ที่ ๒ การพัฒนาชุมชนและเศรษฐกิจฐานรากให้เข้มแข็งด้วยทุนทรัพยากร อัตลักษณ์ ความคิดสร้างสรรค์ และเทคโนโลยีสมัยใหม่

ใช้ศักยภาพของพื้นที่โดยการระเบิดจากภายใน เน้นการตอบสนองความต้องการในแต่ละพื้นที่ เป็นอันดับแรก ควบคู่ไปกับการสร้างความเข้มแข็งในระดับพื้นที่ การดำรงไว้ซึ่งอัตลักษณ์ รวมถึงการใช้ประโยชน์

จากความเข้มแข็งจากภายในอันประกอบด้วย “ความหลากหลายทางชีวภาพ” “ความหลากหลายทางวัฒนธรรม” และ “ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่” มาต่อยอดและยกระดับมูลค่าในห่วงโซ่การผลิตสินค้าและบริการให้มีมูลค่าสูงขึ้น ด้วยการใช้ความคิดสร้างสรรค์ เทคโนโลยีสมัยใหม่ในการยกระดับมาตรฐาน สร้างคุณค่าใหม่ รวมถึงการนำหลักการของเศรษฐกิจหมุนเวียนมาใช้ในการลดการใช้ทรัพยากร การดำเนินการดังกล่าวมุ่งหวังให้เกิดการพัฒนาที่นำไปสู่การเดินหน้าไปด้วยกัน และไม่ทิ้งใครไว้ข้างหลัง เป็นการเติบโตของทุกภาคส่วนไปพร้อมๆ กัน เพื่อเพิ่มโอกาสของชุมชน และผู้ประกอบการที่อยู่ในภูมิภาคได้รับการพัฒนา รวมถึงการเข้าถึงทรัพยากรได้อย่างทัดเทียมกันมากยิ่งขึ้น นอกจากนี้ ยังให้ความสำคัญกับการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรม มาเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงบริการหรือแก้ปัญหาสุขภาพ ปัญหามลพิษ ยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยของอาหาร ตลอดจนการเสริมสร้างความสามารถในการพึ่งพิงแหล่ง พลังงานทางเลือกในพื้นที่ได้เพิ่มขึ้น โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การพัฒนาเศรษฐกิจภูมิภาคให้เติบโตด้วยรูปแบบของระเบียงเศรษฐกิจ BCG
๒. การนำทุนทางทรัพยากรความหลากหลายทางชีวภาพและวัฒนธรรมไปสร้างอัตลักษณ์ของชุมชนเพื่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก
๓. การใช้ทรัพยากรด้านเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียวในพื้นที่เพื่อสร้างเศรษฐกิจให้ชุมชน
๔. การพัฒนาและยกระดับผลิตภัณฑ์สินค้าและบริการมูลค่าสูงจากความหลากหลายทางชีวภาพด้วยการยกระดับมาตรฐาน การสร้างนวัตกรรม ตลอดจนการจัดการวัตถุดิบเหลือทิ้งจากการผลิตให้เป็นศูนย์
๕. การพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากให้เติบโตด้วยการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมแบบบูรณาการด้วยกลไกตุลาการ เช่น กลไกมหาวิทยาลัยสู่ตำบล อุทยานวิทยาศาสตร์ และคลัสเตอร์
๖. การพัฒนาตลาดและศักยภาพในการเข้าถึงตลาดทั้งในและนอกพื้นที่ด้วยการใช้อัตลักษณ์ความคิดสร้างสรรค์ และแพลตฟอร์มการเชื่อมโยงตลาด
๗. การยกระดับคุณภาพ ความปลอดภัยและมาตรฐานของอาหารท้องถิ่น (Street food/ วิสาหกิจชุมชน) ด้วย Food machinery และมาตรฐานการประกอบการที่ดี
๘. การสร้างและพัฒนาบุคลากรให้มีทักษะที่เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากทั้งระบบ เช่น การยกระดับประสิทธิภาพการผลิต การควบคุมความปลอดภัย ความคิดสร้างสรรค์ ระบบประกันคุณภาพ

ยุทธศาสตร์ที่ ๓ การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน เน้นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการเดิมให้สามารถเติบโตอย่างต่อเนื่องด้วยการนำความรู้ เทคโนโลยีและนวัตกรรมมายกระดับประสิทธิภาพการผลิต ลดความสูญเสียในกระบวนการผลิตให้เป็นศูนย์ การหมุนเวียนทรัพยากรกลับมาใช้ หรือการนำไปสร้างมูลค่าเพิ่มตามหลักเศรษฐกิจหมุนเวียน ยกระดับมาตรฐานสู่การเป็นแหล่งผลิตและให้บริการที่มีคุณภาพ มีความปลอดภัย มีสุขอนามัยที่ดี ให้ความสำคัญกับระบบการผลิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มาตรการผลิตที่ยั่งยืนเทียบเท่ามาตรฐานสากล รวมถึงการยกระดับผลิตภัณฑ์หรือบริการด้วยใช้นวัตกรรมเข้มข้น เช่น ระบบการผลิตพีช ในโรงเรือนอัจฉริยะ (Plan factory) การให้บริการด้านสุขภาพที่มีความแม่นยำสูง หรือการแพทย์เฉพาะบุคคล โดยมีเป้าหมายเพื่อเป็นผู้นำในการผลิตและการให้บริการทั้งในระดับประเทศและเวทีโลก โดยมีแนวทางการดำเนินการในแต่ละสาขายุทธศาสตร์ ดังนี้

๑. สาขาการเกษตรและอาหาร

- ๑) การปรับเปลี่ยนระบบการเกษตรสู่ประสิทธิภาพสูง มาตรฐานสูง และมูลค่าสูงด้วยการใช้การวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม (วทน.) สนับสนุนการยกระดับประสิทธิภาพการผลิตให้สูงขึ้น การผลิตสินค้าเกษตรพรีเมียม เกษตรปลอดภัย และเพิ่มความหลากหลายชนิดสินค้า
- ๒) การขับเคลื่อนเกษตรสู่การเป็นทั้ง B, C และ G ด้วยการบูรณาการในพื้นที่ (Area based)

๓) การแปรรูปสินค้าเกษตรชั้นสูง ด้วยการแปรรูปเป็นอาหารสุขภาพ อาหารทางการแพทย์ สารออกฤทธิ์ สารสำคัญเพื่อเป็นวัตถุดิบของอุตสาหกรรมต่อเนื่อง รวมถึงโปรตีนจากแมลงหรือพืช

๔) การยกระดับประสิทธิภาพการผลิตด้วยการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล เทคโนโลยีขั้นสูง ระบบอัตโนมัติมาใช้ในการจัดการกระบวนการผลิต และการกระจายสินค้าสู่ผู้บริโภค

๕) ปรับปรุงกระบวนการผลิตสู่ระบบการผลิตสีเขียวและการผลิตที่ยั่งยืน ลดการสูญเสีย ระหว่างการผลิตและขยะอาหาร และการยกระดับกระบวนการผลิตด้วยเทคโนโลยีขั้นสูง

๖) การสร้างแบรนด์อาหารไทยในตลาดโลกด้วยการส่งเสริมการใช้วัตถุดิบไทย อัตลักษณ์ วัฒนธรรมไทยและการเชื่อมโยงการท่องเที่ยว

๗) การลงทุนและยกระดับโครงสร้างพื้นฐานด้านนวัตกรรมอาหาร เช่น หน่วยวิเคราะห์ ทดสอบ ด้านอาหารฟังก์ชัน โรงงานต้นแบบผลิตอาหารฟังก์ชันและสารประกอบ Functional ingredient มาตรฐาน GMP

๒. สาขาสุขภาพและการแพทย์

๑) การสร้างและยกระดับความสามารถในการพัฒนาและผลิตวัคซีน ยา และชีววัตถุในการป้องกัน และควบคุมโรคจากไวรัสและการเข้าสู่ตลาดสากล

๒) การยกระดับคุณภาพการรักษาสู่ระบบการแพทย์แม่นยำ ด้วยการส่งเสริมให้มีการใช้บริการ การแพทย์จีโนมิกส์ ผลิตภัณฑ์การแพทย์ขั้นสูง (Advanced Therapy Medicinal Products, ATMPs)

๓) การเร่งรัดการพัฒนาเครื่องมือ และวัสดุทางการแพทย์ด้วยกลไกนวัตกรรมแบบวิศวกรรม ย้อนกลับ

๔) การส่งเสริมการวิจัยทางคลินิก เพื่อรองรับการขึ้นทะเบียนผลิตภัณฑ์ทางการแพทย์ และสุขภาพ ได้แก่ ยา วัคซีน อาหารสุขภาพ อาหารการแพทย์ เครื่องสำอาง เครื่องมือแพทย์ และวัสดุทางการแพทย์

๕) การส่งเสริมการสร้างตลาดด้วยกลไกการขึ้นทะเบียนนวัตกรรม Sandbox การจัดซื้อ จัดจ้างภาครัฐ และปรับรูปแบบการจัดซื้อจากรายปีเป็น Multi-year procurement

๖) การสร้างบุคลากรที่มีความเชี่ยวชาญเพื่อรองรับอุตสาหกรรม และบริการการแพทย์ และสุขภาพ

๓. สาขาลังงาน วัสดุ และเคมีชีวภาพ

๑) การสร้างโอกาสทางการตลาดแก่ผลิตภัณฑ์ชีวภาพให้แข่งขันอย่างเป็นธรรมด้วยกลไก การกำหนดราคาคาร์บอน การจัดสรรคาร์บอนเครดิต และการลดอุปสรรคในการเข้าสู่ตลาด

๒) การส่งเสริมการนำพืช ผลผลิต และวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรไปสร้างคุณค่า และมูลค่าเพิ่ม

๓) การใช้นวัตกรรมชีวภาพเพิ่มมูลค่าผลิตภัณฑ์และบริการ และการสร้างธุรกิจนวัตกรรม ให้แก่ SMEs และการเชื่อมโยงห่วงโซ่มูลค่าของโลก

๔. สาขาการท่องเที่ยวและเศรษฐกิจสร้างสรรค์

๑) การผลักดันให้เกิดการนำโมเดลการท่องเที่ยวรูปแบบใหม่ เช่น Happy Model เพื่อกระจาย รายได้อย่างทั่วถึงไปสู่เมืองท่องเที่ยวรอง ลดความเหลื่อมล้ำ และมุ่งสู่การพัฒนาอย่างยั่งยืน

๒) การส่งเสริมการท่องเที่ยวยั่งยืนและการท่องเที่ยวสีเขียว เพื่อรักษาสีเขียวตามแนวทาง Happy Model

๓) การกระจายนักท่องเที่ยวสู่เมืองท่องเที่ยวรองด้วยการพัฒนาสินค้าและบริการในเมืองท่องเที่ยวรอง โดยใช้อัตลักษณ์ท้องถิ่น วัฒนธรรม พัฒนาเรื่องราว และการอำนวยความสะดวกและความปลอดภัย และพัฒนาองค์ความรู้ด้วย Digital Technology

๔) การขยายตลาดการท่องเที่ยวด้วยการส่งเสริมพัฒนาระบบการจ่ายเงินแบบ One Payment System เพื่ออำนวยความสะดวกและรวบรวมข้อมูลพฤติกรรมการใช้จ่าย รวมถึงพัฒนาดิจิทัลคอนเทนต์ที่นำเสนอจุดเด่นของประเทศไทยในด้านต่างๆ เช่น วัฒนธรรม

๕) การส่งเสริมการท่องเที่ยวคุณภาพสูงผ่านการจัดงานประชุมและนิทรรศการ กีฬา และอีเว้นท์ (Event) ขนาดใหญ่

๕. เศรษฐกิจหมุนเวียน

๑) การพัฒนาเศรษฐกิจด้วยโอกาสการลงทุนและการสร้างตลาดด้วยโมเดลธุรกิจเศรษฐกิจหมุนเวียน

๒) การส่งเสริมงานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรม เพื่อให้เกิดการคิดค้นผลิตภัณฑ์และบริการใหม่จากการนำของเสียกลับมาใช้ใหม่

๓) การพัฒนาแพลตฟอร์มและโครงสร้างพื้นฐาน เพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน อย่างเป็นระบบ

๔) การสร้างระบบกลไกการบริหารจัดการที่เอื้ออำนวยการขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียนของประเทศ

๕) การสร้างกำลังคนที่มีความรู้และความเข้าใจ ผ่านการถ่ายทอดองค์ความรู้จากการอบรมหรือหลักสูตร รวมทั้งสร้างความตระหนักในการผลิตและบริโภคที่ยั่งยืนเพื่อขับเคลื่อนเศรษฐกิจหมุนเวียน

ยุทธศาสตร์ที่ ๔ การเสริมสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อกระแสการเปลี่ยนแปลงของโลก

เน้นการสร้างภูมิคุ้มกัน และสร้างความสามารถในการตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกอย่างเท่าทันเพื่อบรรเทาผลกระทบ รวมถึงเข้าถึงโอกาสจากการเปลี่ยนแปลงของบริบทโลกที่เกิดขึ้นได้รวดเร็วยิ่งขึ้น เป็นการปูทางสู่นาคตด้วยการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานในด้านต่างๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่งโครงสร้างพื้นฐานด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพ เพื่อการสร้างคุณค่าใหม่ในอนาคตด้วยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและนวัตกรรมไปเพิ่มศักยภาพของชุมชน ผู้ประกอบการ ปรับเปลี่ยนรูปแบบการผลิต/บริการเพื่อตอบสนอง ต่อความต้องการของตลาด รวมถึงสร้างการเติบโตอย่างมีคุณภาพ เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกเพื่อนำไปสู่สังคมคาร์บอนต่ำ นอกจากนี้ ต้องพัฒนากำลังคนเพื่อรองรับเศรษฐกิจ BCG ในอนาคต รวมถึงการวิจัย พัฒนาขั้นแนวหน้าเพื่อลดการพึ่งพาการนำเข้าเทคโนโลยีจากต่างประเทศ โดยมีแนวทางการดำเนินการ ดังนี้

๑. การยกระดับความสามารถของกำลังคนในสาขา BCG
๒. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
๓. การลงทุนโครงสร้างพื้นฐานทางด้านคุณภาพ
๔. การพัฒนาเทคโนโลยีขั้นแนวหน้า

๒.๗ แผนปฏิบัติการด้านการเกษตรและสหกรณ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ จะเป็นกรอบกำหนดทิศทางและยุทธศาสตร์การพัฒนาการเกษตรของประเทศ ใน ๕ ปีข้างหน้า เพื่อให้ส่วนราชการ องค์กรมหาชน รัฐวิสาหกิจ และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคเกษตร ทั้งในและนอกกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ใช้เป็นแนวทางในการจัดทำรายละเอียดแผนงาน/โครงการในส่วนที่เกี่ยวข้อง ทั้งในฐานะหน่วยงานเจ้าภาพ และหน่วยงานสนับสนุน ซึ่งจะนำไปสู่การจัดทำคำของบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติและแผนระดับต่างๆ ต่อไป

วิสัยทัศน์

เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคงในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน

เป้าหมาย

- ๑) ผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น
- ๒) ดัชนีความผูกของเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- ๓) รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น
- ๔) ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า
- ๕) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคเกษตรลดลง

ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย

๑. อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ไม่น้อยกว่าร้อยละ ๔.๕ ต่อปี
๒. ดัชนีความผูกของเกษตรกรเพิ่มขึ้นอยู่ที่ระดับ ๙๐ ภายในปี ๒๕๗๐
๓. รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาทต่อครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
๔. ครัวเรือนเกษตรกรได้รับประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำรวม ๒,๓๗๖,๐๑๕ ครัวเรือน ภายในปี ๒๕๗๐
๕. พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า ๑๐ ล้านไร่ ภายในปี ๒๕๗๐
๖. ลดการเผาในพื้นที่เกษตร จำนวน ๑,๔๗๐,๐๐๐ ไร่ ภายในปี ๒๕๗๐

ประเด็นการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการ ธุรกิจเกษตรสมัยใหม่

แนวทางการพัฒนา

๑. เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
๒. สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
๓. ส่งเสริมและสร้าง แรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
๔. สร้างและพัฒนา กำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
๕. สนับสนุนการเข้าถึงแหล่ง เงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
๒. พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
๓. ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนากระบวนการตรวจสอบย้อนกลับ
๔. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
๕. สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพและ มีความปลอดภัย
๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร

แนวทางการพัฒนา

๑. ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๒. ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
๓. ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ
๔. สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
๕. ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร แนวทางการพัฒนา

๑. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
๒. สร้างหลักประกันเพื่อความมั่นคงทางการเกษตร
๓. ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
๔. ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
๕. พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร
๖. ปรับปรุงกฎหมายและระเบียบที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตร

๒.๘ แผนปฏิบัติการราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

เป็นแผนหลักในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ไปสู่การปฏิบัติที่ชัดเจนและเป็นรูปธรรม เพื่อให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ และแผนอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง รวมทั้งนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการจัดทำงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณ และนำไปใช้ในการติดตามและประเมินผลโครงการสำคัญประจำปีงบประมาณ ตลอดจนผู้บริหารสามารถใช้เป็นเครื่องมือในการกำกับดูแล และติดตามผลการดำเนินงานของโครงการ/กิจกรรมต่างๆ ในแต่ละผลผลิตให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เกิดประโยชน์สูงสุดต่อการบริหารราชการแผ่นดินในภาพรวม มีวิสัยทัศน์ คือ “เกษตรกรรมมีคุณภาพชีวิตที่ดี มีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ ต่อปี” โดยมีเป้าหมายผลิตภัณฑ่มวลรวมในประเทศสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น ผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้เงินสดสุทธิครัวเรือนเกษตรเพิ่มขึ้น สถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) มีศักยภาพเพิ่มขึ้น และการบริหารจัดการทรัพยากรเพื่อการผลิตทางการเกษตรมีความสมดุล ประกอบด้วย ๕ ประเด็นการพัฒนา ๒๘ แนวทางการพัฒนา ได้แก่

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม โครงสร้างพื้นฐานและระบบโลจิสติกส์ การเกษตร การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ และการพัฒนาการเกษตรในเขตเศรษฐกิจพิเศษ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ สร้างความเสมอภาคและกระจายความเท่าเทียมทางสังคมเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การเสริมสร้างทุนทางสังคม การรองรับสังคมเกษตรสูงวัยเชิงรุก การยกระดับศักยภาพของเกษตรกร รายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ และการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ บริหารจัดการทรัพยากรการเกษตรและสิ่งแวดล้อมอย่างสมดุลและยั่งยืน มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจ สีเขียว การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจภาคทะเล การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตร ทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำทั้งระบบเพื่อเพิ่มความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ การเพิ่ม ผลิตภาพของน้ำทั้งระบบในการใช้น้ำอย่างประหยัด รู้คุณค่า และสร้างมูลค่าเพิ่มจากการใช้น้ำให้ทัดเทียมกับระดับสากล

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ พัฒนาระบบการบริหารจัดการภาครัฐและงานวิจัยด้านการเกษตร มีแนวทางการพัฒนา คือ การพัฒนาบริการประชาชน การพัฒนาระบบบริหารงานภาครัฐ การสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ การป้องกันการทุจริตและประพฤติมิชอบ การพัฒนากฎหมาย และการวิจัยและพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมการเกษตร

๒.๙ นโยบายรัฐบาลที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี แถลงต่อรัฐสภา เมื่อวันที่ ๒๕ กรกฎาคม ๒๕๖๒ โดยคณะรัฐมนตรีได้แถลงนโยบายต่อรัฐสภาให้ทราบถึงแนวทางการบริหารราชการแผ่นดินที่รัฐบาลจะดำเนินการเพื่อพัฒนาประเทศไทยให้ก้าวไปข้างหน้าด้วยความมั่นคง สังคมไทยมีความสุข สัมคคี และเอื้ออาทร คนไทยมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและมีความพร้อมที่จะดำเนินชีวิตในศตวรรษที่ ๒๑ เศรษฐกิจไทยมีความแข็งแกร่งและมีความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ควบคู่ไปกับการดูแลสุขภาพทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง โดยมีนโยบายประกอบด้วย นโยบายหลัก ๑๒ ด้าน นโยบายเร่งด่วน ๑๒ เรื่อง โดยมีนโยบายหลักและนโยบายเร่งด่วนที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

๑. นโยบายหลัก ๘ ด้าน ประกอบด้วย นโยบายหลักที่ ๑ การปกป้องและเชิดชูสถาบันพระมหากษัตริย์ นโยบายหลักที่ ๔ การสร้างบทบาทของไทยในเวทีโลก นโยบายหลักที่ ๕ การพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย นโยบายหลักที่ ๖ การพัฒนาพื้นที่เศรษฐกิจและการกระจายความเจริญสู่ภูมิภาค นโยบายหลักที่ ๗ การพัฒนาสร้างความเข้มแข็งจากฐานราก นโยบายหลักที่ ๑๐ การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและการรักษาสิ่งแวดล้อมเพื่อสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืน นโยบายหลักที่ ๑๑ การปฏิรูปการบริหารจัดการภาครัฐ และนโยบายหลักที่ ๑๒ การป้องกันและปราบปรามการทุจริตและประพฤติมิชอบและกระบวนการยุติธรรม

๒. นโยบายเร่งด่วน ๑๐ เรื่อง ประกอบด้วย นโยบายเร่งด่วนที่ ๑ การแก้ไขปัญหาในการดำรงชีวิตของประชาชน นโยบายเร่งด่วนที่ ๓ มาตรการเศรษฐกิจ นโยบายเร่งด่วนที่ ๔ การให้ความช่วยเหลือเกษตรกร และพัฒนานวัตกรรม นโยบายเร่งด่วนที่ ๕ ยกระดับศักยภาพแรงงาน นโยบายเร่งด่วนที่ ๖ การวางรากฐานระบบเศรษฐกิจของประเทศสู่อนาคต นโยบายเร่งด่วนที่ ๗ เตรียมคนไทยสู่ศตวรรษที่ ๒๑ นโยบายเร่งด่วนที่ ๘ การแก้ไข ปัญหาทุจริตและประพฤติมิชอบในวงราชการทั้งฝ่ายการเมืองและฝ่ายราชการประจำ นโยบายเร่งด่วนที่ ๙ การแก้ไข ปัญหายาเสพติดและสร้างความสงบสุขในพื้นที่ชายแดนภาคใต้ นโยบายเร่งด่วนที่ ๑๐ การพัฒนาระบบการให้บริการ ประชาชน และนโยบายเร่งด่วนที่ ๑๑ การจัดเตรียมมาตรการรองรับภัยแล้งและอุทกภัย

๒.๑๐ นโยบายสำคัญของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

๑. ยุทธศาสตร์และนโยบายของรัฐมนตรีกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ (ดร.เฉลิมชัย ศรีอ่อน) ได้มีแนวทางการพัฒนาเพื่อขับเคลื่อนด้านการเกษตรให้มีความยั่งยืนด้วยยุทธศาสตร์และแนวทางนโยบายหลัก ดังนี้

๑.๑ ยุทธศาสตร์ ๕ ประเด็น ประกอบด้วย

๑) ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต โดยกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้ดำเนินการประสานความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ กระทรวงอุตสาหกรรม สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย Lazada Shopee Alibaba สถาบันวิทยุโทรทัศน์กองทัพบกช่อง ๕ เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดให้มีความหลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์และออฟไลน์ รวมถึงการจัดกิจกรรมจับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจเกษตรทั้งผลผลิตและสินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตรชุมชนที่เชื่อมโยงกับตลาดชุมชนหรือตลาดเกษตรกร อีกทั้งส่งเสริมระบบเกษตรพันธสัญญา เพื่อสร้างความไว้วางใจระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ โดยมีความร่วมมือด้านการตลาดที่สำคัญ ได้แก่

๑.๑) ความร่วมมือกับกระทรวงพาณิชย์ การสร้างกลไกความร่วมมือให้เกิดการบูรณาการอย่างเป็นรูปธรรมระหว่างกระทรวงเกษตรและสหกรณ์และกระทรวงพาณิชย์ ให้เกิดการขับเคลื่อนภายใต้ ยุทธศาสตร์ตลาดนำการผลิต ผ่านคณะทำงานร่วมของทั้ง ๒ กระทรวง โดยการดำเนินงานของคณะอนุกรรมการขับเคลื่อน ได้แก่ (๑) การสร้างและใช้ข้อมูลจากฐานเดียวกัน (Single Big Data) จัดทำ Dashboard สินค้าเกษตร (๒) การสร้างแพลตฟอร์มกลาง “เกษตรผลิต พาณิชย์ตลาด” โดยคัดเลือกกลุ่มสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกรแปลงใหญ่ และวิสาหกิจชุมชนเป็นกลุ่มนำร่องในการออกแบบจัดทำแพลตฟอร์มกลาง (๓) การสร้างความเชื่อมั่นด้านคุณภาพ มาตรฐาน ความปลอดภัย และการตรวจสอบย้อนกลับและ (๔) การพัฒนาคนและผลิตภัณฑ์ให้ตรงตามความต้องการของตลาด

๑.๒) ความร่วมมือกับสภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย โดยพัฒนาเกษตรกรแม่นยำสู่ธุรกิจเกษตรอุตสาหกรรม ในสินค้าเกษตรสำคัญ อาทิ ยางพารา ปาล์มน้ำมัน อ้อยโรงงาน ข้าวโพดหวาน และมะเขือเทศ ร่วมกับบริษัทผู้รับซื้อในเครือข่ายสภาอุตสาหกรรม เป็นการดำเนินงานที่เน้นให้เกษตรกรรวมกลุ่มเป็นแปลงใหญ่ ด้วยกระบวนการจัดการที่ลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มผลผลิตให้สูงขึ้น สนับสนุนแผนการตลาดที่ชัดเจนของอุตสาหกรรม ทั้งด้านปริมาณ คุณภาพ และช่วงเวลาการรับซื้อ ทั้งนี้ พื้นที่เป้าหมาย คือ พื้นที่เกษตรกรที่ผลิตสินค้าตามเป้าหมายของอุตสาหกรรมที่ห่างจากแหล่งรับซื้อผลผลิตในรัศมีไม่เกิน ๑๐๐ กิโลเมตร เพื่อลดภาระต้นทุน การจัดการด้านโลจิสติกส์

๑.๓) การพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตรเพื่อเพิ่มโอกาสและการรับรู้ความต้องการ ของตลาด โดยการพัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ การจัดทำร้านค้าออนไลน์ให้ กับสินค้าเกษตร ด้วยการประชาสัมพันธ์ผ่านช่องทางต่างๆ พัฒนาระบบเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ใช้งานอย่างต่อเนื่อง และการพัฒนาต่อยอดระบบเพื่อสนับสนุนการเรียนรู้ การใช้งานของเกษตรกร เช่น การ Live จำหน่าย สินค้าทาง Facebook รวมถึงการเชื่อมโยงระบบจัดเก็บและขนส่งสินค้าตลอดจนการเชื่อมโยงเครือข่าย/คลัสเตอร์ ให้แก่สหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร โดยการพัฒนากลไกเพื่อเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าของสหกรณ์/กลุ่มเกษตรกร

๒) ยุทธศาสตร์เทคโนโลยีเกษตร ๔.๐ เพื่อการพัฒนาภาคเกษตรกรรมโดยการใช้เทคโนโลยี และนวัตกรรมตลอดโซ่อุปทานและโซ่คุณค่า (Supply-Value Chain) ตั้งแต่การผลิต การแปรรูปจนถึงการตลาด โดย

๒.๑) พัฒนาศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อเป็นต้นแบบเกษตรอัจฉริยะให้กับเกษตรกร รวมถึงเป็นกลไกส่งเสริมเกษตรกรแบบแปลงใหญ่ เพื่อให้เกษตรกรสามารถ เข้าถึงเทคโนโลยีการเกษตรผ่านการรวมกลุ่ม

๒.๒) พัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร การประดิษฐ์ นวัตกรรม รวมทั้งเครื่องจักรกลเกษตรที่เหมาะสมกับพื้นที่ของแต่ละจังหวัด โดยเชื่อมโยงการทำงานกับศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อยกระดับสู่การทำเกษตรสมัยใหม่ เกษตรแบบแม่นยำ (Precision Agriculture) และเกษตร อัจฉริยะ

๒.๓) พัฒนาเกษตรกรให้เป็นเกษตรกรปราดเปรี๊อง (Smart Farmer) และส่งเสริม สถาบันเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร ให้เป็นผู้ให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับการให้บริการทางการเกษตร และเป็นช่องทางการเข้าถึงเทคโนโลยีและนวัตกรรมเกษตรสมัยใหม่ได้อย่างครบวงจร

๓) ยุทธศาสตร์ ๓'S คือ "Safety" ความปลอดภัยของอาหาร "Security" ความมั่นคง มั่งคั่ง ของภาคการเกษตรและอาหาร และ "Sustainability" ความยั่งยืนของภาคการเกษตร

๓.๑) Safety เน้นสินค้าเกษตรและอาหารของไทยมีความปลอดภัย เชื่อมั่นในระบบที่มีมาตรฐาน สามารถตรวจสอบย้อนกลับ (Traceability) มาตรฐานสินค้าเกษตรของไทยเป็นไปตามมาตรฐานสากล และมั่นใจว่าสินค้าเกษตรและอาหารของไทยผลิตด้วยความปลอดภัยทั้งระบบ เพื่อผู้บริโภคภายในประเทศและส่งออกไปยังตลาดต่างประเทศ

๓.๒) Security เน้น ๔ ด้าน ได้แก่ (๑) Food Security ไทยเป็นผู้ส่งออกสินค้าเกษตรและอาหารที่สำคัญของโลก สามารถผลิตสินค้าเกษตรและอาหารได้เพียงพอ และสามารถผลิตเลี้ยงคนทั่วโลกได้ โดยมีตัวอย่างสินค้าดาวเด่นของไทย อาทิ ข้าว มันสำปะหลัง ไข่ สินค้าประมง (๒) Health Security ไทยมีมาตรการ ควบคุม ป้องกัน การระบาดของโรคที่เข้มางวด (๓) Biosecurity ไทยมีระบบควบคุม/ป้องกันโรคระบาดในสัตว์และพืช รวมทั้งศัตรูพืช การนำแอปพลิเคชัน e-Smart Plus มาใช้ในการประเมินความเสี่ยงฟาร์มสุกรแบบ Realtime สำหรับโรค African Swine Fever (ASF) และ (๔) Farmer Security เน้นการเสริมสร้างเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร ให้มีความเข้มแข็ง ส่งเสริมเกษตรกรพอเพียง และ Smart Farmer, Young Smart Farmer เพื่อให้ภาคเกษตรมีความมั่นคง

๓.๓) Sustainability ระบบการทำเกษตรของไทยเน้นความยั่งยืน เช่น เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร การลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกร รับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง มีการนำเทคโนโลยีฝนหลวงมาใช้ประโยชน์ มีการจัดสิทธิในการใช้ประโยชน์ ที่ดินเพื่อเกษตรกรรม ให้มีความสำคัญกับความยั่งยืนของดิน การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม (Zoning) เพื่อลดต้นทุนการผลิตและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน และมีการบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ รวมถึงการขับเคลื่อนโดยใช้แนวคิดเศรษฐกิจชีวภาพ เศรษฐกิจหมุนเวียน และเศรษฐกิจสีเขียว (Bio - Circular - Green Economy : BCG Economy) และ SDGs ที่เกี่ยวข้องกับภาคการเกษตร

๔) ยุทธศาสตร์การบริหารเชิงรุกแบบบูรณาการกับทุกภาคส่วน

๔.๑) การบูรณาการเพื่อพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยง แลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและสนับสนุนข้อมูลที่ดีแก่เกษตรกรสำหรับการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม รวมถึงตรวจสอบศักยภาพพื้นที่ โดยบูรณาการจัดทำระบบแผนที่เกษตรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri-Map) สำหรับเป็นเครื่องมือในการวางแผนบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ ที่คำนึงถึงความเหมาะสมด้านกายภาพ ด้านเศรษฐกิจสำหรับการเชื่อมโยงข้อมูล และช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดี โดยมีการรวบรวมข้อมูลและการดำเนินงานทุกอย่างที่เกี่ยวข้องกับภาคเกษตรให้ครอบคลุมทุกด้านทั้งสินค้า การตลาด และทรัพยากร และครอบคลุม พื้นที่ทั้ง ๗๗ จังหวัด เพื่อบริหารจัดการสินค้าเกษตรและทรัพยากรทางการเกษตร นำไปใช้วางแผนการผลิตอย่างเป็นระบบ รวมถึงการรับรู้ความต้องการคุณภาพและปริมาณของตลาดทั้งในและต่างประเทศ

๔.๒) สร้างความร่วมมือกับทุกภาคส่วนในด้านการพัฒนาการเกษตร การนำจุดแข็งหรือศักยภาพของแต่ละภาคส่วนมารวมมือกัน เพื่อพัฒนาภาคเกษตรตลอดโซ่อุปทาน เช่น ความร่วมมือด้านการตลาด ร่วมกับกระทรวงพาณิชย์ สภาอุตสาหกรรมแห่งประเทศไทย สภาหอการค้าแห่งประเทศไทย แพลตฟอร์มตลาดออนไลน์ต่างๆ เพื่อเชื่อมโยงด้านการตลาดให้มีความหลากหลาย ใช้ในการซื้อขายได้จริง

๕) ยุทธศาสตร์เกษตรกรรมยั่งยืนตามแนวศาสตร์พระราชฯ โดยน้อมนำหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียงไปสู่การปฏิบัติ เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ โครงการอันเนื่องมาจาก พระราชดำริฯ เกษตรทฤษฎีใหม่ และโครงการหลวง ด้วยการถ่ายทอดองค์ความรู้ผ่านกลุ่มเกษตรกร เครือข่ายเกษตรกร และสถาบันเกษตรกร สามารถนำไปปฏิบัติได้จริงและพึ่งพาตนเองได้

๑.๒ แนวทางนโยบายหลัก ๑๕ ด้าน ประกอบด้วย

๑) นโยบาย “ตลาดนำการผลิต” เป็นนโยบายหลักโดยเพิ่มช่องทางตลาดให้หลากหลาย ทั้งในรูปแบบตลาดออนไลน์ (แพลตฟอร์มรายสินค้าเพื่อรองรับ New Normal) ตลาดออฟไลน์ โมเดิร์นเทรด (Modern Trade) รถโมบาย ตลาดสด ตลาดชุมชน คาราวานสินค้า เกษตรพันธสัญญา และเคาน์เตอร์เทรด

จัดกิจกรรม จับคู่ธุรกิจผู้ซื้อกับผู้ขายเพื่อสร้างเครือข่ายธุรกิจ โดยร่วมมืออย่างเข้มข้นกับกระทรวงพาณิชย์ ภายใต้โมเดล “เกษตรกร - พาณิชย์ทันสมัย”

๒) การสร้างความเข้มแข็งให้สถาบันเกษตรกรและเศรษฐกิจฐานราก โดยส่งเสริมให้เกษตรกร มีการแลกเปลี่ยนความรู้ ช่วยเหลือซึ่งกันและกัน สามารถเชื่อมโยงเครือข่ายเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทำให้มีอำนาจต่อรองในการซื้อขายผลผลิต ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อเป็นผลิตภัณฑ์เกษตร ชุมชน เชื่อมโยงกับตลาดชุมชน/ตลาดเกษตรกร ตลาดสีเขียว (Green Market) และการท่องเที่ยวเชิงเกษตรสร้างเศรษฐกิจหมุนเวียนภายในชุมชน รวมทั้งพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ สามารถช่วยเหลือสมาชิกเกษตรกรเอื้อให้เกิดการพัฒนาในพื้นที่ ทั้งสังคม ชุมชน วัฒนธรรม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติให้เข้มแข็งและยั่งยืน

๓) การส่งเสริมสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการ และ Start Up เป็นหน่วยธุรกิจให้บริการทางการเกษตร (Agricultural Service Providers : ASP) เพื่อยกระดับสู่การให้บริการทางการเกษตร เช่น เทคโนโลยี ในการดูแลรักษา รถจักรกลในการเตรียมดินและการเก็บเกี่ยว สำหรับให้บริการแก่พี่น้องเกษตรกร แบบครบวงจร

๔) การส่งเสริมเกษตรพันธสัญญา (Contract Farming) เพื่อสร้างความไว้วางใจ และความร่วมมือในการพัฒนาศักยภาพการผลิตอย่างยั่งยืน ระหว่างเกษตรกรกับผู้ประกอบการ และร่วมกันยกระดับคุณภาพผลผลิต และแก้ปัญหาผลผลิตล้นตลาด

๕) การพัฒนาศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (AIC) เป็นแหล่งรวบรวมองค์ความรู้ ด้านเทคโนโลยีทางการเกษตร สนับสนุนและส่งเสริมเทคโนโลยีเกษตร โดยเชื่อมโยงการทำงานกับ ศพก. เพื่อยกระดับ สู่การทำเกษตรสมัยใหม่ และเกษตรแม่นยำ (Precision Agriculture)

๖) การพัฒนาระบบโลจิสติกส์ด้านการเกษตร เพื่อตอบสนองต่อโซ่อุปทานที่เปลี่ยนแปลงไป โดยเฉพาะการค้าสินค้าเกษตรออนไลน์ที่ขยายตัวต่อเนื่อง เพื่อรักษาคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีความสดใหม่ และถึงมือผู้บริโภคอย่างรวดเร็ว รวมถึงพัฒนาระบบเชื่อมโยงทางอิเล็กทรอนิกส์ เพื่ออำนวยความสะดวกในการส่งออกและนำเข้าสินค้าเกษตร

๗) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ มีการกระจายน้ำอย่างเหมาะสมและทั่วถึง รวมทั้งพัฒนาแหล่งน้ำในไร่นาของเกษตรกรและชุมชน เพื่อให้เกษตรกรมีน้ำเพียงพอสำหรับใช้ในการอุปโภค บริโภค และทำการเกษตร ตลอดจนป้องกันและบรรเทาปัญหาอุทกภัย

๘) การบริหารจัดการพื้นที่เกษตรกรรม เพื่อให้เกษตรกรสามารถใช้ประโยชน์จากที่ดิน ได้ตรงตามศักยภาพของที่ดิน และสอดคล้องกับความต้องการของตลาดมากที่สุด โดยกำหนดเขตความเหมาะสมในการทำการเกษตรในแต่ละพื้นที่ให้เกิดประสิทธิภาพในการผลิตสูงสุดผ่านข้อมูล Agri - Map

๙) การส่งเสริมศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) เพื่อบ่มเพาะเกษตรกรให้เป็น Smart Farmer ผ่านการถ่ายทอดเทคโนโลยีการผลิต การบริหารจัดการ และการตลาดแก่เกษตรกร รวมทั้งให้บริการทางวิชาการและเผยแพร่ข้อมูลข่าวสารในพื้นที่ โดยมีเกษตรกรต้นแบบเป็นผู้ถ่ายทอดความรู้และเป็นกลไกในการบูรณาการการทำงานของหน่วยงานต่างๆ ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่

๑๐) การประกันภัยพืชผล ให้ความคุ้มครองความเสียหายหรือความสูญเสียต่อพืชผลที่เอาประกันภัย ซึ่งเกิดจากภัยต่างๆ เช่น น้ำท่วม ภัยแล้ง ลมพายุ ลูกเห็บตก เป็นต้น ซึ่งจะช่วยสร้างเสถียรภาพทางรายได้และความมั่นคงในอาชีพให้แก่เกษตรกร รวมถึงการให้ความช่วยเหลือเยียวยาเกษตรกรที่ประสบภัยพิบัติทางธรรมชาติอย่างทันท่วงที

๑๑) การส่งเสริมเกษตรกรรมยั่งยืน เพื่อเป็นภูมิคุ้มกันและสร้างความมั่นคงแก่เกษตรกร ได้แก่ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน เกษตรอินทรีย์ เกษตรธรรมชาติ และวนเกษตร ด้วยการลด ละ เลิก การใช้สารเคมี ประชาสัมพันธ์ให้เกษตรกรรับรู้เกี่ยวกับการใช้สารเคมีอย่างถูกต้อง และมีการพัฒนาอาหาร

ของไทย ให้เป็นรูปแบบอาหารที่ปลอดภัยและมีกระบวนการผลิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เพื่อตอบสนองต่อความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยใน ๕ร ได้แก่ โรงเรียน โรงแรม โรงพยาบาล เรือนจำ และร้านอาหาร

๑๒) การยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยการส่งเสริมผลิตภัณฑ์ที่มีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่น สร้างแบรนด์ให้กับสินค้าเกษตรอัตลักษณ์ ส่งเสริมการแปรรูปสินค้าจากความหลากหลายทางชีวภาพ เช่น สมุนไพร แมลงเศรษฐกิจ ส่งเสริมสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพทางด้านการตลาดในอนาคต ทั้งสินค้าอาหารอนาคต (Future Food) และสินค้าเกษตรที่ตอบสนองผู้บริโภคเฉพาะกลุ่ม (Functional Food) รวมทั้งสินค้าเกษตรเพื่อพลังงานและอุตสาหกรรมแห่งอนาคต

๑๓) การวิจัยและพัฒนา เพื่อตอบสนองการพัฒนาภาคเกษตรของประเทศไทย บนพื้นฐาน ด้านวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม เพื่อนำมาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุดต่อเกษตรกรและผู้บริโภค

๑๔) การพัฒนาฐานข้อมูล Big Data ในการใช้ประโยชน์และเชื่อมโยงแลกเปลี่ยนกับหน่วยงานต่างๆ เพื่อการบริหารและช่วยให้เกษตรกรมีข้อมูลที่ดีและเพียงพอต่อการตัดสินใจที่ถูกต้องและเหมาะสม เพื่อการผลิตและการจำหน่ายผ่านแพลตฟอร์มออนไลน์

๑๕) การประกันรายได้ของเกษตรกรผู้ปลูกข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง ปาล์มน้ำมัน และข้าวโพดเลี้ยงสัตว์

๒. แนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ของปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
เมื่อวันที่ ๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๔ ปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ได้มอบแนวทางการขับเคลื่อนกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ให้กับผู้บริหารและบุคลากรของส่วนราชการ/หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค โดยสรุปเป็นแนวทางดำเนินงานหลักใน ๓ ด้าน ดังนี้

๒.๑ ภารกิจเร่งด่วนเพื่อขับเคลื่อนยุทธศาสตร์และนโยบายให้บรรลุเป้าหมาย ประกอบด้วย

- ๑) เร่งรัดงานโครงการอันเนื่องมาจากพระราชดำริของกระทรวง
- ๒) ขยายพื้นที่เกษตรทฤษฎีใหม่สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรฐานราก
- ๓) ยกระดับศักยภาพแปลงใหญ่ด้วยเกษตรสมัยใหม่
- ๔) ผลักดันการสร้างเกษตรมูลค่าสูง
- ๕) พัฒนาช่องทางเชื่อมโยงตลาดสินค้าเกษตรทั้งในและต่างประเทศ
- ๖) ผลักดันการพัฒนา Big Data อย่างเป็นรูปธรรม
- ๗) ยกระดับ ศพก. ศูนย์พัฒนา Smart Farmer ครบวงจร
- ๘) ปรับปรุงกลไกและคณะทำงานขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๙) มอบหมายรองปลัดกระทรวงดูแลการขับเคลื่อนระดับพื้นที่
- ๑๐) ปรับปรุงระบบประชาสัมพันธ์ทุกรูปแบบให้ทันสมัยเข้าถึงเกษตรกร

๒.๒ ขับเคลื่อนการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าให้เกษตรกร ประกอบด้วย

- ๑) การแก้ไขปัญหาให้เกษตรกรที่ได้รับผลกระทบจากโควิด-๑๙
- ๒) เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการและแก้ไขปัญหาภัยพิบัติด้านการเกษตร
- ๓) การรับเรื่องราวร้องทุกข์และการเยี่ยมเยียนพี่น้องเกษตรกร
- ๔) การแก้ไขปัญหาหนี้สินให้เกษตรกร

๒.๓ วางรากฐานการทำงานของกระทรวงรองรับความปกติใหม่ (New Normal) ประกอบด้วย

๑) สร้างเส้นทางความก้าวหน้าในอาชีพที่ชัดเจนและพัฒนา Smart Officer ให้พร้อมรับการเปลี่ยนแปลง

๒) สร้างความตระหนักในวัฒนธรรมองค์กร ค่านิยมร่วม และสร้างอัตลักษณ์ ของกระทรวง รวมทั้งยกระดับสวัสดิการเพื่อคนกระทรวง

๓) กำหนดตัวชี้วัดร่วมเพื่อสร้างพลังการขับเคลื่อนบูรณาการทั้งส่วนกลางและส่วนภูมิภาค

- ๔) ปรับปรุงโครงสร้าง อำนาจหน้าที่และบทบาทของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงให้สอดคล้องกับเป้าหมายระยะยาวและแนวทางการพัฒนาด้านการเกษตรของประเทศ
- ๕) สร้างเอกภาพในการขับเคลื่อนภารกิจของกระทรวง
- ๖) สร้างหอบังคับการ (Control Tower) เพื่อตรวจสอบ ติดตาม การบริหารแผนงาน และงบประมาณของกระทรวง
- ๗) ทบทวนแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดให้เป็นแผนหลัก ด้านการเกษตรของกระทรวงในจังหวัด เพื่อบูรณาการงบประมาณและสร้างแนวร่วมการพัฒนา
- ๘) ให้ผู้ตรวจราชการกระทรวงและผู้ตรวจราชการกรมเป็นผู้นำการเพิ่มประสิทธิภาพการปฏิบัติราชการในพื้นที่
- ๙) ผลักดันการศึกษาริวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมทางการเกษตรทุกด้าน

๒.๑๑ แผนพัฒนาภาค พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๗

ภาคกลาง

มุ่งสู่การพัฒนาเป็น “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ที่เติบโตอย่างยั่งยืน ประกอบด้วยแนวทางการพัฒนา ดังนี้

๑. พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นฐานอุตสาหกรรมขั้นสูงที่ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่สามารถออกแบบและพัฒนาขึ้นเอง
๒. พัฒนาและยกระดับภาคกลางไปสู่การเป็นแหล่งเกษตรสมัยใหม่และศูนย์รวบรวมและกระจายสินค้าเกษตรของประเทศ
๓. พัฒนาแหล่งท่องเที่ยวสำคัญและแหล่งท่องเที่ยวชุมชนให้เข้าสู่ตลาดท่องเที่ยวคุณภาพ
๔. พัฒนาภาคกลางเป็นศูนย์กลางทางการแพทย์และสุขภาพมูลค่าสูง
๕. พัฒนาการผลิตกำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
๖. พัฒนาเมือง เขตเศรษฐกิจพิเศษชายแดนและเมืองชายแดน รวมทั้งพื้นที่ระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคกลาง-ตะวันตก ให้เอื้อต่อการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมในอนาคต
๗. พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อม

สภาพเศรษฐกิจสาขาเกษตรของภาคกลางและพื้นที่กรุงเทพมหานคร

๑. ภาคกลางมีศักยภาพในการพัฒนาด้านการเกษตรตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยภาคกลางเป็นพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำที่อุดมสมบูรณ์เหมาะสมในการทำการเกษตร จึงมีดินและน้ำอุดมสมบูรณ์ และมีระบบชลประทานที่ดี มีลักษณะภูมิประเทศที่เอื้ออำนวย ทำให้เป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรหลากหลายประเภท ทั้งพืชผัก ผลไม้ ปศุสัตว์ และประมง รวมทั้งเป็นแหล่งอุตสาหกรรมแปรรูปการเกษตรที่เชื่อมโยงแหล่งผลิตสินค้าเกษตรทั้งในภาคกลาง และภาคอื่นๆ มีสถาบันวิทยาศาสตร์ข้าวแห่งชาติ ตั้งอยู่ที่จังหวัดสุพรรณบุรี มีศูนย์วิจัยข้าว ตั้งอยู่ที่หลายจังหวัด ได้แก่ จังหวัดชัยนาท สุพรรณบุรี ลพบุรี ราชบุรี ปทุมธานี และพระนครศรีอยุธยา นอกจากนี้ ยังมีคำสั่งค้าปลีกสินค้าเกษตรที่สำคัญในพื้นที่ ตลาดไท จังหวัดปทุมธานี ตลาดศรีเมือง จังหวัดราชบุรี ตลาดปลาสุพรรณ จังหวัดอ่างทอง และตลาดมหาชัย จังหวัดสมุทรสาคร เป็นต้น มูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลาง ณ ราคาประจำปี ๒๕๖๒ ประมาณ ๒๖๖,๓๕๔ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๑๙๕,๙๐๖ ล้านบาท ในปี ๒๕๕๙ ภาคเกษตร ของภาคกลางมีส่วนมูลค่าผลิตภัณฑ์คิดเป็นร้อยละ ๖.๐ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาค และร้อยละ ๑๖.๕ ของมูลค่าผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรของประเทศ ผลิตภัณฑ์ภาคเกษตรภาคกลางในช่วง ๓ ปี แรกของแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๒ ขยายตัวร้อยละ ๓.๙ สูงกว่าในช่วงแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๑ ที่หดตัวร้อยละ ๒.๓ ต่อปี สำหรับปัญหาสำคัญของการทำเกษตรภาคกลางที่ยังต้องดำเนินการแก้ไข คือ รูปแบบการผลิตเป็นเกษตรเชิงพาณิชย์ที่ใช้สารเคมีจำนวนมาก มีปัญหาดินที่เสื่อมโทรมและหลายพื้นที่มักประสบปัญหาอุทกภัยและภัยแล้ง ปัญหาการเปลี่ยนแปลงการใช้ประโยชน์ที่ดินไปเป็นพื้นที่อุตสาหกรรมและที่อยู่อาศัยมากขึ้นตามแรงผลักดันทางเศรษฐกิจ ทำให้พื้นที่เกษตรกรรมของภาคกลางลดลง นอกจากนี้

แนวโน้มต้นทุนการผลิตสินค้าเกษตรของภาคกลางมีสูงขึ้นจากค่าจ้างแรงงานและราคาที่ดินที่เพิ่มสูงขึ้น รวมทั้งค่าจ้างในการทำการเกษตรต่างๆ เนื่องจากเกษตรกรส่วนใหญ่จะเป็นผู้ผันวัยหนุ่มสาวแล้ว จึงใช้การทำการเกษตรในรูปแบบการจ้างดำเนินการมากขึ้น เช่น การจ้างเตรียมดิน และการจ้างเก็บเกี่ยว เป็นต้น

๒. ภาคกลางถือได้ว่าเป็นแหล่งผลิตสินค้าเกษตรที่สำคัญของประเทศแห่งหนึ่ง ทั้งทางด้านการเพาะปลูก การทำปศุสัตว์ และประมง แหล่งการทำเกษตรที่สำคัญของภาคกลาง คือ จังหวัดราชบุรี มีสัดส่วนการผลิตร้อยละ ๑๔.๖ รองลงมาได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ร้อยละ ๑๑.๗ กาญจนบุรี ร้อยละ ๑๐.๙ ประจวบคีรีขันธ์ ร้อยละ ๙.๖ และนครปฐม ร้อยละ ๘.๙ สินค้าเกษตรด้านพืชที่สำคัญของภาคกลาง ได้แก่ ข้าว แหล่งปลูกที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดสุพรรณบุรี ชัยนาท และพระนครศรีอยุธยา มันสำปะหลัง แหล่งปลูกที่สำคัญ ได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี และลพบุรี อ้อยโรงงาน แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดกาญจนบุรี ลพบุรี และสุพรรณบุรี สับปะรดโรงงาน แหล่งปลูกที่สำคัญ คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้าวโพดเลี้ยงสัตว์ แหล่งปลูกที่สำคัญได้แก่ จังหวัดลพบุรี และสระบุรี นอกจากนี้ยังมี กล้วยไม้ เป็นพืชส่งออกสำคัญที่ทำรายได้และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศ โดยแหล่งผลิตกล้วยไม้ที่สำคัญของประเทศอยู่ในพื้นที่ภาคกลาง ซึ่งจังหวัดที่มีเนื้อที่เก็บเกี่ยวและผลผลิตมากที่สุดของภาคและของประเทศคือ จังหวัดนครปฐม รองลงมาคือ สมุทรสาคร ด้านปศุสัตว์ ได้แก่ โคนม เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ ลพบุรี ราชบุรี ประจวบคีรีขันธ์ กาญจนบุรี และนครปฐม โคเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดกาญจนบุรี รองลงมา ได้แก่ เพชรบุรี ประจวบคีรีขันธ์ ราชบุรี และสุพรรณบุรี สุกร เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดราชบุรี รองลงมา ได้แก่ นครปฐม สุพรรณบุรี ลพบุรี และสระบุรี เป็ดเนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสระบุรี รองลงมา ได้แก่ นครปฐม ลพบุรี กาญจนบุรี และราชบุรี เป็ดไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดสุพรรณบุรี รองลงมา ได้แก่ อ่างทอง นครปฐม ชัยนาท ลพบุรี และพระนครศรีอยุธยา ไก่เนื้อ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดลพบุรี รองลงมา ได้แก่ กาญจนบุรี สระบุรี ราชบุรี สุพรรณบุรี และนครปฐม และไก่ไข่ เลี้ยงมากที่สุดที่จังหวัดนครปฐม รองลงมา ได้แก่ พระนครศรีอยุธยา สุพรรณบุรี สระบุรี และกาญจนบุรี สำหรับด้านประมง ภาคกลางมีศักยภาพในการทำประมงทั้งน้ำจืด และน้ำเค็ม โดยจังหวัดที่มีมูลค่าผลิตภัณฑ์สาขาประมงและเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำสูงที่สุดของภาค คือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมา ได้แก่ สมุทรสาคร สมุทรสงคราม และสมุทรปราการ

๓. พื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรของภาคกลางสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศ ปี ๒๕๖๒ ภาคกลางมีพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตรรวมประมาณ ๑๘ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๑๒.๑ ของพื้นที่ใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ทั้งประเทศ และมีพื้นที่ชลประทานครอบคลุมพื้นที่ประมาณ ๑๐.๒ ล้านไร่ คิดเป็นร้อยละ ๒๙.๕ ของพื้นที่ชลประทานทั้งประเทศ ทำให้ภาคกลางมีสัดส่วนพื้นที่ชลประทานต่อพื้นที่เกษตรคิดเป็นร้อยละ ๕๖.๕ ซึ่งสูงกว่าภาพรวมระดับประเทศที่มีสัดส่วนร้อยละ ๒๓.๒

๔. เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ในพื้นที่ยังมีไม่มากนัก จากข้อมูลการตรวจรับรองเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ของกรมวิชาการเกษตร ณ วันที่ ๑๐ พฤษภาคม ๒๕๖๔ พบว่า ภาคกลางมีพื้นที่ได้รับการรับรองเกษตรปลอดภัยรวมทั้งสิ้น ๑๐๘,๗๔๘.๐๑ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๙๘,๓๑๖.๐๙ ไร่ และที่หมดอายุ ๑๐,๔๓๑.๙๒ ไร่ และเกษตรอินทรีย์ ๓๐,๖๕๑.๘๖ ไร่ แบ่งออกเป็นที่ยังไม่หมดอายุ ๑,๖๖๐.๕๗ ไร่ และที่หมดอายุ ๒๘,๙๙๑.๒๙ ไร่ โดยจังหวัดในภาคกลางที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรปลอดภัยมากที่สุดคือ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รองลงมาได้แก่ ราชบุรี ปทุมธานี นครปฐม และกาญจนบุรี ส่วนจังหวัดที่มีพื้นที่ได้รับการรับรองแหล่งผลิตสินค้าเกษตรอินทรีย์มากที่สุดคือ จังหวัดลพบุรี รองลงมาได้แก่ กาญจนบุรี นครปฐม สระบุรี และสุพรรณบุรี ในอนาคตความต้องการสินค้าเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์จะมีมากขึ้นตามพฤติกรรมผู้บริโภค ดังนั้น การสนับสนุนและส่งเสริมการทำเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ยังมีความสำคัญที่ต้องดำเนินการและขยายผลต่อไป

๒.๑๒ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐) ฉบับทบทวน

๑. เป้าหมายการพัฒนากลุ่มจังหวัด

เพชรบุรีศรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่ยั่งยืน

๒. พันธกิจ

(๑) การเสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจ จากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แต่ละพื้นที่ได้รับประโยชน์จากการพัฒนาอย่างเท่าเทียมกัน และเพิ่มมากขึ้น

(๒) การฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และการส่งเสริมการใช้ประโยชน์อย่างรู้คุณค่า และ สมดุลในขีดความสามารถของระบบนิเวศน์ และเป็นฐานการพัฒนาเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตที่ยั่งยืน และสอดคล้องกับทิศทางของประชาคมโลก

(๓) สร้างและพัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐาน ทั้งทางบก ทางราง ทางน้ำ และทางอากาศ เชื่อมโยงในกลุ่มจังหวัด จังหวัดใกล้เคียง และภูมิภาคอาเซียน ทั้งด้านการค้า การคมนาคมขนส่ง การผลิต และการลงทุน

(๔) เสริมสร้างความมั่นคง ปลอดภัยจากภัยและการเปลี่ยนแปลงทางด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม ทั้งจากภายในในกลุ่มจังหวัด ประเทศ และภายนอกประเทศ เต็มไปอย่างต่อเนื่องบนคุณภาพชีวิต และการพัฒนาตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

๓. ประเด็นการพัฒนาของกลุ่มจังหวัด

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรม การเกษตรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตร สินค้าอุตสาหกรรมเกษตร ผลิตภัณฑ์ ชุมชนท้องถิ่น และวิสาหกิจชุมชน ให้มีคุณภาพปลอดภัย และได้มาตรฐาน มีคุณค่า และนำเทคโนโลยี และนวัตกรรมมาพัฒนาสินค้าเพื่อให้สามารถเติบโต เป็นผลิตภัณฑ์ที่เป็นแบรนด์ในระดับส่งออกที่แข่งขันได้

(๒) เพื่อส่งเสริมเกษตรกร และผู้ประกอบการให้มีความรู้ทันเทคโนโลยีการผลิต การแปรรูป และการตลาดที่เปลี่ยนแปลงไป เป็นนักรูกรักกิจการเกษตรที่แข่งขันได้

(๓) เพื่อส่งเสริมการเติบโตของระบบเศรษฐกิจฐานราก การตลาดเพื่อช่องทางการจำหน่ายสินค้า วิสาหกิจชุมชน OTOP Micro SMEs และ SMEs ให้เติบโตอย่างต่อเนื่อง แข่งขันได้

(๔) เพื่อพัฒนาและผลักดันให้ผู้ประกอบการยุคใหม่วิสาหกิจชุมชน วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อมเข้าสู่ระบบเศรษฐกิจได้มากขึ้น มีการลงทุนเพิ่มขึ้น และมีศักยภาพในการแข่งขัน ทั้งในประเทศ และในระดับสากลสูงขึ้น

(๕) เพื่อยกระดับอุตสาหกรรมของกลุ่มจังหวัดให้เป็นอุตสาหกรรมเชิงนิเวศน์ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและมีศักยภาพในการสร้างสรรค์มูลค่าเศรษฐกิจด้วย BCG Model และเพชรสมุทรีโมเดล

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

(๑) ผลิตภัณท์มวลรวมภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น ๓ (ร้อยละ) ต่อปี

(๒) เกษตรกรที่ผ่านการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยหรือเกษตรอินทรีย์ เพิ่มขึ้น ๓ (ร้อยละ) ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ส่งเสริมการผลิตสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรแปรรูป และเกษตรอัจฉริยะที่สร้างมูลค่าสูง

(๒) สร้างมูลค่าเพิ่มให้แก่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงและวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ พัฒนาเป็นศูนย์กลางการท่องเที่ยวที่หลากหลายและได้มาตรฐานสากล วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว พัฒนาผู้ประกอบการและบุคลากรในแหล่งท่องเที่ยวให้มีขีดความสามารถ และการปรับตัวของอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว ให้ทันการเปลี่ยนแปลงของกระแสโลกและความต้องการตลาด

(๒) เพื่อพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว และเส้นทางการท่องเที่ยวให้ทันสมัยเชื่อมโยงเส้นทางการท่องเที่ยวที่สวยงาม และสร้างกิจกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพ เชิงกีฬา เชิงวัฒนธรรม และเชิงนิเวศน์ เพื่อดึงดูดและรองรับนักท่องเที่ยวทั้งในและต่างประเทศ

(๓) เพิ่มรายได้จากการท่องเที่ยว และบริการการท่องเที่ยวของกลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ จากระบบการท่องเที่ยวของชุมชนที่ได้มาตรฐานกระจายรายได้ สร้างงาน สร้างอาชีพ แก่ชุมชน ประชาชน

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

(๑) รายได้จากการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๕ (ร้อยละ) ต่อปี

(๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ๕ (ร้อยละ) ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

(๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว แหล่งท่องเที่ยว การเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้ได้มาตรฐาน และสนับสนุนการใช้เทคโนโลยีบริการเพื่อภาพลักษณ์ทันสมัย

(๒) พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ บุคลากรในอุตสาหกรรมการท่องเที่ยว และระบบการบริหารจัดการให้เป็นการท่องเที่ยวอัจฉริยะ

(๓) ส่งเสริมกิจกรรมท่องเที่ยวที่หลากหลายเพื่อสร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ประชาชนมาตรการแนวปฏิบัติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มขีดความสามารถภาคอุตสาหกรรมและบริการด้วยเทคโนโลยี และนวัตกรรม

วัตถุประสงค์

(๑) เพื่อพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านคมนาคม และระบบโลจิสติกส์ พลังงาน ดิจิทัลให้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง รองรับความต้องการของประชาชน อุตสาหกรรม และการท่องเที่ยว

(๒) เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการค้า นักลงทุน นักธุรกิจ ผู้ประกอบการรุ่นใหม่ ให้มีศักยภาพสูงขึ้น สามารถแข่งขันทางการค้าได้

(๓) เพื่อสร้างโอกาสทางเศรษฐกิจจากการเชื่อมโยงการค้า การพัฒนาการค้าชายแดน และการพัฒนาการค้าการลงทุนกับประเทศเพื่อนบ้าน โดยเฉพาะด้านสิงขร

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

(๑) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคอุตสาหกรรมเพิ่มขึ้น ๔ (ร้อยละ) ต่อปี

(๒) ผลิตภัณฑ์มวลรวมภาคบริการเพิ่มขึ้น ๕ (ร้อยละ) ต่อปี

(๓) ผลิตภัณฑ์มวลรวมเพิ่มขึ้น ๒ (ร้อยละ) ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนากำลังคนให้มีทักษะรองรับอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต เพื่อให้มีผลิตภาพแรงงานที่สูงขึ้น

(๒) สนับสนุนให้ผู้ประกอบการ SMEs นำเทคโนโลยีและนวัตกรรมต่อยอดจากภูมิปัญญามาตรการแนวปฏิบัติ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ รักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- (๑) เพื่อแก้ไขและป้องกันความเสื่อมโทรมของทรัพยากรทางธรรมชาติ การลดลงของพื้นที่ป่าไม้ ทรัพยากรดินและน้ำเสื่อมโทรม ความหลากหลายทางชีวภาพถูกคุกคาม และการกัดเซาะชายฝั่งทะเลที่ได้รับ การแก้ไขอย่างเหมาะสมกับสภาพพื้นที่
- (๒) เพื่อเพิ่มพื้นที่ป่าไม้ ป่าชายเลน มีความอุดมสมบูรณ์ และความหลากหลายทางชีวภาพรองรับ การพัฒนาคุณภาพชีวิตและการเป็นต้นทางของเศรษฐกิจที่ยั่งยืน
- (๓) เพื่อส่งเสริมให้ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการอนุรักษ์ฟื้นฟูทางทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมอย่างต่อเนื่องรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศที่มีความผันผวนและรุนแรง
- (๔) เพื่อแก้ไขและป้องกันปัญหาอุทกภัยและภัยแล้งให้ลดลง
- (๕) เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาค การเกษตร และการอุตสาหกรรม

เป้าหมายและตัวชี้วัดประเด็นการพัฒนา

- (๑) พื้นที่ป่าไม้เพิ่มขึ้น ๐.๕ (ร้อยละ) ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- (๑) สนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมเพื่อใช้ในการป้องกันและแก้ไขปัญหาสิ่งแวดล้อมและภัยพิบัติ
- (๒) สร้างการมีส่วนร่วมในการรักษา พื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อการใช้ประโยชน์ อย่างยั่งยืน
- (๓) การบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบทั้งลุ่มน้ำ เพื่อให้มีน้ำใช้อย่างเพียงพอและเหมาะสม มาตรการแนวปฏิบัติ

๒.๑๓ ยุทธศาสตร์ตามแผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

๑. วิสัยทัศน์ (เป้าหมายการพัฒนาจังหวัด)

"เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ
เกษตรปลอดภัย
ด้านสิ่งแวดล้อมเชิงเศรษฐกิจแห่งอนาคต
สังคมผาสุกภายใต้หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง"

๒. พันธกิจ

- (๑) พัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสู่นานาชาติ
- (๒) ผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในด้านการเกษตร อุตสาหกรรม การแปรรูปสัตว์ปศุสัตว์ มะพร้าว สู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม
- (๓) ส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน โลจิสติกส์ การท่องเที่ยวด้านสิ่งแวดล้อม และอาเซียน
- (๔) สร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาล และยึดหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง
- (๕) บริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เกิดสมดุล

๓. เป้าประสงค์รวม (ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนาจังหวัด)

เป้าประสงค์ที่ ๑ การเติบโตทางเศรษฐกิจ โดยเน้นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน การท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน

เป้าประสงค์ที่ ๒ ยกระดับคุณภาพชีวิตของประชาชนและสร้างความมั่นคงทางสังคมให้ทั่วถึง รวมทั้งเพิ่มประสิทธิภาพการรักษาความมั่นคงบริเวณชายแดน

เป้าประสงค์ที่ ๓ อนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเพื่อเป็นฐานรากการพัฒนาอย่างยั่งยืน

๔. ประเด็นการพัฒนา วัตถุประสงค์ เป้าหมายและตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรน่านาชาติ

เป้าประสงค์

เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

(๑) รายได้ด้านการท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๒ ต่อปี)

(๒) จำนวนนักท่องเที่ยวเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๒ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาและค้นหาแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นเอกลักษณ์ของจังหวัดให้มีคุณภาพ

(๒) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานกระบวนการท่องเที่ยว และสิ่งอำนวยความสะดวกให้มีมาตรฐานสากล

(๓) สร้างเสริมระบบข้อมูลข่าวสาร การประชาสัมพันธ์ และการตลาดด้านการท่องเที่ยว

(๔) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการท่องเที่ยว หน่วยงานภาครัฐ ผู้ประกอบการภาคเอกชนที่เกี่ยวข้อง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง

เป้าประสงค์

เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในภาคการเกษตรและอุตสาหกรรม

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

(๑) อัตราขยายตัวของ GPP ภาคเกษตร เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมาย ร้อยละ ๒ ต่อปี)

(๒) อัตราขยายตัวของ GPP ภาคอุตสาหกรรม เพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมาย เพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

(๑) พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานที่สนับสนุนระบบการผลิต สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม เพื่อการบริโภคและส่งออก

(๒) พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตร อุตสาหกรรม ให้ได้คุณภาพเพื่อการบริโภคและการส่งออก

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ยกระดับศักยภาพด้านสิงขร สร้างการเติบโตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยวเชื่อมต่อประเทศต่างๆ ในภูมิภาค

เป้าประสงค์

เพื่อส่งเสริมสร้างความสัมพันธ์ และพัฒนาด้านการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว ด้านสิงขร และอาเซียน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

ร้อยละของมูลค่าการค้าชายแดนที่เพิ่มขึ้นร้อยละ ๒๕ (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๕ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ปรับปรุงและพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และพัฒนาระบบโลจิสติกส์ เพื่อสนับสนุนการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว
- (๒) พัฒนาศักยภาพบุคลากรด้านการค้า การลงทุน และการท่องเที่ยว เพื่อสร้างโอกาสและเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน
- (๓) เสริมสร้างความสัมพันธ์และเครือข่ายความร่วมมือระหว่างหน่วยงาน/องค์กรในอาเซียน

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิสัยทัศน์หลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าประสงค์

เพื่อสร้างสังคมให้มั่นคง ผาสุก ตามหลักธรรมาภิบาลและยึดหลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) จำนวนครัวเรือนที่ตกเกณฑ์ ร้อยละ ๙๐ มีรายได้เพิ่มขึ้น (ค่าเป้าหมายเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐ ต่อปี)
- (๒) อัตราการคลอดในหญิงอายุ ๑๕ -๑๙ ปี ไม่เกินร้อยละ ๒๗ ต่อ ๑,๐๐๐ ประชากร (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๒ ต่อปี)
- (๓) ปัญหาอาชญากรรมในพื้นที่ลดลงร้อยละ ๑๐ (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๒ ต่อปี)
- (๔) ปัญหาการลักลอบขนยาเสพติด, การลักลอบหลบหนีเข้าเมือง และกฎหมายทุกรูปแบบตามแนวชายแดนลดลงร้อยละ ๒๐ (ค่าเป้าหมายลดลงร้อยละ ๔ ต่อปี)

แนวทางการพัฒนา

- (๑) ยกระดับคุณภาพการศึกษา ศิลปวัฒนธรรม รายได้ สุขภาพและการสาธารณสุข ตลอดจนสร้างความเข้มแข็งของครอบครัว
- (๒) เสริมสร้างความมั่นคงปลอดภัยบริเวณชายแดน พื้นที่ตอนใน ชายฝั่งทะเล เกาะแก่ง และสร้างความสัมพันธ์อันดีกับประเทศเพื่อนบ้าน รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถ และสร้างเครือข่ายประชาชนในการป้องกัน และแก้ไขปัญหาอาชญากรรม
- (๓) ส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพชีวิตตามหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

ประเด็นการพัฒนาที่ ๕ ยกระดับการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม เพื่อให้เกิดความสมดุลยั่งยืน

เป้าประสงค์

เพื่ออนุรักษ์ฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้เป็นฐานการพัฒนาอย่างยั่งยืน

ตัวชี้วัด/ค่าเป้าหมาย ๕ ปี

- (๑) พื้นที่สีเขียวทุกประเภทเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๔๐ (ปัจจุบันจังหวัดมีพื้นที่ป่าไม้ร้อยละ ๓๘.๗๗ ของพื้นที่จังหวัด)
- (๒) อัตราการเกิดขยะมูลฝอยต่อคนต่อวันลดลง
- (๓) คุณภาพน้ำทะเลชายฝั่งอยู่เกณฑ์ดีเพิ่มขึ้น
- (๔) จำนวนนักท่องเที่ยวที่ใช้บริการการท่องเที่ยวเชิงนิเวศเพิ่มขึ้นร้อยละ ๑๐

แนวทางการพัฒนา

- (๑) สร้างเสริมการอนุรักษ์ รักษา และฟื้นฟูทรัพยากรธรรมชาติสัตว์ป่า พันธุ์พืช และสิ่งแวดล้อม
- (๒) ส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของชุมชน
- (๓) ลดปริมาณขยะและเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการขยะและของเสียอันตราย

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญ
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๒

ข้อมูลทั่วไปและข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ข้อมูลทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑ ข้อมูลด้านกายภาพของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑.๑ ลักษณะทางภูมิศาสตร์

ที่ตั้ง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นหนึ่งใน ๒๕ จังหวัดภาคกลางของประเทศไทยอยู่ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๒ องศา ๓๑ ลิปดาเหนือ เส้นแวงที่ ๙๙ องศา ๙ ลิปดาตะวันออก กับ ๑๐๐ องศา ลิปดาตะวันออก อยู่ระหว่างทิศตะวันตกของกรุงเทพมหานครประมาณ ๓๒๕.๓ กิโลเมตร

ขนาดพื้นที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์เป็นจังหวัดขนาดกลาง มีพื้นที่ ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๗๙,๗๖๒.๕๐ ไร่ ความยาวของจังหวัดจากทิศเหนือจดทิศใต้ประมาณ ๒๑๒ กิโลเมตร ส่วนแคบที่สุดของประเทศและจังหวัดอยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมืองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จากอ่าวไทยถึงแนวพรมแดนไทย - เมียนมา ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร

อาณาเขต

- ทิศเหนือ ติดต่อกับอำเภอชะอำ อำเภอท่ายาง อำเภอแก่งกระจาน จังหวัดเพชรบุรี
- ทิศใต้ ติดต่อกับอำเภอท่าแซะ และอำเภอปะทิว จังหวัดชุมพร
- ทิศตะวันออก ติดต่อกับทะเลอ่าวไทย ความยาวชายฝั่งทะเลประมาณ ๒๒๔.๘ กิโลเมตร
- ทิศตะวันตก ติดต่อกับสาธารณรัฐแห่งสหภาพเมียนมา เทือกเขาตะนาวศรีเป็นพรมแดนทางธรรมชาติ

๓) สภาพพื้นที่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีลักษณะพื้นที่ลาดเอียงจากด้านตะวันตกสู่ด้านตะวันออกของจังหวัดและมีภูเขาลูกโดดกระจายอยู่เป็นหย่อมๆ มีแม่น้ำลำคลองสั้นๆ ไหลผ่านพื้นที่ โดยจะไหลจากทิศตะวันตกลงสู่อ่าวไทย ด้านตะวันออกมีชายฝั่งทะเลยาว ๒๒๔.๘๐ กิโลเมตร จุดพื้นที่ที่แคบที่สุดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในเขตตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง วัดได้ระยะทาง ๑๒ กิโลเมตร และจุดที่กว้างที่สุดอยู่ในอำเภอหัวหิน วัดได้ ๖๐ กิโลเมตร ลักษณะพื้นที่ของจังหวัดด้านตะวันตกเป็นพื้นที่แบบภูเขา (hill and mountain) และแบบลูกคลื่นลอนชันถึงเนินเขา (rolling to hilly) พื้นที่ทั้ง ๒ นี้เกิดขึ้นตามแนวเหนือใต้ของจังหวัด โดยพื้นที่แบบภูเขาเป็นเทือกเขาที่สลับซับซ้อนที่มีชื่อเรียกว่าเทือกเขาตะนาวศรี มีความสูง ๒๘๖ กม. ซึ่งจะกั้นพรมแดนระหว่างประเทศไทยกับประเทศสหภาพเมียนมา มีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๗๕๐ เมตรขึ้นไป และในพื้นที่แบบลูกคลื่นลอนชันถึงเนินเขามีความสูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๘๐-๑๕๐ เมตร พื้นที่ถัดมาอีกลักษณะเป็นลูกคลื่นลอนชัน (undulating to rolling) ซึ่งมีความลาดเทของพื้นที่อยู่ในช่วง ๕ - ๑๒ เปอร์เซ็นต์ อยู่สูงจากระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๐-๘๐ เมตร และลักษณะพื้นที่ค่อยๆ ลาดลงเป็นพื้นที่ค่อนข้างเรียบจนถึงราบเรียบ (slightly undulating to nearly) ส่วนใหญ่พื้นที่จะมีลักษณะแคบๆ อยู่ติดกับชายฝั่งทะเล มีน้ำทะเลท่วมถึง บางบริเวณเป็นพื้นที่ลุ่มต้ำมีน้ำท่วมขังตลอดปี สำหรับแม่น้ำลำคลองสายสำคัญๆ ที่ไหลผ่านได้แก่ แม่น้ำปราณบุรี คลองกุย คลองบึง คลองหินจวง คลองทับสะแก คลองจะกระ คลองกรูด คลองบางสะพาน คลองบางสะพานน้อยและคลองท่าแซะ เป็นต้น

๔) ลักษณะดิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือประมาณ ๓,๙๗๙,๗๖๒ ไร่ จากการสำรวจดินพบว่าจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีดินอยู่ ๓๐ กลุ่มชุดดิน มีเนื้อที่ประมาณ ๓,๗๑๔,๙๕๖ ไร่ หรือร้อยละ ๙๓.๓๔ ของพื้นที่จังหวัด และพื้นที่เบ็ดเตล็ด ๑๐ ประเภท มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๔,๘๐๖ ไร่หรือร้อยละ ๖.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด สามารถจำแนกความเหมาะสมและข้อจำกัดของดินสำหรับการปลูกพืชจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในช่วงฤดูเพาะปลูกได้ดังนี้

ความเหมาะสมของกลุ่มชุดดินในการปลูกพืชเศรษฐกิจต่างๆ ไปในฤดูเพาะปลูกของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต้ำมีเนื้อที่ประมาณ ๔๐,๑๕๓ ไร่ หรือร้อยละ ๑.๐๑ ของพื้นที่จังหวัด
๒. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความเป็นกรดรุนแรงหรือดินเปรี้ยวจัด ต้ำมีเนื้อดินเหนียวจัดและแน่นทึบมีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๘๐๐ ไร่หรือร้อยละ ๐.๔ของพื้นที่จังหวัด
๓. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับเนื้อดินแน่นทึบหรือค่อนข้างเป็นทราย มีเนื้อที่ประมาณ ๒,๘๐๐ ไร่หรือร้อยละ ๐.๐๗ ของพื้นที่จังหวัด
๔. ดินที่มีความเหมาะสมสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดเนื่องจากดินเป็นดินเค็มมีคราบเกลือลอยหน้า หรือมีชั้นดานแข็งที่สะสมเกลือจากผิวดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๙๔,๘๙๔ ไร่หรือร้อยละ ๒.๓๘ ของพื้นที่จังหวัด
๕. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกข้าว มีข้อจำกัดรุนแรงมากที่มีน้ำแช่ขังในฤดูฝนเป็นดินทรายปนร่วน ปนเศษเปลือกหอย ความอุดมสมบูรณ์ของดินต้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๔,๖๐๕ ไร่หรือร้อยละ ๐.๖๒ ของพื้นที่จังหวัด

๖. ดินที่ไม่มีความเหมาะสมปลูกข้าว มีข้อจำกัดเนื่องจากดินเป็นดินเค็มมีคราบเกลือลอยหน้า หรือมีชั้นดานแข็งที่สะสมเกลือจากผิวดิน ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ ควรปล่อยเป็นป่าชายเลน มีเนื้อที่ประมาณ ๓๓,๖๘๑ ไร่ หรือร้อยละ ๐.๘๕ ของพื้นที่จังหวัด

๗. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกพืชไร่ ไม้ผลและไม้ยืนต้น เนื้อดินเป็นดินร่วนหรือดินร่วนปนทรายแป้ง มีเนื้อที่ประมาณ ๑๐๑,๕๗๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒.๕๕ ของพื้นที่จังหวัด

๘. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกพืชไร่ ไม้ผล และไม้ยืนต้น แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เนื้อดินเป็นดินร่วนปนทราย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๐๔๑,๔๙๕ ไร่ หรือร้อยละ ๒๖.๑๗ เปอร์เซ็นต์ ของพื้นที่จังหวัด

๙. ดินที่มีความเหมาะสมดีสำหรับปลูกมะพร้าว มะม่วงหิมพานต์ ไม้ยืนต้น แต่มีข้อจำกัดเกี่ยวกับความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ เนื้อดินเป็นทรายจัด มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๐,๒๘๓ ไร่ หรือร้อยละ ๗.๐๔ ของพื้นที่จังหวัด

๑๐. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกไม้ใช้สอยโตเร็วหรือปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีข้อจำกัดคือเป็นดินลึกลงถึงดินปนลูกรังพบชั้นเศษหินก้อนกรวดหรือหินพื้น มีเนื้อที่ประมาณ ๒๒๖,๗๒๒ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๖๙ ของพื้นที่จังหวัด

๑๑. ดินที่มีความเหมาะสมปานกลางสำหรับปลูกไม้ใช้สอยโตเร็วหรือปลูกหญ้าเลี้ยงสัตว์ มีข้อจำกัดคือเป็นดินตื้นพบชั้นเศษหินหรือหินพื้นภายใน ๕๐ ซม. มีเนื้อที่ประมาณ ๒๐๘,๕๗๑ ไร่ หรือร้อยละ ๕.๒๔ ของพื้นที่จังหวัด

๑๒. ดินที่ไม่เหมาะสมสำหรับการทำการเกษตร เนื่องจากเป็นพื้นที่มีหินพื้นโผล่ปะปน มีก้อนหินเศษหินปะปนมากและมีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๖๔๔,๓๗๗ ไร่ หรือร้อยละ ๔๑.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด

๑๓. หน่วยแผนที่ดินเบ็ดเตล็ด เป็นหน่วยของแผนที่ที่ได้แยกออกจากพื้นที่ดินที่มีศักยภาพในการใช้ประโยชน์หรือบริเวณที่ไม่เป็นดินตามธรรมชาติ ได้แก่ พื้นที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ พื้นที่อุทยานแห่งชาติ เกาะ พื้นที่เขตทหาร ที่ลุ่มชื้นแฉะ ที่ดินตัดแปลง บ่อ พื้นดินหินโผล่ พื้นที่ชุมชน หมู่บ้าน อำเภอบ้านไร่ สถานีราชการ วัด โรงเรียน และพื้นที่แหล่งน้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๖๔,๘๐๖ ไร่ หรือร้อยละ ๖.๖๖ ของพื้นที่จังหวัด

ข้อเสนอแนะและแนวทางการจัดการปัญหาเรื่องดิน

๑. **ความอุดมสมบูรณ์ของดินต่ำ** ทรัพยากรดินโดยทั่วไปของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์เกิดจากวัสดุต้นกำเนิดดินที่เป็นดินทรายหรือตะกอนเนื้อหยาบ วัสดุต้นกำเนิดดินเหล่านี้มีธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชต่ำ เนื้อดินเป็นดินปนทรายหรือดินทรายมีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารต่ำ และถูกชะล้างไปในดินชั้นล่างหรือออกไปจากพื้นที่ได้ง่ายทำให้ดินมีความอุดมสมบูรณ์ต่ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๘๙๔,๓๕๐ ไร่หรือร้อยละ ๒๒.๔๗ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์พื้นที่ดินบริเวณนี้ ควรมีการปรับปรุงบำรุงดินโดยการเพิ่มปริมาณอินทรีย์วัตถุ เช่น ปุ๋ยหมัก อัตรา ๑-๔ ตันต่อไร่ ปุ๋ยคอก อัตรา ๑-๒ ตันต่อไร่ หรือปุ๋ยพืชสด อัตราเมล็ดพันธุ์ ๕-๑๐ กก.ต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูกเพื่อช่วยปรับปรุงบำรุงดินเพิ่มผลผลิตและรักษาความสามารถในการผลิตของดินไม่ให้เสื่อมลงอย่างรวดเร็ว ทำให้มีการใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างยั่งยืน

๒. **เป็นดินทรายจัด** ดินทรายจัดจะมีความสามารถในการอุ้มน้ำและดูดซับธาตุอาหารของดินต่ำถึงต่ำมาก ธาตุอาหารที่เป็นประโยชน์ต่อพืชสูญเสียไปในดินชั้นล่าง หรือออกไปนอกพื้นที่ได้ง่ายเมื่อมีการให้น้ำหรือฝนตก ดินง่ายต่อการกร่อน ทำให้เกิดเป็นร่องลึกและกว้าง ขาดแคลนน้ำ มีเนื้อที่ประมาณ ๒๘๘,๔๙๗ ไร่หรือร้อยละ ๗.๒๔ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์ของพื้นที่บริเวณนี้ ควรเลือกชนิดพืชที่ศักยภาพเหมาะสมมาใช้ปลูกเพื่อลดต้นทุนในการผลิต มีการปรับปรุงบำรุงดินร่วมกับมีระบบการอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ปุ๋ยหมักอัตรา ๑ - ๔ ตันต่อไร่ ปุ๋ยคอกอัตรา ๑ - ๒ ตันต่อไร่ หรือปุ๋ยพืชสด อัตราเมล็ดพันธุ์ ๕-๑๐ กิโลกรัมต่อไร่ ร่วมกับปุ๋ยเคมีและใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดิน ปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับพัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่พืชขาดแคลนน้ำ การใช้ปุ๋ยเคมีควรใช้ที่ละน้อยแต่บ่อยครั้ง เพื่อลดการสูญเสียธาตุอาหารลงไปในชั้นดินล่าง ก่อนที่พืชจะนำไปใช้ได้หรือสูญเสียออกไปจากพื้นที่ เมื่อมีการให้น้ำหรือมีฝนตก

๓. ดินตื้น ดินตื้นถึงชั้นลูกรัง เศษหิน ก้อนหินปะปนอยู่ในเนื้อดินตั้งแต่ ๓๕ เปอร์เซ็นต์ หรือมากกว่าโดยปริมาตรภายในความลึก ๕๐ เซนติเมตรจากผิวดิน หรือมีชั้นหินพื้นตื้นกว่า ๕๐ เซนติเมตร จากผิวดินตื้นจะเป็นอุปสรรคต่อการซึมน้ำของรากพืชลงไปหาอาหาร นอกจากนี้ยังมีส่วนที่เป็นดินน้อย ทำให้มีความสามารถในการดูดซับธาตุอาหารและอุ้มน้ำต่ำมาก พืชจะขาดน้ำและทำให้เหี่ยวเฉาไวกว่าพื้นที่อื่น มีเนื้อที่ ประมาณ ๑๔๗,๓๓๒ ไร่หรือร้อยละ ๓.๗๐ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข เลือกพื้นที่ที่มีหน้าดินหนาและไม่มีเศษหินหรือก้อนหินอยู่บริเวณ หน้าดินมาก เพราะจะเป็นอุปสรรคต่อการเกษตรกรรมและการดูแลรักษา โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตร หรือแบบผสมผสาน ไม่ทำลายไม้พื้นล่าง ขุดหลุมปลูก พร้อมปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมักอัตรา ๒๕-๕๐ กก.ต่อหลุม หรือปุ๋ยคอกอัตรา ๑๐ - ๒๐ กก.ต่อหลุมร่วมกับปุ๋ยเคมีตามชนิดพืชที่ปลูก มีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ใช้วัสดุคลุมดินหรือปลูกหญ้าแฝก เพื่อรักษาความชื้นและลดการกร่อนของดินพัฒนาแหล่งน้ำไว้ใช้ในช่วงที่ฝน ทิ้งช่วงนานหรือพืชขาดน้ำสำหรับในพื้นที่ที่มีหินกระจายอยู่บนดินมากไม่เหมาะสมต่อการเกษตร ควรปล่อยไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติ เป็นที่อยู่อาศัยเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำลำธารสำหรับในพื้นที่ เสื่อมโทรม ควรฟื้นฟูให้กลับมาเป็นป่าหรือปลูกไม้ใช้สอยโตเร็ว

๔. ดินเค็ม ที่พบมี ๒ ลักษณะ ลักษณะที่ ๑ คือ ดินเค็มน้ำท่วมถึงชายทะเล มีปริมาณเกลือในดินมากจนพืชใช้ไม่ได้และลักษณะที่ ๒ คือ ปัญหาดินเค็มน้ำท่วมไม่ถึง คือ ดินมีปริมาณเกลือ โซเดียมสูงมากทำให้โครงสร้างดินไม่ดีแน่นทึบแข็งไถพรวนยาก มีเนื้อที่ประมาณ ๕๖,๖๓๕ ไร่หรือร้อยละ ๑.๔๒ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข ดินเค็มมีอินทรีย์วัตถุในดินปริมาณต่ำถึงต่ำมาก เนื่องจากเกลือเป็นตัวการทำให้อินทรีย์วัตถุถูกชะล้างออกไปจากดินในการปรับปรุงดินเค็มเพื่อปลูกพืชจึงจำเป็นต้องเพิ่มเติม ความอุดมสมบูรณ์ให้กับดิน นอกจากนี้อินทรีย์วัตถุยังช่วยปรับปรุงคุณสมบัติทางกายภาพบางประการของดิน โดยจะช่วยเพิ่มความเสถียรของเม็ดดินช่องว่างในดิน ความเป็นประโยชน์ของน้ำในดินลดความหนาแน่นรวม ของดินและช่วยให้การซึมน้ำของดินดีขึ้น ทำให้เกลือถูกชะล้างลงไปในชั้นดินล่าง

๕. ดินเปรี้ยวจัด คือ ดินที่เกิดจากตะกอนกร่อยเป็นดินมีสารประกอบของธาตุกำมะถัน และกรดกำมะถันปะปนอยู่ในปริมาณมาก ทำให้ธาตุอาหารพืชในดินอยู่ในรูปที่พืชไม่สามารถดูดไปใช้ได้มีเนื้อที่ประมาณ ๑๕,๔๗๖ ไร่หรือร้อยละ ๐.๓๘ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข มีหลายวิธีสำหรับดินที่มีปฏิกิริยาของดินเป็นกรดไม่รุนแรง อาจใช้วิธีการทำให้กรดเจือจางลง โดยการใช้น้ำชะล้างความเป็นกรดในดินหรือการขังน้ำไว้นานๆ แล้วระบาย ออกก่อนปลูกพืชร่วมกับการเลือกพันธุ์พืชที่ทนต่อดินกรด สำหรับการจัดการดินที่มีปฏิกิริยาของดินเป็นกรด รุนแรงมาก จะใช้วิธีการใส่วัสดุปูน เช่น ปูนมาร์ล ปูนขาว หินปูนบด หินปูนฝุ่น ผสมคลุกเคล้ากับหน้าดินในอัตรา ที่เหมาะสมตามความต้องการปูนของดินเพื่อช่วยลดความเป็นกรดในดินหรือใช้ปูนควบคู่ไปกับการใช้น้ำชะล้าง และควบคุมระดับน้ำใต้ดินซึ่งเป็นวิธีการที่สมบูรณ์ที่สุดและใช้ได้ผลมากในพื้นที่ซึ่งดินเป็นกรดรุนแรงมาก และถูกปล่อยทิ้งร้างเป็นเวลานาน

๖. การกร่อนของดิน บางบริเวณมีสภาพพื้นที่เป็นลูกคลื่นถึงเป็นเนินเขาและมีเนื้อดิน ค่อนข้างเป็นทรายทำให้ง่ายต่อการถูกกร่อนจากแรงกระแทก ของเม็ดฝนและถูกพัดพาโดยน้ำที่ไหลบ่าผ่านผิวดิน ทำให้เกิดเป็นร่องกว้าง ทำความเสียหายกับพืชที่ปลูกและเป็นอุปสรรคต่อการจัดการที่ดินและการไถพรวน

แนวทางการแก้ไข การใช้ประโยชน์พื้นที่บริเวณนี้ ควรมีการไถพรวนให้น้อยที่สุด และไถขวางความลาดชันปรับปรุงดินโดยการใช้ปุ๋ยอินทรีย์ เช่น ปุ๋ยหมัก ปุ๋ยคอกหรือปุ๋ยพืชสดร่วมกับปุ๋ยเคมี มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ เช่น ใช้วัสดุคลุมดิน ทำคันดิน ปลูกหญ้าแฝกหรือปลูกพืชเป็นแถบสลับในพื้นที่เป็นร่องที่เกิดจากการกร่อนควรไถกลบและปรับปรุงดินพร้อมเปลี่ยนทางเดินของน้ำไหลบ่า เพื่อไม่ให้เกิดการกร่อนซ้ำในพื้นที่เดิม

๗. พื้นที่ที่มีความลาดชันสูงหรือพื้นที่ภูเขาพื้นที่ที่มีความลาดชันมากกว่า ๓๕ เปอร์เซ็นต์ หรือเป็นพื้นที่ภูเขาไม่เหมาะสมต่อการเกษตรกรรม เนื่องจากยากต่อการจัดการดูแลรักษา ใช้มาตรการพิเศษในการอนุรักษ์ดินและน้ำทำให้เสียค่าใช้จ่ายสูงมากและยังเป็นการทำลายระบบนิเวศของป่าอีกด้วย มีเนื้อที่ประมาณ ๑,๖๔๔,๓๗๗ ไร่หรือร้อยละ ๔๑.๓๒ ของพื้นที่จังหวัด

แนวทางการแก้ไข ควรรักษาไว้ให้เป็นป่าตามธรรมชาติเป็นที่อยู่อาศัย และเพาะพันธุ์ของสัตว์ป่าเป็นแหล่งต้นน้ำลำธาร ถ้ามีความจำเป็นต้องนำมาใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ควรมีการสำรวจดินและเลือกใช้พื้นที่มีศักยภาพในการเกษตรเป็นดินลึกและความลาดชันไม่สูงมากนัก โดยทำการเกษตรแบบวนเกษตรและมีระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ

๘. หินพื้นโผล่ พื้นที่หินพื้นโผล่เป็นพื้นที่ที่มีหินพื้นโผล่กระจายอยู่ทั่วไปบนผิวดินมากกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์ของพื้นผิวดินที่บริเวณนี้ไม่เหมาะสมทางด้านเกษตรกรรมควรปล่อยให้ เป็นป่าตามธรรมชาติหรือปลูกสวนป่า มีเนื้อที่ประมาณ ๘๕,๒๐๓ ไร่หรือร้อยละ ๒.๑๔ ของพื้นที่จังหวัด

๙. การใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับความเหมาะสมของที่ดิน เกษตรกรในพื้นที่ลุ่มน้ำจำนวนมาก ใช้ประโยชน์ที่ดินโดยการปรับพื้นที่ในบริเวณที่ดินไร่นาใช้ทำนา ซึ่งเป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ดินขาดแคลนน้ำได้ง่ายในช่วงฤดูเพาะปลูกข้าวที่ปลูกให้ผลผลิตต่ำทั้งที่พื้นที่เหล่านี้มีความเหมาะสมในการปลูกพืชไร่มากกว่าการปลูกข้าว นอกจากนี้ยังมีการใช้พื้นที่ลาดชันในการเพาะปลูกพืช ทำให้เกิดการชะล้างพังทลายของดินและที่ดินเสื่อมสภาพตามมา สาเหตุของการใช้ที่ดินไม่สอดคล้องกับความเหมาะสมของที่ดิน ได้แก่ การขาดที่ดินทำกินหรือมีที่ดินไม่เพียงพอการขาดการวางแผนหรือการกำหนดเขตการใช้ที่ดินที่เหมาะสม เกษตรกรขาดความรู้ ความเข้าใจในการเลือกพื้นที่เพาะปลูกให้เหมาะสมกับชนิดของพืชและชนิดของการใช้ที่ดิน ไม่มีมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เหมาะสม

(ที่มา : สถานีพัฒนาที่ดิน)

๑.๑.๒ ลักษณะภูมิอากาศจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตร้อนชื้น มี ๓ ฤดูกาล ฤดูร้อน เริ่มตั้งแต่กลางเดือน กุมภาพันธ์ ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝน เริ่มตั้งแต่ กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ฤดูหนาวเริ่มตั้งแต่ กลางเดือน ตุลาคมถึงกลางเดือนกุมภาพันธ์ อากาศโดยทั่วไปไม่ร้อนไม่หนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล ในปี ๒๕๖๕ มีปริมาณน้ำฝน ๙๔๕.๕ มิลลิเมตร/ปี ปริมาณฝนสูงสุด ๖๒.๐ มิลลิเมตร/วัน จำนวนวันที่ฝนตก ๑๐๕ วัน อุณหภูมิเฉลี่ย ๒๗.๗ องศาเซลเซียส (เฉลี่ยต่ำสุด ๒๖.๐ องศาเซลเซียส เฉลี่ยสูงสุด ๓๘.๐ องศาเซลเซียส) ความชื้นสัมพัทธ์เฉลี่ย ๗๖.๐๕% (เฉลี่ยต่ำสุด ๖๒.๐ % เฉลี่ยสูงสุด ๘๘.๐ %)

๑) ฤดูกาล จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตร้อนชื้น อากาศไม่ร้อนและหนาวจนเกินไป ความชื้นเฉลี่ยอยู่ในเกณฑ์ค่อนข้างสูงเนื่องจากอยู่ใกล้ทะเล แบ่งฤดูกาลออกเป็น ๓ ฤดู ดังนี้

๑.๑ ฤดูร้อน เริ่มประมาณกลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ซึ่งเป็นช่วงว่างของลมมรสุมลักษณะอากาศโดยทั่วไปจะไม่ร้อนอบอ้าวมากนักเนื่องจากจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ติดกับทะเล อย่างไรก็ตามช่วงเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดจะอยู่ในช่วงเดือนเมษายน

๑.๒ ฤดูฝน เริ่มประมาณกลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ซึ่งเป็นช่วงที่ลมมรสุมตะวันตกเฉียงใต้พัดพาความชื้นจากทะเลและมหาสมุทรมาปกคลุมประเทศไทย ทำให้อากาศชุ่มชื้น

และเริ่มมีฝนตกตั้งแต่ประมาณกลางเดือนพฤษภาคมเป็นต้นไป นอกจากนี้ในช่วงเดือนตุลาคมและพฤศจิกายน อาจได้รับอิทธิพลจากร่องมรสุมที่พาดผ่านบริเวณภาคใต้และอ่าวไทยและพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวเข้าใกล้หรือเข้าสู่ประเทศไทยในช่วงดังกล่าวด้วย

๑.๓ ฤดูหนาว เริ่มตั้งแต่ประมาณกลางเดือนตุลาคมถึงประมาณ เดือนกุมภาพันธ์ ซึ่งเป็นช่วงที่มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือพัดปกคลุมประเทศไทยและบริเวณความกดอากาศสูงจาก ประเทศจีน ซึ่งเป็นมวลอากาศเย็นจะแผ่ลงมาปกคลุมประเทศไทยในช่วงดังกล่าว ทำให้อุณหภูมิลดลงทั่วไปและมีอากาศหนาวเย็นเป็นครั้งคราวโดยอุณหภูมิลดลงต่ำสุดในช่วงเดือนธันวาคมถึงมกราคม นอกจากนี้จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จะยังคงมีฝนต่อไปอีกระยะหนึ่งจนถึงเดือนพฤศจิกายน

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๒) ปริมาณน้ำฝน

ข้อมูลแสดงสถิติปริมาณน้ำฝน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๑ ปริมาณน้ำฝน ปี พ.ศ. ๒๕๕๕ - ๒๕๖๕

ปี พ.ศ.	จำนวนปริมาณน้ำฝน (มิลลิเมตร)
๒๕๕๖	๑,๔๑๘.๕
๒๕๕๗	๙๙๘.๕
๒๕๕๘	๙๗๙.๑
๒๕๕๙	๑,๐๘๔
๒๕๖๐	๑,๔๗๔.๕
๒๕๖๑	๑,๔๒๒.๔
๒๕๖๒	๘๕๕.๑
๒๕๖๓	๙๗๐.๖
๒๕๖๔	๙๖๙.๕
๒๕๖๕	๙๔๕.๕

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๓) อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์

ข้อมูลแสดงสถิติอุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๒ อุณหภูมิและความชื้นสัมพัทธ์สูงสุด - ต่ำสุด ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี	สูงสุด	ต่ำสุด	เฉลี่ยทั้งปี
๒๕๕๕	๓๖.๓	๒๒.๔	๒๘.๐	๘๙	๔๗	๗๗
๒๕๕๖	๓๖.๓	๒๒.๒	๒๗.๗	๘๙	๔๕	๗๗
๒๕๕๗	๓๖.๒	๒๑.๒	๒๗.๘	๘๘	๔๕	๗๖
๒๕๕๘	๓๕.๗	๒๒.๐	๒๗.๘	๘๙	๔๙	๗๘
๒๕๕๙	๓๖.๓	๒๑.๔	๒๘.๓	๘๘	๔๕	๗๖
๒๕๖๐	๓๕.๗	๒๑.๖	๒๗.๘	๘๘	๔๕	๗๗
๒๕๖๑	๓๕.๔	๒๑.๖	๒๗.๖	๙๐	๕๐	๗๙

ปี	อุณหภูมิ (°C)			ความชื้นสัมพัทธ์ (%)		
	สูงสุด	ต่ำสุด		สูงสุด	ต่ำสุด	
๒๕๖๒	๓๕.๘	๒๑.๘	๒๗.๘	๙๕.๒	๕๐.๑	๗๘
๒๕๖๓	๓๒.๔	๒๕.๕	๒๘.๗	๓๒.๔	๖๒.๐	๗๔.๐
๒๕๖๔	๓๘.๐	๒๖.๐	๒๗.๗	๘๘.๐	๓๒.๐	๗๖.๕

(ที่มา : สถานีอุตุนิยมวิทยา)

๑.๑.๓ แหล่งน้ำธรรมชาติ

๑) แหล่งน้ำผิวดิน พระราชบัญญัติทรัพยากรน้ำ พ.ศ. ๒๕๖๑ บัญญัติให้กำหนดลุ่มน้ำเพื่อประโยชน์ในการบริหารจัดการน้ำ สำนักงานทรัพยากรน้ำแห่งชาติ (สทนช.) จึงร่วมกับมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ศึกษาทบทวนการแบ่งพื้นที่ลุ่มน้ำใหม่ ผลการศึกษาสรุปให้ปรับปรุง ๒๕ ลุ่มน้ำเดิมเหลือ ๒๒ ลุ่มน้ำ

ตารางที่ ๓ ขอบเขตลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ลุ่มน้ำชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)

จังหวัด	ลุ่มน้ำหลัก	ลุ่มน้ำสาขา	พื้นที่ (ตร.กม.)
ประจวบคีรีขันธ์	ลุ่มแม่น้ำเพชรบุรี- ประจวบคีรีขันธ์	๑) แม่น้ำปราณบุรี	๒,๙๙๑.๑๐
		๒) คลองเขาแดง	๔๙๓.๙๒
		๓) คลองกุยบุรี	๗๓๕.๐๒
		๔) ชายฝั่งทะเลอ่าวไทยตะวันตก (ชายฝั่งทะเลประจวบคีรีขันธ์)	๒,๓๘๘.๙๒
		๕) คลองบางสะพานใหญ่	๔๘๘.๓๓
รวม			๗,๐๙๗.๓๓

แหล่งน้ำธรรมชาติส่วนใหญ่เป็นสายสั้นๆ ที่เป็นอิสระแยกจากกันและไหลลงอ่าวไทยปัจจุบัน แหล่งน้ำต่างๆ อยู่ในสภาพตื้นเขินจะมีน้ำมากเฉพาะในช่วงฤดูฝนส่วนในฤดูแล้งส่วนใหญ่ น้ำจะแห้งใช้ประโยชน์ในด้านการเกษตรได้บ้างเพียงส่วนน้อยแหล่งน้ำธรรมชาติที่สำคัญ ได้แก่

- แม่น้ำปราณบุรี ต้นน้ำมาจากเทือกเขาตะนาวศรีทางทิศตะวันตก ซึ่งเป็นเทือกเขาสูงและเป็นพรมแดนไทย - พม่าและเทือกเขาทางตะวันตกเฉียงเหนือบริเวณเขตอุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน ไหลลงสู่อ่าวไทยทางทิศตะวันออกที่ปากน้ำปราณบุรี อ่างเก็บน้ำปราณบุรีมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๑๘๐ กิโลเมตร

- แม่น้ำกุยบุรี ต้นน้ำมาจากเทือกเขาตะนาวศรีและไหลจากทิศตะวันตกและทิศเหนือมาทางทิศตะวันออกมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๖๗ กิโลเมตร

- แม่น้ำบางสะพานใหญ่ เกิดจากเทือกเขาทางตะวันตกมีลำน้ำสาขาย่อยหลายสาย ไหลจากตะวันตกมารวมกันแล้วไหลไปทางทิศตะวันออกลงสู่อ่าวไทยท้ายอ่างเก็บน้ำบางสะพานมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๒๗ กิโลเมตร

- คลองบึง ไหลจากเทือกเขาสูงทางทิศตะวันตกไปทางทิศตะวันออกเฉียงใต้ลงสู่อ่าวไทยบริเวณเหนืออ่างเก็บน้ำประจวบคีรีขันธ์ มีความยาวของลำน้ำประมาณ ๓๒ กิโลเมตร

- คลองบางสะพานน้อย เกิดจากภูเขาทางทิศตะวันตกและไหลไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือและตะวันออกลงสู่อ่าวไทยมีความยาวของลำน้ำประมาณ ๓๐ กิโลเมตร

๑.๔ ทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่ทั้งสิ้น ๖,๓๖๗.๖๒ ตารางกิโลเมตร หรือ ๓,๙๗๙,๖๗๒.๕๐ ไร่ เป็นพื้นที่ป่าทั้งหมด ๑,๗๐๘,๔๘๘ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๔๒.๙๒ ของพื้นที่จังหวัด โดยมีสภาพเป็นผืนป่าใหญ่ติดต่อกัน ตั้งแต่อ่างเก็บน้ำห้วยจรเข้มากถึงอ่างเก็บน้ำบางสะพานน้อย ลักษณะเป็นป่าดิบแล้งและป่าเบญจพรรณ จำแนกพื้นที่ป่าไม้ออกเป็น ๓ ลักษณะ ประกอบด้วย

๑. พื้นที่อุทยานแห่งชาติและเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่า มีจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ อุทยานแห่งชาติแก่งกระจาน อุทยานแห่งชาติเขาสามร้อยยอด อุทยานแห่งชาติป่ากุยบุรี อุทยานแห่งชาติหาดวนกร อุทยานแห่งชาติน้ำตก ห้วยยาง และเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าเสด็จในกรมหลวงชุมพรด้านทิศเหนือ รวมเนื้อที่ ๑,๑๒๗,๓๗๘ ไร่ ซึ่งอยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติสัตว์ป่าและพันธุ์พืช

๒. พื้นที่วนอุทยาน มีจำนวน ๖ แห่ง ได้แก่ วนอุทยานปราณบุรี วนอุทยานท้าวโกษา วนอุทยาน เขาตม่องล่าย วนอุทยานห้วยน้ำซับ วนอุทยานป่ากลางอ่าวและวนอุทยานแม่รำพึง รวมเนื้อที่ ๑๐,๑๓๘ ไร่ อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมอุทยานแห่งชาติ สัตว์ป่าและพันธุ์พืช

๓. พื้นที่ป่าสงวนแห่งชาติ โดยการออกกฎกระทรวงประกาศให้เป็นป่าสงวนแห่งชาติ มีจำนวน ๒๐ ป่า รวมเนื้อที่ ๑,๗๕๘,๕๕๗ ไร่ แต่พื้นที่ดังกล่าวบางส่วนได้นำไปออกพระราชกฤษฎีกาจัดตั้งอุทยานแห่งชาติเขตรักษาพันธุ์สัตว์ป่าและประกาศจัดตั้งวนอุทยานรวมทั้งได้ส่งมอบให้สำนักงานปฏิรูปที่ดินนำไปปฏิรูปที่ดิน เพื่อเกษตรกรรมทำให้เหลือพื้นที่ที่ยังคงสภาพเป็นป่าสงวนแห่งชาติ เนื้อที่ประมาณ ๕๗๐,๙๗๒ ไร่ อยู่ในความควบคุมดูแลของกรมป่าไม้

รวมเนื้อที่ป่าทั้งสามลักษณะประมาณ ๑,๗๐๘,๔๘๘ ไร่ โดยมีสภาพเป็นผืนป่าใหญ่ติดต่อกัน ตั้งแต่อำเภอหัวหินถึงอำเภอบางสะพานน้อย ลักษณะป่าเป็นป่าดิบชื้น ป่าดิบแล้ง และป่าเบญจพรรณพันธุ์ไม้มีค่าทางเศรษฐกิจมีหลายชนิด เช่น มะค่า โรง ชิงชัน แดงยาง ไม้จันทน์ และไม้เกดซึ่งเป็นไม้ประจำจังหวัด และสัตว์ป่ามีความหลากหลาย ได้แก่ ช้างป่า อยู่เป็นฝูงใหญ่ที่สุดของประเทศและพบสัตว์ป่าที่มีความสำคัญ

๑.๒ ข้อมูลด้านการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๒.๑ การแบ่งเขตการปกครอง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์แบ่งการปกครองออกเป็น ๘ อำเภอ ๔๘ ตำบล ๔๓๕ หมู่บ้าน มีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๖๑ แห่ง ประกอบด้วย องค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ เทศบาล ๑๖ แห่ง (เทศบาลเมือง ๒ แห่ง และเทศบาลตำบล ๑๔ แห่ง) และองค์การบริหารส่วนตำบล ๔๔ แห่ง

ตารางที่ ๔ การแบ่งเขตการปกครองของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	พื้นที่ (ตร.กม.)	ร้อยละ	ที่ว่าการอำเภอ ห่างจาก ศาลากลาง จังหวัด (กม.)	จำนวน (แห่ง)				
				ตำบล	หมู่บ้าน	อบจ.	เทศบาลเมือง/ตำบล	อบต.
๑) หัวหิน	๘๓๘.๙๐	๑๓.๑๕	๘๘	๗	๖๓	-	๑/๑	๕
๒) ปราณบุรี	๗๖๕.๓๗	๑๒.๐๐	๗๑	๖	๔๓	-	-/๓	๕
๓) สามร้อยยอด	๘๗๑.๙๐	๑๓.๖๗	๕๖	๕	๔๑	-	-/๒	๕
๔) กุยบุรี	๙๓๕.๔๐	๑๔.๖๘	๓๔	๖	๔๗	-	-/๒	๖
๕) เมืองฯ	๘๔๔	๑๓.๒๐	-	๖	๖๓	๑	๑/๒	๕
๖) ทับสะแก	๕๓๘	๘.๔๐	๔๓	๖	๖๕	-	-/๑	๖
๗) บางสะพาน	๘๖๘	๑๓.๖๐	๘๘	๗	๗๑	-	-/๓	๗
๘) บางสะพานน้อย	๗๒๐	๑๑.๓๐	๑๐๙	๕	๔๑	-	-/๑	๕
รวม	๖๓๘๑.๕๗	๑๐๐	-	๔๘	๔๓๕	๑	๒/๑๕	๔๔

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๒.๒ ข้อมูลประชากร

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีประชากรรวม ๕๕๓,๑๗๑ คน แยกเป็นชาย ๒๗๔,๐๔๙ คน หญิง ๒๗๙,๑๒๒ คน

ตารางที่ ๕ จำนวนประชากรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๕

อำเภอ	ชาย (คน)	หญิง (คน)	รวมประชากร (คน)	จำนวนครัวเรือน
๑) หัวหิน	๖๑,๒๘๑	๖๓,๙๙๖	๑๒๕,๒๗๗	๒๖,๕๙๓
๒) ปราณบุรี	๔๐,๓๕๐	๓๗,๕๘๔	๗๗,๙๓๔	๒๖,๔๗๔
๓) สามร้อยยอด	๒๓,๙๖๒	๒๔,๕๘๑	๔๘,๕๔๓	๑๑,๙๖๑
๔) กุยบุรี	๒๒,๐๒๑	๒๓,๐๐๓	๔๕,๐๒๔	๑๐,๙๕๕
๕) เมืองประจวบฯ	๔๔,๖๙๗	๔๖,๒๘๙	๙๐,๙๘๖	๒๕,๖๑๖
๖) ทับสะแก	๒๔,๓๓๓	๒๕,๒๑๗	๔๙,๕๕๐	๑๔,๕๕๓
๗) บางสะพาน	๓๗,๖๐๔	๓๘,๕๔๑	๗๖,๑๔๕	๒๕,๘๓๐
๘) บางสะพานน้อย	๑๙,๘๐๑	๑๙,๙๑๑	๓๙,๗๑๒	๑๕,๘๑๓
รวม	๒๗๔,๐๔๙	๒๗๙,๑๒๒	๕๕๓,๑๗๑	๑๕๙,๐๖๘

ที่มา : ที่ทำการปกครองจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๓ ข้อมูลลักษณะทางสังคมและวัฒนธรรม

๑) การศึกษา : สถานศึกษา นักเรียน/นักศึกษา ข้าราชการครู/บุคลากร

สารสนเทศทางการศึกษา เป็นเครื่องมือสำคัญในการพัฒนาการศึกษาให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพราะข้อมูลและสารสนเทศเป็นหัวใจสำคัญต่อการกำหนดนโยบาย การวางแผน และการพัฒนาการศึกษา ตลอดจนการควบคุม ติดตามและประเมินผล แผนงานและโครงการต่าง ๆ ให้สำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ดังนั้น สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงได้รวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูลสารสนเทศ ด้านการศึกษาของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จัดเตรียมความพร้อมเด็กก่อนเข้าสู่ระบบโรงเรียน จัดการศึกษาและเสริมสร้าง การเรียนรู้ตลอดชีวิตให้แก่ประชาชนในพื้นที่ ได้แก่

๒) ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก

ศูนย์พัฒนาเด็กเล็ก หมายถึง สถานที่อยู่ดูแลและให้การศึกษาเด็กอายุระหว่าง ๒ - ๕ ปี สังกัดองค์กร ปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๑๓๒ แห่ง จำแนกเป็นอำเภอกุยบุรี ๑๕ แห่ง อำเภอทับสะแก ๑๘ แห่ง อำเภอบางสะพาน ๒๖ แห่ง อำเภอบางสะพานน้อย ๑๕ แห่ง อำเภอปราณบุรี ๑๓ แห่ง อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ๑๕ แห่ง อำเภอสามร้อยยอด ๑๒ แห่ง และอำเภอหัวหิน ๒๐ แห่ง

๓) สถานศึกษาในระบบ

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสถานศึกษาจำแนกตามสังกัด ทั้งหมด ๔๓๓ แห่ง ตั้งอยู่ในพื้นที่อำเภอหัวหิน ๗๓ แห่ง อำเภอปราณบุรี ๕๐ แห่ง อำเภอสามร้อยยอด ๔๔ แห่ง อำเภอกุยบุรี ๔๕ แห่ง อำเภอเมือง ประจวบคีรีขันธ์ ๖๖ แห่ง อำเภอทับสะแก ๔๗ แห่ง อำเภอบางสะพาน ๗๐ แห่ง อำเภอบางสะพานน้อย ๓๘ แห่ง

ตารางที่ ๖ จำนวนสถานศึกษาที่จำแนกตามสังกัด พ.ศ. ๒๕๖๔

สังกัด	จำนวนสถานศึกษา	ร้อยละ
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.)	๒๒๘	๕๒.๖๖
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (สช.)	๓๖	๘.๓๑
สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)	๖	๑.๓๙
กระทรวงการอุดมศึกษา วิทยาศาสตร์ วิจัยและนวัตกรรม (อว.)	๑	๐.๒๓
โรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.)	๒๑	๔.๘๕
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (ศพด.)	๑๓๒	๓๐.๔๘
สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ (พศ.)	๑	๐.๒๓
สำนักงานตำรวจแห่งชาติ (สตช.)	๘	๑.๘๕
รวม	๔๓๓	๑๐๐

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๗ จำนวนนักเรียนที่เข้าเรียนในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อประชากรจำแนกตามระดับชั้น
ปีการศึกษา ๒๕๖๓

ระดับชั้น	ประชากรวัยเรียน		จำนวนนักเรียน (คน)	ร้อยละของนักเรียน ต่อประชากรวัยเรียน
	อายุ (ปี)	จำนวน (คน)		
เตรียมอนุบาล (สช./ศพด.)	๒	๕,๖๕๒	๒,๒๗๖	๔๐.๒๗
รวม	๒	๕,๖๕๒	๒,๒๗๖	๔๐.๒๗
ก่อนประถมศึกษา				
อ.๑/ศพด.	๓	๕,๖๘๒	๕,๖๑๐	๙๘.๗๓
อ.๒/ศพด.	๔	๕,๘๕๗	๖,๖๔๐	๑๑๓.๓๗
อ.๓/ศพด.	๕	๖,๑๙๓	๖,๗๐๔	๑๐๘.๒๕
รวม	๒-๕	๒๓,๗๒๔	๒๑,๒๕๔	๙๐.๗๙
ประถมศึกษา				
ป.๑	๖	๖,๒๗๒	๗,๑๕๕	๑๑๔.๐๘
ป.๒	๗	๖,๙๙๓	๗,๓๐๔	๑๐๔.๔๕
ป.๓	๘	๖,๕๗๑	๗,๓๑๒	๑๑๑.๒๘
ป.๔	๙	๖,๓๖๒	๖,๘๒๖	๑๐๗.๒๙
ป.๕	๑๐	๖,๕๒๔	๖,๘๒๖	๑๐๔.๖๓
ป.๖	๑๑	๖,๖๘๓	๖,๙๖๖	๑๐๔.๒๓
รวม	๖-๑๑	๓๙,๔๐๕	๔๒,๓๘๙	๑๐๗.๕๗
มัธยมศึกษาตอนต้น				
ม.๑	๑๒	๖,๘๙๑	๖,๙๒๘	๑๐๐.๕๔
ม.๒	๑๓	๖,๘๖๗	๖,๗๔๕	๙๘.๒๒
ม.๓	๑๔	๖,๘๐๑	๖,๒๓๘	๙๑.๗๒
รวม	๑๒-๑๔	๒๐,๕๕๙	๑๙,๙๑๑	๙๖.๘๕
มัธยมศึกษาตอนปลาย				
ม.๔/ปวช.๑	๑๕	๖,๗๗๙	๕,๔๙๗	๘๑.๐๙
ม.๕/ปวช.๒	๑๖	๖,๕๑๗	๔,๖๕๙	๗๑.๔๙
ม.๖/ปวช.๓	๑๗	๖,๔๖๒	๓,๙๖๕	๖๑.๓๖
รวม	๑๕-๑๗	๑๙,๗๕๘	๑๔,๑๒๑	๗๑.๔๗
รวมทั้งสิ้น	๒-๑๗	๑๐๓,๑๐๖	๙๗,๖๕๑	๙๔.๗๑

ที่มา : สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๔) สถานการณ์แรงงานของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๕ มีผู้อยู่ในวัยทำงาน ๔๐๖,๔๙๖ คน เป็นผู้อยู่ในกำลังแรงงาน ๒๗๙,๗๒๙ คน ผู้มีงานทำ ๒๗๘,๓๓๒ คน และผู้ว่างงาน ๑,๓๙๗ คน

การมีงานทำ : ผู้มีงานทำ ๒๗๘,๓๓๒ คน (ภาคการเกษตร ๙๐,๑๕๓ คน (ร้อยละ ๓๒.๓๙ ของผู้มีงานทำทั้งหมด) ส่วนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม จำแนกตามอุตสาหกรรม (๒๑ อุตสาหกรรม) มีจำนวน ๑๘๘,๑๗๙ คน (ร้อยละ ๖๗.๖๑ ผู้มีงานทำทั้งหมด) โดยกลุ่มผู้ทำงานนอกภาคการเกษตรกรรมจะทำงานในอุตสาหกรรมสูงสุด ๕ อันดับแรก ได้แก่ ๑) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ มากที่สุด ๕๗,๖๐๙ คน (ร้อยละ ๒๐.๗๐) ๒) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ๓๓,๔๙๙ คน (ร้อยละ ๑๒.๐๔) ๓) การผลิต ๒๑,๔๔๓ คน (ร้อยละ ๗.๗๐) ๔) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การประกันสังคม ๑๔,๕๑๒ คน (ร้อยละ ๕.๒๑) และ ๕) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า ๗,๕๙๗ คน (ร้อยละ ๒.๗๓)

ตารางที่ ๘ ประชากรในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามเพศ และสถานภาพแรงงานไทย ปี ๒๕๖๕

สถานภาพแรงงาน	ชาย	หญิง	รวม
ผู้อยู่ในวัยแรงงาน (อายุ ๑๕ ปีขึ้นไป)	๑๙๖,๖๘๗	๒๐๙,๘๐๙	๔๐๖,๔๙๖
๑. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	๑๕๑,๖๔๖	๑๒๘,๐๘๓	๒๗๙,๗๒๙
๑.๑ ผู้มีงานทำ	๑๕๐,๗๙๐	๑๒๗,๕๔๒	๒๗๘,๓๓๒
๑.๒ ผู้ว่างงาน	๘๕๖	๕๔๑	๑,๓๙๗
๑.๓ กำลังแรงงานที่รอฤดูกาล	-	-	-
๒. ผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน	๘๑,๗๑๖	๘๑,๗๒๖	๑๖๓,๔๔๒
๒.๑ ทำงานที่บ้าน	๓๓,๑๗๙	๓๓,๑๗๙	๖๖,๓๕๘
๒.๒ เรียนหนังสือ	๑๕,๖๑๗	๑๕,๖๑๗	๓๑,๒๓๔
๒.๓ ยังเด็ก ขรา / มาสามารถทำงานได้	๒๖,๔๓๖	๒๖,๔๓๖	๕๒,๘๗๒
๒.๔ อื่น ๆ	๖,๔๙๔	๖,๔๙๔	๑๒,๙๘๘

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๙ ผู้มีงานทำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามประเภทอุตสาหกรรมและเพศ ไตรมาส ๔ ปี ๒๕๖๕
หน่วย : คน

ประเภทอุตสาหกรรม	ชาย	หญิง	รวม
ยอดรวม	๑๕๐,๗๙๐	๑๒๗,๕๔๒	๒๗๘,๓๓๒
ภาคเกษตรกรรม			
เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๕๘,๓๑๖	๓๑,๘๓๗	๙๐,๑๕๓
นอกภาคเกษตรกรรม			
การทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๑๓๔	-	๑๓๔
การผลิต	๙,๕๗๙	๑๑,๘๖๔	๒๑,๔๔๓
ไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำและระบบปรับอากาศ	๒๖๗	-	๒๖๗
การจัดหาน้ำ การจัดการและการบำบัดน้ำเสียและสิ่งปฏิกูล	๖๑๑	๑,๒๖๑	๑,๘๗๒
การก่อสร้าง	๑๔,๘๕๒	๓,๒๐๙	๑๘,๐๖๑
การขายส่งและการขายปลีก การซ่อมยานยนต์	๒๖,๓๗๔	๓๑,๒๓๕	๕๗,๖๐๙
การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๖,๔๓๕	๑,๑๖๒	๗,๕๙๗

ประเภทอุตสาหกรรม	ชาย	หญิง	รวม
ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	๑๑,๑๗๒	๒๒,๓๒๗	๓๓,๕๙๙
ข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๖๙๕	-	๖๙๕
กิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย	๑,๕๑๔	๑,๖๙๖	๓,๒๑๐
กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	๑,๑๖๑	๘๘๙	๒,๐๕๐
กิจกรรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๑,๐๗๓	๙๓๒	๒,๐๐๕
กิจกรรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๑,๖๘๙	๙๖๕	๒,๖๕๔
การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ การประกันสังคม	๑๐,๓๕๙	๔,๑๕๓	๑๔,๕๑๒
การศึกษา	๑,๗๓๕	๕,๓๓๖	๗,๐๗๑
กิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๑,๑๐๑	๓,๑๐๓	๔,๒๐๔
ศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๗๕๖	๑,๘๙๗	๒,๖๕๓
กิจกรรมบริการด้านอื่น ๆ	๒,๖๓๕	๔,๓๕๙	๖,๙๙๔
กิจกรรมการจ้างงานในครัวเรือนส่วนบุคคล การผลิต สินค้าและบริการที่สร้างขึ้นเพื่อใช้ในครัวเรือน	๓๒๒	๑,๓๑๗	๑,๖๓๙

ที่มา : สำนักงานสถิติจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และสำนักงานแรงงานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๕) การสาธารณสุข : สถานบริการสาธารณสุขภาครัฐและเอกชน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รวมทั้งสิ้น ๙๕ แห่ง แยกเป็นสถานบริการสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ประกอบด้วย โรงพยาบาลทั่วไป (ระดับ S) จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลประจวบคีรีขันธ์ และโรงพยาบาลหัวหิน) โรงพยาบาลชุมชนขนาด ๑๕๐ เตียง (ระดับ M๒) จำนวน ๑ แห่ง (โรงพยาบาลบางสะพาน) โรงพยาบาลชุมชน ๖๐ เตียง (ระดับ F๒) จำนวน ๓ แห่ง (โรงพยาบาลปราณบุรี สามร้อยยอด และทับสะแก) โรงพยาบาลชุมชน ๓๐ เตียง (ระดับ F๒) จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลกุยบุรี และบางสะพานน้อย) โรงพยาบาลส่งเสริมสุขภาพตำบล จำนวน ๘๑ แห่ง ครอบคลุมทุกตำบล และศูนย์สุขภาพชุมชนสังกัดกระทรวงสาธารณสุข จำนวน ๓ แห่ง คือ โรงพยาบาลสังกัดกระทรวงกลาโหม ๒ แห่ง (โรงพยาบาลค่ายธนระริชต์ และโรงพยาบาลกองบิน ๕) โรงพยาบาลสังกัดสำนักงานบรรเทาทุกข์ และประชานามัยพิทักษ์ (สถานีกาชาดหัวหินเฉลิมพระเกียรติ) สถานบริการภาคเอกชน ประกอบด้วย โรงพยาบาลเอกชน จำนวน ๒ แห่ง (โรงพยาบาลซานเปาโลหัวหิน และโรงพยาบาลกรุงเทพหัวหิน) และคลินิกเอกชน จำนวน ๑๙๖ แห่ง (กลุ่มงานคุ้มครองผู้บริโภคและเภสัชสาธารณสุข สำนักงานสาธารณสุขจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๓) รวมจำนวนเตียงทั้งสิ้น ๑,๓๑๘ เตียง (เตียงต่อประชากร = ๑:๔๒๐.๔๒)

๔) ศาสนา : ประชากรส่วนใหญ่นับถือศาสนาพุทธ รองลงมา คือ ศาสนาอิสลาม และศาสนาคริสต์ ตามลำดับผู้นับถือศาสนาพุทธ จำนวน ๕๔๕,๔๒๖ คน คิดเป็น ๙๘.๕๐% จังหวัดจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีวัดจำนวน ๒๔๖ แห่ง ได้รับวิสุงคามสีมาแล้ว ๑๗๓ แห่ง จากจำนวนวัดทั้งหมดจำแนกเป็นมหานิกาย ๒๒๕ แห่ง ธรรมยุต ๒๑ แห่ง มีวัดที่เป็นพระอารามหลวง ๔ แห่ง มีวัดร้าง ๑ แห่ง สำนักปฏิบัติธรรม ๒๘ แห่ง เป็นมหานิกาย ๒๖ แห่ง ธรรมยุต ๒ แห่ง โรงเรียนพระปริยัติธรรม แผนกสามัญศึกษา วัดธรรมมิการามวรวิหาร ๑ แห่ง จำนวนพระภิกษุทั้งสงฆ์ ๑,๓๒๕ รูป มหานิกาย ๑,๒๕๘ รูป ธรรมยุต ๘๗ รูป จำนวนสามเณรทั้งสงฆ์ ๘๗ รูป เป็นมหานิกาย ๔๖ รูป ธรรมยุต ๓๗ รูป ศาสนาอิสลาม ๕,๘๐๐ คน คิดเป็น ๐.๙๐% มัสยิด ๑๓ แห่ง ศาสนาคริสต์ ๑,๑๐๐ คน คิดเป็น ๐.๖๐% โบสถ์ ๓๕ แห่ง

๑.๔ โครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภค

๑.๔.๑ การคมนาคมขนส่ง

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เชื่อมระหว่างภาคกลางกับภาคใต้ โดยมีถนนเพชรเกษมเป็นเส้นทาง การคมนาคมสายหลัก ทำให้การติดต่อระหว่างจังหวัดกับจังหวัด หรือกับอำเภอเป็นไปด้วยความสะดวก และเป็นทางผ่านของรถไฟ และรถโดยสารหลายเส้นทางเข้าสู่ภาคใต้

รถยนต์โดยสารประจำทาง แยกเป็น

รถยนต์ เส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๔ (ถนนเพชรเกษม) เป็นเส้นทางสายหลัก ที่จะเดินทางสู่ภาคใต้ ซึ่งจะต้องผ่านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยมีรถโดยสารประจำทางธรรมดาและรถโดยสาร ประจำทางปรับอากาศให้บริการกรุงเทพฯ – ประจวบคีรีขันธ์ ระยะทางประมาณ ๓๒๓ กิโลเมตร

รถไฟ จากสถานีรถไฟหัวลำโพง – ประจวบฯ โดยขบวนรถเร็ว รถธรรมดา รถด่วน รถด่วนพิเศษ รถดีเซลราง และสปรีนเตอร์ ระยะทางประมาณ ๓๑๘ กิโลเมตร

การคมนาคมทางอากาศ มีสนามบิน ๒ แห่ง

๑) สนามบินกองบิน ๕ กองพลบินที่ ๔ เป็นสนามบินของกองทัพอากาศ ตั้งอยู่ชายทะเลบริเวณ เขาล้อมหมวก และอ่าวมะนาว อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์

๒) ท่าอากาศยานหัวหิน ถนนเพชรเกษม ตำบลหัวหิน อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะทางจากกรุงเทพมหานครประมาณ ๒๒๖ กิโลเมตร ห่างจากอำเภอหัวหินไปทางทิศเหนือ ประมาณ ๗ กิโลเมตร พื้นที่ทั้งหมด ๔๖๘ ไร่ ๑ งาน ๕๒.๒๑ ตารางวา มีอาคารผู้โดยสารขนาด ๗,๒๐๐ ตาราง เมตร รองรับผู้โดยสารขาเข้าและขาออกรวมกันในชั่วโมงคับคั่งได้ ๓๐๐ คน (เข้า ๑๕๐/ออก ๑๕๐) พื้นที่ทางวิ่ง (RUN WAY) ขนาด ๓๕ x ๒,๑๐๐ เมตร และพื้นที่ลานจอดอากาศยาน (APRON) ขนาด ๘๐ x ๑๕๕ ตารางเมตร สามารถจอดอากาศยานแบบ B-๗๓๗ ได้ ๒ ลำ ในเวลาเดียวกัน นอกจากนี้ท่าอากาศยานยังเป็นศูนย์ฝึกการบิน สถาบันการบินพลเรือน และ ศูนย์ฝึกหลวงหัวหิน ซึ่งดูแลพื้นที่ภาคใต้ตอนบน ปัจจุบันมีสายการบินที่ให้บริการ คือ สายการบินแอร์เอเชีย (Air Asia) นำเครื่องบิน A๓๒๐ จำนวนผู้โดยสาร ๑๘๐ ที่นั่ง เปิดให้บริการประจำเส้นทาง หัวหิน – เชียงใหม่ และหัวหิน – อุดรธานี รายละเอียดตามตาราง

ตารางที่ ๑๐ สถิติเที่ยวบินและผู้โดยสารท่าอากาศยานหัวหิน ปี ๒๕๖๑ - ๒๕๖๔ ณ เดือน กรกฎาคม

ปี	เครื่องบินระหว่างประเทศ		เครื่องบินในประเทศ		เครื่องบิน และอื่นๆ	ผู้โดยสาร		รวม
	แบบเช่าเหมาลำ	แบบมีตารางบิน	แบบเช่าเหมาลำ	แบบมีตารางบิน		ขาเข้า	ขาออก	
๒๕๖๑	๒๓ เที่ยวบิน	๑๓๑ เที่ยวบิน	๑๙๓ เที่ยวบิน	-	๔๒,๒๐๓ เที่ยวบิน	๑๘,๐๓๘ คน	๑๖,๘๕๙ คน	๓๔,๘๙๗ คน
๒๕๖๒	๒๑ เที่ยวบิน	๓๑๘ เที่ยวบิน	๑๘๒ เที่ยวบิน	-	๓๙,๗๙๓ เที่ยวบิน	๔๕,๐๒๐ คน	๔๓,๖๕๓ คน	๘๘,๖๗๓ คน
๒๕๖๓	๑๘ เที่ยวบิน	๙๐ เที่ยวบิน	๖๕ เที่ยวบิน	๑๖๘ เที่ยวบิน	๖,๔๗๐ เที่ยวบิน	๕,๒๔๘ คน	๕,๖๙๙ คน	๑๐,๙๔๗ คน
๒๕๖๔	-	-	-	๔๘ เที่ยวบิน	๓,๔๙๗ เที่ยวบิน	๑,๗๐๑ คน	๑,๖๔๙ คน	๓,๓๕๐ คน

ที่มา : ท่าอากาศยานหัวหิน

หมายเหตุ : ระบบข้อมูลสถิติปัจจุบัน จัดเก็บข้อมูลผู้โดยสารแบบแยกขาเข้า - ขาออก โดยไม่สามารถดูข้อมูลแบบแยกระหว่างประเทศกับภายในประเทศได้

เชียงใหม่ – หัวหิน/Chiang Mai – Hua Hin				หัวหิน – เชียงใหม่/ Hua Hin - Chiang Mai			
เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day	เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day
FD๓๙๐๐	๐๙.๔๐ น.	๑๑.๐๐ น.	ศ.-อ./Fri. Sun	FD๓๙๐๑	๑๕.๐๑ น.	๑๖.๓๐ น.	ศ.-อ./Fri. – Sun

อุดรธานี – หัวหิน/Udon Thani - Hua Hin				หัวหิน – อุดรธานี/ Hua Hin - Udon Thani			
เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day	เที่ยวบิน/Flight	ออก/Depart	ถึง/Arrive	วัน/Day
FD๓๙๑๐	๑๓.๒๕ น.	๑๔.๔๐ น.	ศ.-อ./Fri. Sun	FD๓๙๑๑	๑๑.๓๐ น.	๑๒.๕๕ น.	ศ.-อ./Fri. – Sun

ที่มา : ท่าอากาศยานหัวหิน

หมายเหตุ : ปัจจุบันสายการบินหยุดบินชั่วคราว เนื่องจากสถานการณ์การแพร่ระบาด COVID-๑๙

๓) การคมนาคมทางน้ำ: จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีท่าเรือที่สำคัญ ๑ ท่า คือ ท่าเรือประจวบคีรีขันธ์ อยู่บริเวณอ่าวเทียน ตำบลแม่รำพึง อำเภอบางสะพาน เป็นของบริษัทท่าเรือประจวบจำกัด ได้รับอนุญาตจากกระทรวงคมนาคมให้ประกอบกิจการท่าเรือพาณิชย์ โดยให้บริการบรรทุกขนถ่ายเป็นสินค้า ที่เกี่ยวกับเหล็กของเรือสทริเรีย และสินค้าอื่นๆ เช่น น้ำมันปาล์ม แร่ โคะ-กระบือ สายเคเบิล เครื่องรอก อุปกรณ์เชื่อมสายเคเบิล ฯลฯ ส่วนของท่าเรือประกอบด้วยท่าเทียบเรือ ๔ ท่า ความยาวทั้งสิ้น ๖๙๕ เมตร ซึ่งสามารถให้บริการแก่เรือได้คราวละ ๔ ลำ โดยมีความลึกสูงสุด ๑๔ เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง สามารถรองรับเรือที่มีขนาดสูงสุด ๘๐,๐๐๐ เดทเวทตัน (DWT) เส้นทางเดินเรือที่สำคัญ ได้แก่ จีน ญี่ปุ่น ฮองกง ไต้หวัน เวียดนาม อเมริกา สิงคโปร์ และมาเลเซีย

ในปีพ.ศ. ๒๕๖๓ มีจำนวนเรือเข้า - ออก ทั้งหมด ๑๗๘ ลำ ปริมาณสินค้าเข้ามีจำนวน ๑,๑๖๔,๒๗๔.๔๖๐ ตัน และมีปริมาณสินค้าออก ๖๕,๙๐๔,๖๐๖ ตัน

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ระหว่างเดือนมกราคม ๒๕๖๔ – เดือนพฤษภาคม ๒๕๖๔ มีจำนวนเรือเข้า-ออก ทั้งหมด ๑๔๔ ลำ ปริมาณสินค้าเข้ามีจำนวน ๙๒๐,๗๔๕.๙๐๙ ตัน และมีปริมาณสินค้าออก ๒๔,๓๐๖.๙๕๐ ตัน จำนวนปริมาณลดลง คาดว่าเกิดจากสถานการณ์แพร่ระบาดของเชื้อไวรัส โควิด-๑๙

ตารางที่ ๑๑ ปริมาณเรือเข้า - ออก และปริมาณสินค้าเข้า - ออก ณ ท่าเรือประจวบ

ปี พ.ศ.	จำนวนเรือเข้า-ออก (ลำ)	จำนวนค่าเข้า (ตัน)	จำนวนสินค้าออก (ตัน)
๒๕๖๐	๒๕๘	๑,๘๕๓,๘๑๗.๘๔	๕๓,๗๙๒.๓๔
๒๕๖๑	๓๑๐	๒,๒๔๓,๔๐๑.๒๙๑	๑๒๗,๘๗๘.๐๐๕
๒๕๖๒	๒๕๕	๑,๙๙๓,๑๗๒.๘๑๐	๖๕,๕๐๕.๒๔๖
๒๕๖๓	๑๗๘	๑,๑๖๔,๒๗๔.๔๖๐	๖๕,๙๐๔.๖๐๖
๒๕๖๔	๑๔๔	๙๒๐,๗๔๕.๙๐๙	๒๔,๓๐๖.๙๕๐
รวม ๘ ปี	๑,๙๐๕	๑๓,๙๗๒,๖๑๐.๕๖	๕๐๐,๑๙๘.๓๑

ที่มา : ด้านศุลกากรประจวบคีรีขันธ์

๑.๔.๒ ไฟฟ้า

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ (พฤษภาคม) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีจำนวนครัวเรือนที่มีไฟฟ้าใช้จำนวน ๒๓๙,๑๕๖ ครัวเรือน จำแนกเป็นรายอำเภอ ดังนี้ อำเภอที่มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้ามากที่สุด คือ อำเภอหัวหิน มีจำนวนผู้ใช้ไฟฟ้า ๗๖,๑๕๙ ครัวเรือน รองลงมาคือ อำเภอปราณบุรี ๔๙,๖๙๗ ครัวเรือน อำเภอบางสะพาน ๔๒,๒๑๒ ครัวเรือน อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ๓๖,๕๖๗ ครัวเรือน อำเภอทับสะแก ๑๙,๕๙๗ ครัวเรือน และอำเภอกุยบุรี ๑๔,๙๒๔ ครัวเรือน

ประปา

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประปา เขต ๓ ราชบุรี การประปาส่วนภูมิภาคให้บริการชุมชนในจังหวัดมี ๔ แห่ง และเป็นบริการประปาของเทศบาลหัวหิน ๑ แห่ง มีปริมาณการผลิตน้ำ รวม ๕๗,๒๕๕,๑๖๔ ลูกบาศก์เมตร ประกอบด้วย

- การประปาประจวบคีรีขันธ์ แหล่งจ่ายน้ำประปา ๒ แห่ง คือ อ่างเก็บน้ำคลองบึง และอ่างเก็บน้ำยางชุม ใช้แหล่งน้ำดิบ กำลังการผลิต ๖๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๕,๑๘๔,๐๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปาปราณบุรี แหล่งจ่ายน้ำประปา ๔ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบ ๒ แห่ง คือ เขื่อนปราณบุรี และแม่น้ำปราณบุรีกำลังการผลิต ๑,๖๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๑๔,๒๕๖,๐๐๐ ลบ.ม./ปี) มีแผนการเพิ่มกำลังผลิตแล้วเสร็จในเดือน มีนาคม ๒๕๖๔ เพิ่มขึ้นอีก ๕๐๐ ลบ.ม./ชม. รวมกำลังผลิตทั้งสิ้น ๒,๑๕๐ ลบ.ม./ชม. (๑๘,๕๗๖,๐๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปากุยบุรี แหล่งจ่ายน้ำประปา ๑ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจากแม่น้ำกุยบุรี กำลังการผลิต ๑,๐๕๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๖,๗๐๒,๕๖๔ ลบ.ม./ปี)

- การประปาบางสะพาน แหล่งจ่ายน้ำประปา ๓ แห่ง ใช้แหล่งน้ำดิบจากคลองบางสะพาน คลองร้อนทอง อ่างเก็บน้ำช่องลม และอ่างเก็บน้ำข้างแรก กำลังการผลิต ๖๐๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๕,๒๕๖,๐๐๐ ลบ.ม./ปี)

- การประปาเทศบาลเมืองหัวหินเป็นหน่วยงานในสังกัดเทศบาลเมืองหัวหิน รับน้ำดิบจาก ๒ แหล่ง คือ ปราณบุรีและเขื่อนแก่งกระจาน มีกำลังการผลิตรวม ๓,๔๒๐ ลูกบาศก์เมตรต่อชั่วโมง (๒๗,๔๖๒,๖๐๐ ลบ.ม./ปี) จ่ายน้ำให้เทศบาลเมืองหัวหินและบริเวณใกล้เคียง

ตารางที่ ๑๒ สถิติการใช้น้ำประปาส่วนภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.๒๕๖๒ - ๒๕๖๔ (ณ เดือน พฤษภาคม ๒๕๖๔)

การประปาส่วนภูมิภาค เขต ๓	ปี พ.ศ.๒๕๖๒		ปี พ.ศ.๒๕๖๓		ปี พ.ศ. ๒๕๖๔ ณ เดือน พ.ค. ๖๔	
	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)	ปริมาณน้ำ จำหน่าย (ลบ.ม.)	จำนวน ผู้ใช้น้ำ (ราย)
๑. การประปาสาขาประจวบฯ	๓,๖๔๔,๓๗๒	๑๔,๕๐๗	๒,๕๒๒,๕๙๕	๑๔,๗๗๘	๒,๔๖๐,๒๙๗	๑๕,๒๓๘
๒. การประปาสาขากุยบุรี	๔,๒๘๕,๘๓๑	๑๕,๐๐๔	๕,๓๖๑,๙๒๐	๑๕,๔๐๘	๓,๑๒๙,๔๒๒	๑๕,๘๗๒
๓. การประปาสาขาปราณบุรี	๗,๔๕๒,๘๘๔	๒๕,๕๕๗	๘,๔๘๙,๒๑๑	๒๙,๔๗๓	๕,๕๗๑,๑๗๐	๓๐,๓๘๓
๔. การสาขางบางสะพาน	๑,๖๔๘,๔๙๔	๑๑,๐๙๓	๑,๖๘๘,๔๑๖	๑๑,๕๖๓	๒,๐๒๙,๐๖๕	๑๒,๐๑๑
รวม	๑๗,๐๓๑,๕๘๑	๖๖,๑๖๑	๑๘,๐๖๒,๑๔๒	๗๑,๒๒๒	๑๓,๑๘๙,๙๕๔	๗๓,๕๐๔

ที่มา : สำนักงานประปาส่วนภูมิภาคสาขาประจวบคีรีขันธ์

๑.๔.๓ ข้อมูลด้านการกักกันของจังหวัด (โปรดทำเครื่องหมาย)

- มีด่าน ศุลกากร ๑. ที่ตั้ง : ด่านสิงขร ต.คลองวาฬ อ.เมือง จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ประเภท : ด่านชายแดน (ด่านชายแดน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน คนเดินเท้า อื่นๆ)
 ๒. ที่ตั้ง : ท่าเรือสทวิริยา ต.แม่รำพึง อ.บางสะพาน จ.ประจวบคีรีขันธ์
 ประเภท : ท่าเรือ (ด่านชายแดน ท่าเรือ ท่าอากาศยาน คนเดินเท้า อื่นๆ)
- ตรวจพืช ที่ตั้ง : (ด่านตรวจพืชประจวบคีรีขันธ์ ๙๙/๗ อ.มหาราช
ต.ประจวบคีรีขันธ์ จ.ประจวบคีรีขันธ์)
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
 - ที่ตั้งสถานกักกันพืช ไม่มี มี
- ตรวจประมง ที่ตั้ง : จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร หมู่ที่ ๖ ต.คลองวาฬ อ.เมืองฯ
จ.ประจวบคีรีขันธ์
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
 - ที่ตั้งสถานกักกันสัตว์น้ำ ไม่มี มี

- ปศุสัตว์ ที่ตั้ง : ด่านกักสัตว์ประจวบคีรีขันธ์ ต.ห้วยยาง อ.ทับสะแก
จ.ประจวบคีรีขันธ์
 - มีห้องปฏิบัติการตรวจเบื้องต้น ไม่มี มี
 - ที่ตั้งด่านกักกันสัตว์ ไม่มี มี

๑.๔.๔ ข้อมูลโครงสร้างพื้นฐานและสาธารณูปโภคอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องกับ โทรศัพท์

๑) การให้บริการโทรศัพท์ในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่อยู่ในความรับผิดชอบของบริษัท ทีโอที จำกัด (มหาชน) โดยการให้บริการโทรศัพท์ ในปี ๒๕๖๔ (ณ เดือนเมษายน ๒๕๖๔) มีจำนวนเลขหมายโทรศัพท์ให้บริการรวม ๔๒,๐๕๒ เลขหมาย เลขหมายที่มีผู้เข้าใช้บริการแล้ว ๑๔,๒๑๖ เลขหมาย คิดเป็นร้อยละ ๓๓.๘๑ แยกเป็น

๑.๑	หมายเลขราชการ	จำนวน	๑,๖๖๖	หมายเลข
๑.๒	หมายเลขบ้าน	จำนวน	๗,๓๙๗	หมายเลข
๑.๓	หมายเลขธุรกิจ	จำนวน	๔,๐๔๒	หมายเลข
๑.๔	หมายเลขสาธารณะ	จำนวน	๕๕๙	หมายเลข
๑.๕	อื่น ๆ (ใช้ในกิจการ ทีโอที)	จำนวน	๕๕๒	หมายเลข

๒) โทรศัพท์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีศูนย์บริการลูกค้าและจำนวนชุมสายโทรศัพท์ ในปี ๒๕๖๔ ณ เดือน เมษายน ๒๕๖๔ จำนวน ๖ ศูนย์บริการ รับผิดชอบ ๑๑๔ ชุมสาย

๒.๑	ศูนย์บริการลูกค้า สาขาหัวหิน	จำนวน	๓๗	ชุมสาย
๒.๒	ศูนย์บริการลูกค้า สาขาปราณบุรี	จำนวน	๑๖	ชุมสาย
๒.๓	ศูนย์บริการลูกค้า สาขากุยบุรี	จำนวน	๑๓	ชุมสาย
๒.๔	ศูนย์บริการลูกค้า สาขาประจวบฯ	จำนวน	๑๖	ชุมสาย
๒.๕	ศูนย์บริการลูกค้า สาขาทับสะแก	จำนวน	๑๔	ชุมสาย
๒.๖	ศูนย์บริการลูกค้า สาขาบางสะพาน	จำนวน	๑๘	ชุมสาย

หมายเหตุ : ไม่รวมเลขหมายของบริษัทร่วมการงาน TT&T

๑.๕ ข้อมูลด้านเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๕.๑ **สภาพเศรษฐกิจโดยทั่วไป** : สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ คาดว่าเศรษฐกิจจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปี ๒๕๖๔ จะขยายตัวร้อยละ ๐.๘ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ((๐.๒) ๒.๐ ต่อปี) เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๐.๕ สาเหตุมาจากการผลิตรวมของจังหวัด (ภาคบริการ ภาคอุตสาหกรรม และภาคเกษตรกรรม) อาจกลับมาค่อย ๆ ฟื้นตัวจากปี ๒๕๖๓ แต่การกลับมาฟื้นตัวอาจเป็นไปได้ช้าเป็นค่อยเป็น เนื่องจากผลกระทบที่ผู้ประกอบการได้รับค่อนข้างรุนแรง และส่งผลกระทบต่อธุรกิจอย่างหนัก ด้านการบริโภคภาคเอกชน และด้านการลงทุน ขยับตัวเพิ่มขึ้นจากปีก่อน คาดว่ารัฐบาลจะเร่งการใช้จ่ายเงินมากขึ้น เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับผลกระทบจากสถานการณ์ดังกล่าว และอาจผลักดันส่งเสริมให้เกิดการลงทุนใหม่ ๆ ให้กับผู้ประกอบการผ่านการปล่อยสินเชื่อดอกเบี้ยต่ำ เพื่อเศรษฐกิจหลังการระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ คลี่คลาย กลับมาฟื้นตัวได้

๑.๕.๑.๑ **ด้านอุปทาน (การผลิตรวม)** ในปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๒.๓ จากปีก่อน (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (๑.๑ ๓.๕ ต่อปี) เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๑ สาเหตุสำคัญมาจากเกิดการระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ ระลอกใหม่ในช่วงปลายปี ๒๕๖๓ และยังคงต่อเนื่องมาถึงต้นปี ๒๕๖๔ แต่หากการแพร่ระบาดไม่ยืดเยื้อ คลี่คลายโดยเร็ว เศรษฐกิจของจังหวัดใน *ภาคบริการ* จำนวนนักท่องเที่ยวอาจกลับมาเพิ่มขึ้น ธุรกิจการท่องเที่ยว และสถานที่ท่องเที่ยวต่าง ๆ ค่อย ๆ กลับมาฟื้นตัวตามลำดับ รวมทั้ง *การผลิตภาคอุตสาหกรรม* การผลิตสินค้าและส่งออกสินค้าคาดว่าจะกลับมา

ดำเนินการได้ตามปกติ สำหรับ การผลิตภาคเกษตร คาดว่าปริมาณผลผลิต จะออกสู่ตลาดเพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ เนื่องจากราคาสินค้าเกษตรโดยรวมอยู่ในเกณฑ์ดี สร้างกำลังใจให้กับเกษตรกรในการเร่งผลผลิตของตัวเองออกสู่ตลาด

๑.๕.๑.๒ ด้านอุปสงค์ (การใช้จ่ายรวม) ในปี ๒๕๖๔ มีแนวโน้มขยายตัวที่ร้อยละ ๐.๔ จากปีก่อน (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ (๐.๖) ๑.๖ ต่อปี) เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคม ที่ขยายตัวร้อยละ ๐.๓ เนื่องจากการใช้จ่าย ภาครัฐ คาดว่าจะขยายตัวจากรายจ่ายลงทุน รัฐบาลยังคงมีมาตรการกระตุ้นเศรษฐกิจของรัฐบาลออกสู่ภูมิภาคด้วยงบประมาณค่อนข้างสูงอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับการดำเนินนโยบายต่าง ๆ เพื่อให้ความช่วยเหลือประชาชนและผู้ประกอบการที่ได้รับผลกระทบจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ สำหรับด้านการลงทุนภาคเอกชน คาดว่าหากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ คลี่คลายโดยเร็ว ผู้ประกอบการจะมีกำลังในการลงทุนใหม่ หรือการขยายธุรกิจ ด้านการบริโภคภาคเอกชน แม้ว่าการใช้จ่ายจะยังคงชะงัก แต่คาดว่าจะมีสัญญาณการใช้จ่ายของประชาชนปรับตัวดีขึ้น เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓

๑.๕.๑.๓ ด้านเสถียรภาพเศรษฐกิจภายในจังหวัด อัตราเงินเฟ้อทั่วไปมีแนวโน้มขยายตัวร้อยละ ๑.๕ (โดยมีช่วงคาดการณ์ที่ร้อยละ ๐.๕-๒.๐ ต่อปี) ลดลงจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคม ที่ขยายตัวร้อยละ ๑.๘ เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๓ ตามราคาสินค้าอุปโภคบริโภคในครัวเรือน ประกอบกับราคาอาหารสดที่ปรับเพิ่มขึ้น

๑) ด้านอุปทาน เศรษฐกิจด้านอุปทานในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๑๕.๘ จากปี ๒๕๖๒ โดยเฉพาะการผลิตภาคบริการ และการผลิตภาคอุตสาหกรรม มีสัญญาณการชะงักอย่างชัดเจนจากสถานการณ์การระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ ทั้งจากการเปิดประเทศ ส่งผลต่อจำนวนนักท่องเที่ยว การปิดสถานประกอบการต่าง ๆ ทำให้แรงงานถูกเลิกจ้าง การว่างงานสูงขึ้น การผลิตภาคเกษตรกรรม สาเหตุจากพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด ได้แก่ สับปะรด มะพร้าว และมะม่วง รวมทั้งผลผลิตทางทะเล ปริมาณผลผลิตออกสู่ตลาดลดลง สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๒.๗ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคม ที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๑ สาเหตุสำคัญมาจากการผลิตภาคบริการ ภาคเกษตรกรรม และภาคอุตสาหกรรม กลับมาฟื้นตัวหากสถานการณ์การแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ คลี่คลายโดยมีรายละเอียด ดังนี้

๑.๑) ภาคเกษตรกรรม ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ -๑๓.๕ จากปี ๒๕๖๒ ตามปริมาณผลผลิตพืชเศรษฐกิจหลักของจังหวัด (มะพร้าวและยางพารา) ผลผลิตด้านปศุสัตว์และผลผลิตทางทะเล ปรับตัวลดลง สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าการผลิตในการภาคเกษตรกรรมจะขยายตัวร้อยละ ๒.๓ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ -๐.๒ จากปี ๒๕๖๓ สะท้อนจากเครื่องชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

ปริมาณผลผลิตสับปะรด ในปี ๒๕๖๓ ขยายตัวร้อยละ ๑๕.๔ จากปี ๒๕๖๒ สาเหตุมาจากราคาขยับตัวสูง เกษตรกรเร่งเก็บเกี่ยวเพื่อให้สามารถออกจำหน่ายได้ในราคาสูง สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๐.๗ ปรับตัวดีขึ้นจากปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๖.๒ เนื่องจากแรงจูงใจในด้านราคา ยังอยู่ในเกณฑ์ดี

ปริมาณผลผลิตมะพร้าว ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๑๒.๖ ปรับตัวดีขึ้นจากปี ๒๕๖๒ สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๔.๕ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่หดตัวร้อยละ ๓.๗ เนื่องจากแรงจูงใจในด้านราคาเมื่อปีก่อนขยับตัวสูง

๑.๒) ภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๕.๗ จากปี ๒๕๖๒ จากสถานการณ์ตลาดการส่งออกชะงักจากผลกระทบการระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ ประกอบกับ การประกาศใช้พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๖๒ ส่งผลให้โรงงานขนาดเล็ก มีจำนวนลดลงจากระบบโรงงาน สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าการผลิตภาคอุตสาหกรรมจะขยายตัวที่ร้อยละ ๑.๗ จากปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้น จากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๐.๖ สะท้อนจากเครื่องชี้วัดที่สำคัญ ดังนี้

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าภาคอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ -๑๔.๕ จากปี ๒๕๖๒ จากสถานการณ์ตลาดการส่งออกขบเซา และค่าเงินบาทที่ยังคงแข็งค่า ส่งผลให้โรงงานลดกำลังการผลิตลง สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวที่ร้อยละ ๔.๘ จากปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๒.๒ หากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ ไม่ยืดเยื้อ คาดว่าสถานการณ์ภาคอุตสาหกรรมจะกลับเข้าสู่ภาวะปกติได้

จำนวนโรงงานอุตสาหกรรม ในปี ๒๕๖๓ มีโรงงานรวมทั้งหมดจำนวน ๔๒๒ โรง เพิ่มขึ้น ๓ โรง เมื่อเทียบกับปี ๒๕๖๒ สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจำนวนโรงงานจะเพิ่มขึ้น จำนวน ๑ โรง โดยมีจำนวน ๔๒๓ โรง ลดลงจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่คาดว่าจำนวนโรงงานจะเพิ่มขึ้นจำนวน ๒ โรง

๑.๓) ภาคบริการ ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ -๒๒.๒ จากปี ๒๕๖๒ จากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ โรงแรมและสถานบริการต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการท่องเที่ยวต้องปิดตัว ทำให้ภาคบริการต้องชะงักในช่วงระยะเวลาหนึ่ง สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าจะขยายตัวร้อยละ ๓.๕ จากปี ๒๕๖๓ ลดลงจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๓.๗ สาเหตุสำคัญมาจากฐานอัตราการขยายตัวของปี ๒๕๖๓ ต่ำผิดปกติ คาดว่าในปี ๒๕๖๔ ภาคบริการค่อย ๆ ฟื้นตัวตามลำดับ สะท้อนจากเครื่องชี้ที่สำคัญ ดังนี้

รายได้ของผู้ประกอบการขายส่ง ขายปลีก ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ ๖.๖ จากปี ๒๕๖๒ สาเหตุเนื่องจากประชาชนมีรายได้ลดลง กำลังซื้อของผู้บริโภคลดลงตาม สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่ายังคงหดตัวที่ร้อยละ ๐.๙ จากปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่หดตัวร้อยละ ๑.๕

ปริมาณการใช้ไฟฟ้าของโรงแรม ในปี ๒๕๖๓ หดตัวร้อยละ -๒๔.๒ จากปี ๒๕๖๒ จากการระบาดของเชื้อไวรัส COVID ๑๙ ธุรกิจโรงแรมในจังหวัดถูกสั่งให้ปิดการให้บริการชั่วคราว สำหรับในปี ๒๕๖๔ คาดว่าขยายตัวร้อยละ ๑๐.๒ จากปี ๒๕๖๓ ลดลงจากประมาณการเดิม ณ เดือนธันวาคมที่ขยายตัวร้อยละ ๑๑.๐

๑.๕.๒ มูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products : GPP) เศรษฐกิจจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์โดยรวม ปี ๒๕๖๔ พิจารณาจากผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ปี ๒๕๖๔ ณ ราคาประจำปี มีมูลค่าเท่ากับ ๙๓,๗๓๕ ล้านบาท เพิ่มขึ้นจาก ๙๑,๘๘๕ ล้านบาท ในปีที่ผ่านมา เท่ากับ ๑,๘๕๐ ล้านบาท มูลค่าเพิ่มของผลิตภัณฑ์มวลรวม ปี ๒๕๖๔ ขยายตัวร้อยละ ๒.๐๑ เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา เป็นผลมาจากผ่อนคลายการบังคับใช้มาตรการป้องกันการแพร่ระบาดของโรคโควิด ๑๙ (Covid-๑๙) ขณะที่ ภาคเกษตร ขยายตัวร้อยละ ๖.๗๕ โครงสร้างทางเศรษฐกิจหลักพิจารณาจากตัวเลขผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ปี ๒๕๖๔ ณ ราคาประจำปี ประกอบด้วยสาขาการผลิตที่สำคัญ ๕ สาขา ตามลำดับ คือ สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง ซึ่งมีสัดส่วนสูงที่สุด (ร้อยละ ๒๖.๘๐ ของ GPP) สาขาการผลิต (ร้อยละ ๒๓.๐๒ ของ GPP) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์จักรยานยนต์ (ร้อยละ ๑๒.๒๙ ของ GPP) สาขากิจกรรมบริการที่ที่พักและอาหาร (ร้อยละ ๖.๙๑ ของ GPP) สาขากิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย (ร้อยละ ๕.๑๑ ของ GPP)

ตารางที่ ๑๓ ผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (GPP) ปี ๒๕๖๔

ลำดับที่	สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GPP
ภาคเกษตร		๒๕,๑๒๐	๖.๗๕
๑	สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	๒๕,๑๒๐	๖.๗๕
นอกภาคเกษตร		๖๘,๖๑๕	๐.๓๘
๒	สาขาการทำเหมืองแร่ และเหมืองหิน	๗๐๑	-๔.๒๓
๓	สาขาอุตสาหกรรม	๒๔,๓๗	๑๕.๖๙
๔	สาขาไฟฟ้า ก๊าซ ไอน้ำ และระบบปรับอากาศ	๑,๗๔๒	๖.๖๑
๕	สาขาการจัดการน้ำ การจัดการ และการบำบัดน้ำเสีย ของเสีย และสิ่งปฏิกูล	๒๙๗	๕.๖๙
๖	สาขาก่อสร้าง	๓,๙๙๘	-๑๐.๖๖
๗	สาขาการขนส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์และจักรยานยนต์	๑๑,๕๑๗	-๕.๒๘
๘	สาขาการขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	๓,๐๗๕	-๕.๔๗

ลำดับที่	สาขา	มูลค่า ล้านบาท	ร้อยละ ของ GPP
๙	สาขาที่พักแรม และบริการด้านอาหาร	๖,๔๗๖	-๑๙.๔๗
๑๐	สาขาข้อมูลข่าวสารและการสื่อสาร	๑,๑๑๖	๐.๑๘
๑๑	สาขาทางการเงินและการประกันภัย	๔,๗๙๒	-๐.๑๓
๑๒	สาขากิจกรมอสังหาริมทรัพย์	๓,๑๙๓	-๕.๑๑
๑๓	สาขากิจกรมทางวิชาชีพ วิทยาศาสตร์ และเทคนิค	๘๘	-๔๑.๗๒
๑๔	สาขากิจกรมการบริหารและการบริการสนับสนุน	๓๗๒	-๓๘.๑๐
๑๕	สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	๓,๘๕๔	๔.๑๓
๑๖	สาขาการศึกษา	๒,๕๙๕	๑.๖๑
๑๗	สาขากิจกรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์	๒,๑๗๘	๑๒.๓๘
๑๘	สาขาศิลปะ ความบันเทิง และนันทนาการ	๔๔๐	-๑๑.๔๗
๑๙	สาขากิจกรมบริการด้านอื่นๆ	๖๐๔	-๑๑.๙๕
ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (Gross Provincial Products)		๙๓,๗๓๕	
ผลิตภัณฑ์จังหวัดเฉลี่ยต่อบุคคล (Per capita GPP, Baht)		๑๙๒,๓๒๖	
จำนวนประชากร (๑,๐๐๐ คน)		๔๘๗	

ที่มา : สำนักงานคลังจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ค่าเฉลี่ยต่อหัวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในปี ๒๕๖๔ เท่ากับ ๑๙๕,๓๒๖ บาท/คน/ปี เพิ่มขึ้นเมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา คิดเป็นร้อยละ ๒.๐๙

๑.๖ ข้อมูลด้านอื่นๆ ที่เกี่ยวข้อง เช่น ด้านสังคม การท่องเที่ยว แรงงาน วัฒนธรรม

การบริหารจัดหางานในประเทศ ไตรมาส ๒ ในปี ๒๕๖๕ นายจ้าง/สถานประกอบการ ได้แจ้งตำแหน่งงานว่าง จำนวน ๔๖๓ อัตรา โดยมีผู้สมัครงาน ๗๕ คน และได้รับการบรรจุงาน ๔๒๕ คน

ส่วนตำแหน่งงานว่างตามระดับการศึกษาที่ต้องการสูงสุดคือ มัธยมศึกษา มีความต้องการ ร้อยละ ๔๙.๒๔ (๒๒๘ อัตรา) รองลงมาเป็นระดับประถมศึกษาและต่ำกว่า ร้อยละ ๒๔.๑๙ (๑๑๒ อัตรา) ตามลำดับ

สำหรับอาชีพที่มีการบรรจุมากที่สุด คือ อาชีพขั้นพื้นฐาน ร้อยละ ๘๑.๔๑ (๓๔๖ คน) รองลงมาคือช่างเทคนิคและผู้ปฏิบัติงานที่เกี่ยวข้องและเสมือน เจ้าหน้าที่ ร้อยละ ๕.๘๘ (๒๕ คน) และพนักงานบริการ พนักงานขายในร้านค้าและตลาด ร้อยละ ๔.๙๔ (๒๑ อัตรา)

การใช้แรงงานต่างด้าว จำนวนคนต่างด้าวที่ได้รับอนุญาตทำงานคงเหลือจำนวน ๓๑,๐๑๗ คน จำแนกเป็นกลุ่มต่างๆ ดังนี้

๑. คนต่างด้าวจำเป็นเร่งด่วน จำนวน ๕ คน
๒. คนต่างด้าวประเภทส่งเสริมการลงทุน จำนวน ๔๔ คน
๓. คนต่างด้าวประเภทคนเข้าเมืองขอยู่ชั่วคราว รวม ๒,๔๙๙ คน
 - ๓.๑ คนต่างด้าวประเภททั่วไป มาตรา ๙ จำนวน ๙๒๑ คน
 - ๓.๒ คนต่างด้าวประเภทนำเข้ามาตาม MOU จำนวน ๑,๕๗๘ คน
๔. คนต่างด้าวกลุ่มชาติพันธุ์ จำนวน ๕๒๗ คน
๕. คนต่างด้าวตามมติ ครม. (๓ สัญชาติ) จำนวน ๒๗,๙๔๒ คน

แรงงานไทยในต่างประเทศ มีผู้แจ้งความประสงค์ไปทำงานต่างประเทศ จำนวนทั้งสิ้น ๒๕ คน ไปทำงานในภูมิภาคเอเชีย จำนวน ๒๔ คน (๙๖.๐๐) ภูมิภาคอื่นๆ จำนวน ๑ คน (ร้อยละ ๔.๐๐)

การพัฒนาศักยภาพแรงงาน การฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน พบว่ามีผู้เข้ารับการฝึกยกระดับฝีมือแรงงาน ทั้งสิ้น ๓๖๐ คน แบ่งเป็น ๑) ธุรกิจและบริการ จำนวน ๑๒๐ คน ๒) อาชีพช่างไฟฟ้าอิเล็กทรอนิกส์ คอมพิวเตอร์ และอาชีพช่างอุตสาหกรรมศิลป์ จำนวนประเภทละ ๑๐๐ คน ๓) อาชีพช่างอุตสาหกรรม และช่างเครื่องกล จำนวนประเภทละ ๒๐ คน ทั้งนี้มีผู้ผ่านการฝึกทั้งสิ้น ๔๐๐ คน

ส่วนการทดสอบมาตรฐานฝีมือแรงงาน จำนวน ๔๐ คน ในกลุ่มอาชีพช่างไฟฟ้า อิเล็กทรอนิกส์คอมพิวเตอร์ จำนวน ๔๐ คน มีผู้ผ่านการทดสอบ จำนวน ๔๐ คน

การคุ้มครองแรงงาน มีการตรวจสถานประกอบการ ๔๐ แห่ง พบสถานประกอบการปฏิบัติไม่ถูกต้องตามกฎหมายคุ้มครองแรงงาน จำนวน ๗ แห่ง โดยสถานประกอบการส่วนใหญ่ปฏิบัติไม่ถูกต้อง ๓ อันดับแรก ได้แก่ ๑) ข้อบังคับ จำนวน ๓ แห่ง ๒) วันหยุด สิทธิการลา การจ่ายค่าจ้าง ค่าล่วงเวลา จำนวนประเภทละ ๑ แห่ง

การตรวจความปลอดภัยในการทำงาน มีการตรวจความปลอดภัยในสถานประกอบการ ทั้งสิ้น ๔๑ แห่ง ลูกจ้างที่ผ่านการตรวจ ๒,๗๓๒ คน พบว่าสถานประกอบการที่ปฏิบัติถูกต้องตามกฎหมาย จำนวน ๑๕ แห่ง

การเลิกจ้างแรงงาน จำแนกตามประเภทกิจการ (๒๑ ประเภทกิจการ) มีสถานประกอบการ ที่เลิกกิจการจำนวน ๒๗ แห่ง จำนวนผู้ถูกเลิกจ้าง ๘๖ คน โดยสามารถจำแนกตามประเภทกิจการสูงสุด ได้แก่ ๑) การขายส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์ ๑๒ แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ๓๐ คน ๒) ไม่พบชื่อประเภท กิจการ ๑๐ แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ๒๖ คน ๓) โรงแรมและภัตตาคาร ๓ แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ๑๔ คน ๔) การผลิต ๑ แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ๑๕ คน และ ๕) เกษตรกรรมการค้าสัตว์และการป่าไม้ ๑ แห่ง ลูกจ้างที่ถูกเลิกจ้าง ๑ คน

การสวัสดิการ มีการส่งเสริมการจัดสวัสดิการด้านแรงงานในสถานประกอบการ จำนวน ๑๑๑ แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม จำนวน ๔,๒๔๘ คน ได้แก่ ๑) สวัสดิการด้านการเงิน และบริการ จำนวน ๓ แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม ๔๒๑ คน ๒) สวัสดิการที่จัดให้ครอบคลุมถึงครอบครัวลูกจ้าง จำนวน ๓๔ แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม ๑,๗๘๐ คน ๓) สวัสดิการด้านสุขภาพอนามัย จำนวน ๖๐ แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม ๑,๑๕๕ คน และ ๔) สวัสดิการอื่นๆ จำนวน ๑๔ แห่ง ลูกจ้างที่ได้รับการส่งเสริม ๘๙๒ คน

การประกันสังคม สถานประกอบการที่ขึ้นทะเบียนประกันสังคม จำนวน ๓,๗๑๘ แห่ง ผู้ประกันตนทั้งสิ้น ๒๓๖,๒๙๒ คน เป็นผู้ประกันตน มาตรา ๓๓ จำนวน ๖๒,๔๙๐ คน ผู้ประกันตน มาตรา ๓๙ จำนวน ๑๑,๑๒๐ คน ผู้ประกันตน มาตรา ๔๐ จำนวน ๑๖๒,๔๑๙ คน และมีสถานพยาบาลในสังกัดประกันสังคม ที่อยู่ในสถานพยาบาลของรัฐบาล จำนวน ๔ แห่ง

กองทุนประกันสังคม มีการจ่ายเงินกองทุน ๑๔๒.๙๙ ล้านบาท ผู้ใช้บริการ มีจำนวน ๔๒,๕๗๐ คน ประเภทประโยชน์ทดแทนที่ผู้ประกันตนใช้บริการสูงสุด ได้แก่ สงเคราะห์บุตร จำนวน ๒๕,๑๑๔ คน (ร้อยละ ๕๘.๙๙) สำหรับปริมาณการจ่ายเงินประโยชน์ทดแทน พบว่า กรณีเจ็บป่วย มีการจ่ายสูงสุดถึง ๓๙.๘๔ ล้านบาท (ร้อยละ ๒๗.๘๗)

การป้องกันและแก้ไขปัญหาค่ามนุษย์ด้านแรงงาน จากการตรวจแรงงานในสถานประกอบการกิจการประเภท ๑) เรือประมงและกิจการเกี่ยวเนื่อง ๒) โรงแรมและที่พัก ๓) แปรรูปผลผลิตทางการเกษตรและแปรรูปสัตว์น้ำ ๔) ปศุสัตว์ ๕) ก่อสร้าง และ ๖) โลจิสติกส์และเกี่ยวเนื่อง ผลการดำเนินงาน ๔๑ แห่ง ลูกจ้าง ๑,๓๐๔ คน

การช่วยเหลือความเดือดร้อนด้านอาชีพ มี ๒ กิจกรรม ได้แก่ ๑) กิจกรรมจ้างงานเร่งด่วน ๔ กิจกรรม จำนวนผู้เข้าร่วม ๑ คน และ ๒) กิจกรรมพัฒนาทักษะฝีมือ ๔ หลักสูตร จำนวนผู้เข้าร่วม ๘๐ คน

TO BE NUMBER ONE ป้องกันปัญหาเสฟตติ มีการตรวจเยี่ยมการตั้งชมรมมา จำนวน ๓๕ แห่ง และศูนย์เพื่อนใจในสถานประกอบการ จำนวน ๒๕ แห่ง

การส่งเสริมแรงงานนอกระบบ ประชาชนในพื้นที่ได้รับบริการด้านแรงงานผ่านเครือข่าย อาสาสมัครแรงงาน ๑) ผู้ได้รับการส่งเสริม ๕๖๘ คน ๒) ผู้ได้รับการพัฒนา ๒๘๕ คน และ ๓) ผู้ได้รับการ คุ้มครอง/การช่วยเหลือ/สิทธิประโยชน์ ๒๕๘ คน

๒. ข้อมูลด้านการเกษตรที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑ ครั้วเรือนเกษตรกรและแรงงานภาคเกษตร

ตารางที่ ๑๔ จำนวนครั้วเรือนเกษตรกรและจำนวนแรงงานภาคการเกษตร ปี ๒๕๖๕

อำเภอ	จำนวน ตำบล	จำนวน หมู่บ้าน	พื้นที่การเกษตร (ไร่)			ครั้วเรือน เกษตรกร	ประชากรภาค การเกษตร (คน)
			ในเขต ชลประทาน	นอกเขต ชลประทาน	รวม		
๑. หัวหิน	๗	๗๒	๗,๑๔๓	๑๙๖,๕๘๐	๒๐๓,๗๒๓	๗,๙๘๗	๑๕,๓๘๑
๒. ปราณบุรี	๖	๔๔	๕๓,๔๗๕	๑๐๓,๒๒๐	๑๕๖,๖๙๕	๘,๘๓๓	๑๕,๖๙๐
๓. สามร้อยยอด	๕	๔๑	๘๖,๒๙๖	๑๕๓,๑๖๖	๒๓๙,๔๖๒	๕,๘๙๗	๑๓,๖๙๗
๔. กุยบุรี	๖	๔๗	๑๓๘,๙๔๒	๕๕,๘๙๑	๑๙๔,๘๓๓	๑๐,๓๗๕	๑๗,๐๕๔
๕. เมืองประจวบฯ	๖	๖๓	๕๙,๔๑๓	๑๓๐,๖๑๐	๑๙๐,๐๒๓	๖,๔๙๖	๑๓,๕๘๑
๖. ทับสะแก	๖	๖๕	๙,๐๑๐	๑๗๙,๔๗๕	๑๘๘,๔๘๕	๘,๘๙๗	๑๘,๐๑๗
๗. บางสะพาน	๗	๗๑	-	๒๕๗,๔๑๘	๒๕๗,๔๑๘	๑๕,๘๑๙	๓๐,๖๙๘
๘. บางสะพานน้อย	๕	๔๑	๒๑๗	๑๓๒,๐๔๐	๑๓๒,๒๕๗	๖,๐๙๑	๑๕,๔๙๘
รวม ๘ อำเภอ	๔๘	๔๔๔	๓๕๔,๔๙๖	๑,๑๙๘,๔๐๐	๑,๕๕๒,๘๙๖	๗๐,๓๙๕	๑๓๙,๖๑๖

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๒ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสภาพดินที่เหมาะสมสำหรับการปลูกพืชไร่ มากที่สุดรองลงมาเป็นปลูกไม้ยืนต้นและพื้นที่ทำนา ปลูกพืชผัก ไม้ดอกไม้ประดับ และพืชสมุนไพร ตามลำดับ แต่เนื่องจากลักษณะภูมิศาสตร์ที่ตั้งของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความยาวมาก พื้นที่ต่างๆ ของจังหวัดจึงมีความแตกต่างในเรื่องอุณหภูมิและความชื้น กล่าวคือ พื้นที่ตั้งแต่อำเภอหัวหินถึงอำเภอกุยบุรี จะมีปริมาณน้ำฝนและความชื้นน้อยกว่าพื้นที่เขตอำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ ถึงอำเภอบางสะพานน้อย จึงมีความแตกต่างในชนิดพืชที่ปลูกดังกล่าวที่ว่า “สายเหนือพืชไร่ สายใต้ไม้ผล”

ตารางที่ ๑๕ การใช้ที่ดินเพื่อการเกษตรแยกตามรายอำเภอ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปี ๒๕๖๔

อำเภอ	พื้นที่การเกษตร (ไร่)					
	ข้าว	พืชไร่	พืชผัก	ไม้ผล/ ไม้ยืนต้น	ไม้ดอกไม้ ประดับ	พืชสมุนไพร
หัวหิน	๓๘๕	๑๑๐,๘๘๘	๓,๕๗๑	๗๐,๕๖๓	๖๐	๕,๖๐๓
ปราณบุรี	๑,๗๒๐	๗๓,๙๖๓	๒,๑๑๖	๕๙,๓๒๑	๒๐๔	๕๙๑
สามร้อยยอด	๗,๗๖๗	๑๒๙,๓๐๓	๖๔๓	๙๐,๐๘๒	๑๐	๔๐
กุยบุรี	๘,๘๙๓	๕๗,๘๕๐	๒,๐๓๔	๕๘,๔๕๓	๗๘	๑,๓๗๕
เมืองฯ	๑,๗๑๐	๕๕,๐๘๔	๔๒๕	๑๐๓,๗๑๑	๑๓	๒,๔๘๑
ทับสะแก	๑,๙๐๔	๘,๖๐๔	๑๙๙	๑๖๕,๗๔๗	-	๒
บางสะพาน	๑,๓๐๔	๒๔,๕๑๗	๕๗๓	๒๒๕,๓๘๑	-	๗
บางสะพานน้อย	๒๑๗	๒๐,๒๑๕	๒๒๓	๑๑๑,๖๗๙	๘	๓๑
รวม	๒๔,๑๐๐	๔๘๒,๘๘๔	๙,๗๘๔	๘๘๔,๙๓๗	๒๙๓	๑๐,๑๓๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จากข้อมูลดังตารางข้างต้น พบว่า การปลูกพืชในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ภาพรวมมีการปลูกไม้ผลไม่ยืนต้นมากเป็นอันดับหนึ่ง และพืชไร่เป็นลำดับรองลงมา ตามลำดับ ปัจจุบันมีการส่งเสริมให้เกษตรกร มุ่งเน้นการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและผลผลิตมีคุณภาพได้มาตรฐานสินค้าเกษตรรับรองเพื่อเพิ่มผลผลิตต่อไร่ให้มีปริมาณที่สูงขึ้น และมีคุณภาพได้มาตรฐานสินค้าเกษตรรับรองไปสู่การตลาดที่มั่นคงมากขึ้น รวมทั้งเพื่อให้เกษตรกรใช้ประโยชน์ที่ดินอย่างคุ้มค่าจึงปรับเปลี่ยนจากระบบการปลูกพืชเชิงเดี่ยวมาเป็นการปลูกพืชแซม การปลูกพืชแบบผสมผสาน และการทำการเกษตรแบบไร่นาสวนผสมกันมากขึ้น และสภาพพื้นที่ที่ขาดแหล่งน้ำเพื่อการเกษตรจึงทำให้สถานการณ์การปลูกพืชที่ใช้น้ำมาก เช่น การทำนาข้าวลดลงเนื่องจากมีมาตรการส่งเสริมให้เกษตรกรลดพื้นที่ปลูกข้าวลดลง และปรับเปลี่ยนการทำการเกษตรไปปลูกพืชที่ใช้น้ำน้อยแทนการปลูกข้าว หรือเปลี่ยนจากการทำนาในพื้นที่ที่ไม่เหมาะสมไปเป็นพืชอื่นที่สร้างรายได้เพิ่มขึ้นทดแทน

๒.๓) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร

๒.๓.๑ พื้นที่ชลประทานและระบบชลประทาน กรมชลประทานได้ดำเนินการพัฒนาแหล่งน้ำเพื่อช่วยเหลือพื้นที่การเกษตรในเขตจังหวัดโดยดำเนินการก่อสร้างโครงการชลประทานขนาดใหญ่ ขนาดกลาง และขนาดเล็ก จนถึงปัจจุบัน รวม ๑๒๓ โครงการ ดังนี้

๑. โครงการชลประทานขนาดใหญ่ ๑ โครงการ คือ โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาปราณบุรี ความจุ ๓๙๑.๐๐ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน/พื้นที่รับประโยชน์ ๒๓๕,๗๕๐ ไร่

๒. โครงการชลประทานขนาดกลางมี ๑๐ โครงการ เป็นโครงการอ่างเก็บน้ำ ๘ โครงการ ผาย ๑๐๘.๗๕ ล้านลูกบาศก์เมตร พื้นที่ชลประทาน ๖๖,๘๖๕ ไร่

๓. โครงการชลประทานขนาดเล็ก จำนวน ๑๑๒ โครงการ แบ่งเป็น

- โครงการตามพระราชดำริ จำนวน ๓๘ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๒๑,๙๕๐ ไร่ ความจุ ๗.๐๒๖ ล้านลูกบาศก์เมตร

- โครงการชลประทานขนาดเล็กที่ไม่ถ่ายโอน (กชช.) จำนวน ๙ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๐,๖๐๐ ไร่ ความจุรวม ๒.๖๘๕ ล้านลูกบาศก์เมตร

- โครงการชลประทานขนาดเล็ก (ปชด.) จำนวน ๑๑ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๑๕,๓๙๐ ไร่ ความจุรวม ๓.๒๘ ล้านลูกบาศก์เมตร

๔. โครงการชลประทานขนาดเล็กถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จำนวน ๕๔ โครงการ พื้นที่รับประโยชน์ ๔๖,๗๘๖ ความจุรวม ๑๐.๔๑๐ ล้านลูกบาศก์เมตร

๕. สถานีสูบน้ำด้วยไฟฟ้าถ่ายโอนให้อยู่ในความรับผิดชอบส่วนท้องถิ่น ๑ โครงการ พื้นที่ รับประโยชน์ ๑,๐๐๐ ไร่

๒.๓.๒ แหล่งน้ำอื่นๆ

๒.๔) ข้อมูลสถานการณ์การผลิตและราคาสินค้าเกษตรที่สำคัญ

๒.๔.๑ ด้านการปลูกพืชเศรษฐกิจของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ปี พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖

ตารางที่ ๑๖ ข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖

ชนิดสินค้า	เนื้อให้ผลผลิต (ไร่)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๖ (สืบפרדתหน่วยเป็นตัน / มะพร้าวหน่วยเป็นผล)				รวม (๔ เดือน)	ราคา ณ ปัจจุบัน (ก.ย.๖๖)
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
สับปะรดโรงงาน	๑๖๕,๐๐๗	๘๓,๓๔๗	๒๖,๖๑๑	๒๓,๘๔๑	๓๑,๐๙๑	๑๖๔,๘๙๐	๙.๓๐ บาท/กก.
มะพร้าวผลแก่	๓๓๒,๑๓๔	๓๑,๖๕๙,๕๐๐	๒๖,๓๓๗,๘๑๔	๒๕,๒๑๕,๖๑๔	๒๑,๙๕๗,๙๗๙	๑๐๕,๑๗๐,๙๐๗	๗-๙ บาท/ผล

ที่มา : คาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี 65/66, ราคา ณ ปัจจุบันข้อมูลจาก : สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร ประจำเดือน

๒.๔.๒ ด้านการปลูกสัตว์ของจังหวัด ปี ๒๕๖๔
ตารางที่ ๑๗ ข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖

ชนิดสินค้า	ผลผลิต (ตัว)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๖ (ตัว)				รวม (๔ เดือน)	ราคา ณ ปัจจุบัน (ก.ย.๖๖)
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
โคเนื้อ	๑๒๒,๓๗๗	๗,๔๘๙	๗,๔๘๙	๗,๔๘๙	๗,๔๘๙	๒๙,๙๕๖	๙๓.๑๓ บาท/กก.
สุกร	๑๙๗,๔๕๑	๑๗,๕๙๒	๑๗,๕๙๒	๑๗,๕๙๒	๑๗,๕๙๒	๗๐,๓๖๘	๗๔.๐๐ บาท/กก.
แพะเนื้อ	๑๙,๑๓๕	๒,๕๗๕	๒,๕๗๕	๒,๕๗๕	๒,๕๗๕	๑๐,๓๐๐	๑๑๖.๔๑ บาท/กก.
ไก่เนื้อ	๔,๔๒๐,๙๑๓	๕๑๙,๖๒๑	๕๑๙,๖๒๑	๕๑๙,๖๒๑	๕๑๙,๖๒๑	๒,๐๗๘,๔๘๔	๓๗.๐๐ บาท/กก.
ชนิดสินค้า	ผลผลิต (ตัน)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด (ตัน)				รวม (๔ เดือน)	ราคา ณ ปัจจุบัน (ก.ย. ๖๖)
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
น้ำนมดิบ	๕๗,๐๙๐.๔๓	๒,๕๔๐	๒,๕๔๐	๒,๕๔๐	๒,๕๔๐	๑๐,๑๖๐	๑๙.๖๒ บาท/กก.

ที่มา : คาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี ๖๕/๖๖, ราคา ณ ปัจจุบันข้อมูลจาก : สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจำเดือน

๒.๔.๓ ด้านการประมง

ตารางที่ ๑๘ ข้อมูลคาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี พ.ศ. ๒๕๖๕/๒๕๖๖

ชนิดสินค้า	ผลผลิต (ตัน)	คาดการณ์ผลผลิตที่จะออกสู่ตลาด ปี ๒๕๖๖ (ตัน)				รวม (๔ เดือน)	ราคา ณ ปัจจุบัน (ก.ย. ๖๖)
		มิ.ย.	ก.ค.	ส.ค.	ก.ย.		
กุ้งขาวแวนนาไม	๑๙,๔๕๑	๒,๐๒๔	๒,๑๘๗	๒,๘๗๘		๘,๓๐๒	๑๐๐-๑๒๕ บาท/กก.
ปลากะพง	๑,๔๓๕	๑๙๘	๑๓๕	๑๐๔		๕๘๗	๑๔๐-๒๔๐ บาท/กก.

ที่มา : คาดการณ์ผลผลิตจากปฏิทินผลผลิตสินค้าระดับจังหวัดปี 65/66, ราคา ณ ปัจจุบันข้อมูลจาก : สำนักงานประมงจังหวัด ประจำเดือน

๒.๕ ข้อมูลสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ GI (Geographical Indication)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์และขึ้นทะเบียน GI (Geographical Indication) ๒ ชนิด ได้แก่ “ทุเรียนป่าละอู” และ “มะพร้าวทับสะแก”

๑) ทุเรียนป่าละอู : ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ ๒๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๔ ทะเบียนเลขที่ สช ๕๗๑๐๐๖๒

๑.๑ พันธุ์ : หมอนทองและชะนี

๑.๒ ลักษณะเด่น : เปลือกมีสีเขียวปนน้ำตาล ร่องพูชัดเจน เนื้อหนา มีสีเหลืองอ่อนแห้งเนียนละเอียด เม็ดเล็กเนื้อหนา กลิ่นไม่รุนแรง รสชาติหวาน มัน อร่อย ทำให้เป็นที่ชื่นชอบของนักท่องเที่ยวทั้งชาวไทยและชาวต่างชาติ

๑.๓ พื้นที่ปลูก : ในพื้นที่ป่าละอู ๑๑ หมู่บ้านของตำบลห้วยสัตว์ใหญ่ อำเภอหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ให้ผลผลิตระหว่างเดือนพฤษภาคม – สิงหาคม

๑.๔ ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ GI : รวมทั้งสิ้น ๑๖๑ ราย พื้นที่ ๑,๙๕๘ ไร่

๑) รายเดี่ยว ๗๙ ราย ๙๒๘ ไร่

๒) รายกลุ่ม ๔ กลุ่ม ๘๒ ราย ๑,๐๓๐ ไร่ (สหกรณ์การเกษตรห้วยสัตว์ใหญ่ จำกัด ๓๔ ราย ๔๒๕ ไร่ วิสาหกิจชุมชนเกษตรแปลงใหญ่ผู้ปลูกทุเรียน ป่าละอู ๒๓ ราย ๓๑๙ ไร่ วิสาหกิจชุมชนสวน ป.ป่าละอู ๑๗ ราย ๑๙๐ ไร่ และวิสาหกิจชุมชนผู้ปลูกทุเรียนป่าละอู ๘ ราย ๙๖ ไร่)

๒) มะพร้าวทับสะแก : ขึ้นทะเบียนเมื่อวันที่ ๗ มิถุนายน ๒๕๖๑ ทะเบียนเลขที่ สช ๖๓๑๐๐๑๓๕

๒.๑ พันธุ์ : ไทยต้นสูง, สวีลูกผสม ๑ และลูกผสมชุมพร ๒

๒.๒ ลักษณะเด่น : ผลทรงกลมหรือรีเล็กน้อยมีขนาดใหญ่ เปลือกหนา เนื้อมะพร้าวสีขาวหนา ๒ ชั้น ให้เปอร์เซ็นต์น้ำมันสูง รสชาติกะทิหอมและมัน

๒.๓ พื้นที่ปลูก : อำเภอทับสะแก อำเภอเมืองประจวบฯ (เฉพาะตำบลเกาะหลัก ตำบลคลองวาฬ ตำบลห้วยทราย) อำเภอบางสะพาน อำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๔ ผู้ผลิตที่ได้รับอนุญาตใช้ตราสัญลักษณ์ GI รวมทั้งสิ้น ๒๗๓ ราย พื้นที่ ๖,๑๒๐ ไร่

๑) รายเดียว ๒๒๑ ราย (อำเภอเมืองฯ ๕๐ ราย อำเภอทับสะแก ๗๘ ราย อำเภอบางสะพาน ๖๕ ราย และอำเภอบางสะพานน้อย ๒๘ ราย รวมพื้นที่ ๕,๐๓๒ ไร่

๒) แปลงใหญ่มะพร้าวคลองวาฬ ๑ แปลง (๕๒ ราย) รวมพื้นที่ ๘๑๕ ไร่

ตารางที่ ๑๙ ผลผลิตสินค้าเกษตรที่ได้รับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) ประจำปี พ.ศ. ๒๕๖๖

ชนิดสินค้า	พื้นที่ (ไร่)
ทุเรียน (ป่าละอู)	๑,๙๕๘
มะพร้าว (ทับสะแก)	๖,๑๒๐

๒.๔.๔ ข้อมูลการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีมาตรฐานสินค้าเกษตรปลอดภัยของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ รายละเอียดดังนี้

๒.๖ มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ :

๒.๖.๑ ด้านพืช

๑) มาตรฐาน Participatory Guarantee System (PGS) : รวมทั้งสิ้น ๖๑ ราย/แปลง พื้นที่ ๕๙๖.๗๐.๗๕ ไร่ แบ่งเป็น ระยะปรับเปลี่ยน ๒๐ ราย/แปลง พื้นที่ ๑๕๕ ไร่ รับรองใหม่ ๒๓ ราย/แปลง พื้นที่ ๑๓๑.๗๐ รับรองแล้ว ๑๘ ราย/แปลง พื้นที่ ๓๑๐ ไร่

ตารางที่ ๒๐ มาตรฐานสินค้าเกษตรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ชนิดสินค้า	ราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
๑) ทุเรียน	๑๓	๑๒๐.๐๐
- ระยะปรับเปลี่ยน	๖	๑๓.๐๐
- รับรองใหม่	๗	๓๒.๐๐
๒) เกษตรผสมผสาน	๔๘	๔๗๖.๗๐
- ระยะปรับเปลี่ยน	๑๔	๖๗.๐๐
- รับรองใหม่	๑๖	๙๙.๗๐
- รับรองแล้ว	๑๘	๓๑๐.๐๐
รวมทั้งสิ้นทั้ง ๒ ชนิดสินค้า	๖๑	๕๙๖.๗๐

๒) มาตรฐาน Organic Thailand (มกช.) : รวมทั้งสิ้น ๕๗ ราย/แปลง พื้นที่ ๕๗๖.๑๐ ไร่ แบ่งเป็น ระยะปรับเปลี่ยน ๑๑ ราย/แปลง พื้นที่ ๗๐.๔๑ ไร่ รับรองใหม่ ๑๒ ราย/แปลง พื้นที่ ๘๑.๔๒ ไร่ รับรองแล้ว ๓๔ ราย/แปลง พื้นที่ ๔๒๔.๒๗ ไร่

ชนิดสินค้า	ราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
๑) มะพร้าว	๒๕	๓๓๒.๒๐
- ระยะปรับเปลี่ยน	๓	๒๐.๐๐
- รับรองแล้ว	๒๒	๓๑๒.๒๐
๒) เกษตรผสมผสาน	๒๐	๑๘๓.๐๘
- ระยะปรับเปลี่ยน	๔	๑๘.๔๑
- รับรองใหม่	๙	๖๖.๔๒
- รับรองแล้ว	๗	๙๘.๒๕

ชนิดสินค้า	ราย/แปลง	พื้นที่ (ไร่)
๓) วานหางจระเข้ (รับรองแล้ว)	๒	๙.๒๕
๔) เห็ด (รับรองแล้ว)	๒	๐.๕๗
๕) กาแฟ (รับรองใหม่)	๓	๑๕.๐๐
๖) ข้าว (ระยะปรับเปลี่ยน)	๕	๓๖.๐๐
รวมทั้งสิ้น ๖ ชนิดสินค้า	๕๗	๕๗๖.๑๐

๓) มาตรฐานสากล (มกท., EU, NL, IFOAM, USDA) : รวมทั้งสิ้น ๘๖ ราย พื้นที่ ๒,๘๓๖ ไร่

ชนิดสินค้า	เกษตรกร (ราย)	พื้นที่ (ไร่)	สถานะ (ราย/แปลง)		
			ระยะ ปรับเปลี่ยน	ยื่นขอใบรับรอง	ติดตามต่อ ใบรับรอง
๑) มะพร้าว	๘๕	๒,๗๙๖			๘๕
- IFOM	๗๘	๒,๐๐๙			๗๘
- มกท.	๕	๒๕๗			๕
- มกท./EU/IFOAM	๑	๕๑๘			๑
- มกท./EU	๑	๑๒			๑
๒) พืชผัก - (USDA , EU)	๑	๔๐			๑
รวมทั้งสิ้น ๒ ชนิดสินค้า	๘๖	๒,๘๓๖			๘๖

๔) มาตรฐาน GAP : การรับรองมาตรฐาน GAP ประกอบด้วย ด้านพืช ๒,๒๘๗ ราย/ ๒,๗๑๑ แปลง พื้นที่ ๓๕,๒๔๔.๒๘ ไร่ ด้านปศุสัตว์ ๒๘๗ ราย/ฟาร์ม และด้านประมง ๕๓๘ ราย/ฟาร์ม

ชนิดสินค้า	ราย/แปลง/ฟาร์ม	พื้นที่ (ไร่)
๑) ด้านพืช (แปลง)	๒,๒๘๗/๒,๗๑๑	๓๕,๒๔๔.๒๘
- สับปะรด	๘๑๑/๙๓๑	๑๗,๖๓๘.๖๕
- มะพร้าว	๓๙๗/๔๑๓	๕,๒๓๖.๖๐
- มะพร้าวน้ำหอม	๑๔/๑๔	๑๘๓.๐๐
- มะพร้าวอ่อน	๑/๑	๔.๐๐
- มะม่วง (น้ำดอกไม้)	๘/๘	๑,๑๐๐.๕๐
- มะม่วง	๓๕๖/๓๘๘	๕,๑๗๗.๕๐
- ทูเรียน	๑๙๑/๑๙๕	๑,๒๑๐.๑๕
- ทูเรียนหมอนทอง	๔/๔	๘๕.๐๐
- ขนุน	๔๗๑/๔๗๖	๔,๔๗๐.๔๑
- พืชอื่น ๆ	๔๔/๒๘๑	๑๓๘.๔๗
๒) ด้านปศุสัตว์ (ฟาร์ม)	๒๘๗	-
- นานนมดิบ	๒๘๗	-
๓) ด้านประมง (ฟาร์ม)	๕๙๕	๑๓,๓๙๕.๓๒
- กุ้งทะเล	๕๕๐	๑๒,๖๙๐.๗๗
- ปลานิล	๖	๑๒๙
- สัตว์น้ำอื่น ๆ	๓๙	๕๗๕.๕๕

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๙ สถาบันเกษตรกรและองค์กรเกษตรกร

๒.๙.๑ สหกรณ์ภาคการเกษตร ประเภทสหกรณ์ภาคเกษตรและการจัดระดับชั้นสหกรณ์ (ข้อมูล ณ วันที่ ๓๐ กันยายน ๒๕๖๕)

ตารางที่ ๒๓ ประเภทสหกรณ์ภาคเกษตรและการจัดระดับชั้นสหกรณ์

ประเภท	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	ระดับชั้นสหกรณ์ (แห่ง)			
			๑	๒	๓	๔
สหกรณ์การเกษตร	๓๗	๓๙,๙๗๐	๖	๒๑	๑	๙
สหกรณ์ประมง	๓	๓๙๕	-	๒	๑	-
สหกรณ์นิคม	๑	๗,๒๔๒	-	-	๑	-
รวมทั้งสิ้น ๓ ประเภท	๔๑	๔๗,๖๐๗	๖	๒๓	๓	๙

๒.๙.๒ กลุ่มเกษตรกรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ตารางที่ ๒๔ ประเภทกลุ่มเกษตรกรและการจัดระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร

ประเภทกลุ่มเกษตรกร	จำนวน (แห่ง)	สมาชิก (ราย)	ระดับชั้นกลุ่มเกษตรกร (แห่ง)			
			๑	๒	๓	๔
กลุ่มเกษตรกรทำนา	๓	๕๐๒	-	๒	๑	-
กลุ่มเกษตรกรทำสวน	๑๕	๔,๐๒๖	-	๑๕	-	-
กลุ่มเกษตรกรทำไร่	๙	๑,๒๖๙	-	๖	๑	๒
กลุ่มเกษตรกรเลี้ยงสัตว์	๑๑	๘๕๓	-	๘	-	๓
กลุ่มเกษตรกรทำประมง	๑	๕๘	-	๑	-	-
รวมทั้งสิ้น	๓๙	๖,๗๐๘	-	๓๒	๒	๕

ที่มา : รายงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2565 สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑๐ ข้อมูลจำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งออกเป็น ๑๖ ด้าน ๘ อำเภอ ได้แก่ ครูบัญชี หมอดินอาสา ประมงอาสา เศรษฐกิจการเกษตรอาสา ครูยาง อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวม อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์ อาสาปศุสัตว์ อาสาฝนหลวง อาสาสมัครฝนหลวง อาสาสมัครชลประทาน ชวนอาสา เกษตรหมู่บ้าน สารวัตรเกษตรกรอาสา ใหมอาสา และ Q อาสา

ตารางที่ ๒๕ จำนวนอาสาสมัครเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ประจำปี ๒๕๖๓ หน่วย : ราย

อำเภอ	ครูบัญชี	หมอดินอาสา	ประมงอาสา	เศรษฐกิจการเกษตรอาสา	ครูยาง	อาสาสมัครปฏิรูปที่ดินเพื่อเกษตรกรรวม	อาสาสมัครเกษตรและสหกรณ์	อาสาปศุสัตว์	อาสาฝนหลวง	อาสาสมัครฝนหลวง	อาสาสมัครชลประทาน	ชวนอาสา	เกษตรหมู่บ้าน	สารวัตรอาสา	ใหมอาสา	Q อาสา
หัวหิน	๕	๖๔	๖	๑	๓	๐	๐	๒๘	๑๑	๔	๔	๐	๖๕	๑	๑	๐
ปราณบุรี	๗	๔๖	๗	๑	๒	๔	๐	๕๘	๘	๐	๔	๑	๔๔	๐	๐	๐
สามร้อยยอด	๗	๔๐	๑๕	๑	๐	๔	๐	๑๐	๗	๐	๕	๐	๔๓	๑	๐	๐
กุยบุรี	๕	๕๔	๒๓	๒	๑	๘	๐	๔๒	๙	๐	๑๔	๒	๔๗	๐	๒	๐
เมืองประจวบ	๒๖	๖๓	๑๐	๑	๓	๑๕	๐	๔๔	๑๒	๔	๑๑	๐	๖๓	๑๖	๐	๐
ทับสะแก	๗	๕๒	๘	๑	๑	๒๒	๐	๑๒	๓	๐	๔	๐	๖๕	๐	๐	๐
บางสะพาน	๑๑	๖๐	๐	๒	๙	๑๙	๐	๑๙	๑๐	๒	๐	๐	๗๑	๐	๐	๑
บางสะพาน	๖	๔๘	๑๑	๑	๙	๑๑	๐	๙	๕	๖	๑	๐	๔๑	๓	๐	๐
รวมทั้งสิ้น	๗๔	๔๒๗	๘๐	๑๐	๒๘	๘๓	๐	๒๒๒	๖๕	๑๖	๔๓	๓	๔๓๙	๒๑	๓	๑

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑๑ ข้อมูลด้านการเกษตรอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง

๒.๑๑.๑ ข้อมูลเกษตรกรกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร ตารางที่ ๒๖ ข้อมูลเกษตรกรกลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร กลุ่มยุวเกษตรกร และกลุ่มแม่บ้านเกษตรกร

อำเภอ	กลุ่มส่งเสริมอาชีพการเกษตร	กลุ่มยุวเกษตรกร	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกร
หัวหิน	๒๕- ราย	๕ ราย	๑๒ ราย
ปราณบุรี	๑๙ ราย	๕ ราย	๕ ราย
สามร้อยยอด	๑๙ ราย	๒ ราย	๕ ราย
กุยบุรี	๖ ราย	๓ ราย	๖ ราย
เมืองฯ	๒๗ ราย	๓ ราย	๖ ราย
ทับสะแก	๑ ราย	๕ ราย	๖ ราย
บางสะพาน	๓ ราย	๕ ราย	๗ ราย
บางสะพานน้อย	๖ ราย	๘ ราย	๑๐ ราย
รวม	๑๐๖ ราย	๓๖ ราย	๕๗ ราย

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑๑.๒ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.)

ศูนย์หลักจำนวน ๘ ศูนย์/อำเภอ ศูนย์เครือข่าย จำนวน ๑๕๒ ศูนย์ มาตรฐาน GAP ๖ ศูนย์ (มะพร้าว, สับปะรด, ข้าว) Organic ๑ ศูนย์ (มะพร้าวอินทรีย์) RSPO ๑ ศูนย์ (ปาล์มน้ำมัน) สมาชิกแปลงใหญ่ ๗ ศูนย์

ตารางที่ ๒๗ ศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ.๒๕๖๖

ที่	รายชื่อ	ตำบล	อำเภอ	ชนิดพืช	ศูนย์เครือข่าย (จำนวน)
๑	นายรุ่งเรือง ไล้รักษา	หินเหล็กไฟ	หัวหิน	สับปะรด	๑๖
๒	นายสุรพล เพ็ญสุวรรณ	ปราณบุรี	ปราณบุรี	มะพร้าว	๑๔
๓	นายพีธี ทองสวัสดิ์	ศาลาลัย	สามร้อยยอด	มะม่วงน้ำดอกไม้	๑๖
๔	นายพศิน พัฒนพลชัย	กุยบุรี	กุยบุรี	มะพร้าว	๑๗
๕	นายวิสูตร วิทยานันท์	อ่าวน้อย	เมืองฯ	สับปะรด	๒๔
๖	นางกัณฑา คนขยัน	เขาล้าน	ทับสะแก	มะพร้าว	๒๒
๗	นายประเสริฐ ยูวาทกุล	ธงชัย	บางสะพาน	มะพร้าว	๑๘
๘	นายฉันท คำอุ่นสาร	ทรายทอง	บางสะพานน้อย	ปาล์มน้ำมัน	๑๓
รวม					๑๔๐

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑๑.๓ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้า และข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด
 ตารางที่ ๒๘ แหล่งแปรรูป ตลาดกระจายสินค้าและข้อมูลสำคัญระดับจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๔

ที่	ชื่อสินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๑	สับปะรด	๑๘	๑. บริษัท ไทยยอดทิพย์ จำกัด ๒. บริษัท เถลิงอุตสาหกรรมสับปะรดกระป๋อง จำกัด ๓. บริษัท เนเชอรัล ฟรุต จำกัด ๔. บริษัท ปราณบุรี ไฮเดอิจ จำกัด ๕. บริษัท พี.ที.อินเตอร์ฟู้ด (๒๐๐๔) จำกัด ๖. บริษัท ควอลิตี้ โฟนแอปเปิลโปรดักส์ จำกัด ๗. บริษัท โดลไทยแลนด์ จำกัด ๘. บริษัท ผลไม้กระป๋องสยาม(๑๙๘๘) จำกัด ๙. บริษัท สยามอุตสาหกรรมเกษตรอาหาร จำกัด (มหาชน) ๑๐. บริษัท พี.เอส.พี.สยามฟู้ดส์อินดัสทรี จำกัด ๑๑. บริษัท เจริญฟู้ดส์ อุตสาหกรรม จำกัด ๑๒. บริษัท ชิก ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด ๑๓. บริษัท มายเอ็นดีเวอริ (๒๐๐๕) จำกัด ๑๔. บริษัท สับปะรดปราณบุรี (ประเทศไทย) จำกัด ๑๕. บริษัท ทีบีโก้ฟู้ดส์ (ประเทศไทย) จำกัด มหาชน ๑๖. บริษัท ปราณบุรีสับปะรดกระป๋อง จำกัด ๑๗. บริษัท กุญบุรีผลไม้กระป๋อง จำกัด ๑๘. บริษัท ผลไม้กระป๋องประจวบ จำกัด				
๒	มะพร้าว	๕	๑. บริษัท เขียวราบ จำกัด ๒. บริษัท ที.ซี.ไอ.ฟู้ดส์ จำกัด (กะทิ) ๓. โรงงานหีบน้ำมันมะพร้าวทวีกิจ (สกัดน้ำมันมะพร้าว) ๔. บริษัท ไทย อกริ ฟู้ดส์ จำกัด (กะทิ) ๕. บริษัท อุตสาหกรรมมะพร้าว ทัพสะแก (๑๙๘๖) จำกัด (กะทิ,มะพร้าวอบแห้ง)	๒	๑. สหกรณ์ชาวสวนมะพร้าว ประจวบฯ จำกัด ๒. บริษัท เขียวราบ จำกัด	๒	๑. บริษัทเทพผดุงพรมะพร้าว จำกัด ๒. บริษัท ไทย เอกกรีนฟู้ดส์ จำกัด (มหาชน)
๓	ปาล์ม น้ำมัน	๖	๑. บริษัท วีวี น้ำมันปาล์ม จำกัด ๒. บริษัท ศรีสุขปาล์ม จำกัด ๓. บริษัท ซีพีพี จำกัด ๔. โรงงานถนอมภัทรออยล์ ๕. บริษัท อัครปาล์ม จำกัด ๖. บริษัท เขียวราบ จำกัด	๔	๑. บริษัท เขียวราบ จำกัด ๒. สหกรณ์ชาวไร่สับปะรดสามร้อยยอด จำกัด ๓. สหกรณ์การเกษตรเพื่อการตลาดลูกค้า ธกส.ประจวบฯ จำกัด ๔. สหกรณ์ผลิตปุ๋ยอินทรีย์การเกษตร ไนเชตปฏิรูปที่ดิน บางสะพานน้อย จำกัด	๑	บริษัทชุมพรอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด
๔	ยางพารา	-		๑๔	๑. สหกรณ์กองทุนสวนยางบางสะพาน จำกัด ๒. สหกรณ์กองทุนสวนยางร้อนทองพัฒนา จำกัด ๓. สหกรณ์กองทุนสวนยางพงศ์ประศาสน์ จำกัด ๔. สหกรณ์ผู้ผลิตยางบางสะพานน้อย จำกัด ๕. สหกรณ์ชาวสวนยางพาราประจวบฯ จำกัด	๓	๑. ฉัตรชัยการยาง ๒. เต็นการยาง ๓. ตลาดประมูลยาง

ที่.	สินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
					๖. สหกรณ์ การเกษตร บางสะพานน้อย จำกัด ๗. สหกรณ์ชาวไร่ สับปะรดสามร้อยยอด จำกัด ๘. สหกรณ์ชาวสวน ยางหัวหิน จำกัด ๙. สหกรณ์สวนยาง ปรางบุรี จำกัด ๑๐. สหกรณ์เครดิต ยูเนียนบ้านหนอง มะค่า จำกัด ๑๑. สหกรณ์เครดิต ยูเนียนวังน้ำเขียว พัฒนา จำกัด ๑๒. กลุ่มเกษตรกร ทำสวนชัยเกษม ๑๓. ตลาดประมูลยาง ๑๔. กลุ่มเกษตรกร ทำสวนไชยราช ๑๑. สหกรณ์เครดิต ยูเนียนวังน้ำเขียว พัฒนา จำกัด ๑๒. กลุ่มเกษตรกร ทำสวนชัยเกษม ๑๓. ตลาดประมูลยาง ๑๔. กลุ่มเกษตรกรทำ สวนไชยราช		
๕	ข้าวนาปี	๓	๑. โรงสีตั้งธัญญา ๒. โรงสีหนองตาแต้ม ๓. โรงสีวิวัฒนาการเกษตร				
๖	ข้าวนา ปรัง	๓	๑. โรงสีตั้งธัญญา ๒. โรงสีหนองตาแต้ม ๓. โรงสีวิวัฒนาการเกษตร				
๗	อ้อย	๑	๑. บริษัทอุตสาหกรรมน้ำตาลปรางบุรี จำกัด				
๘	หน่อไม้ฝรั่ง			๑	กลุ่มสมาชิกเกษตร ธรรมชาติ	๒	๑. บริษัทเนเจอร์ล แอนด์พีซีเอ็มฟู้ด จำกัด ๒. บริษัท สยามแม็คโคร
๙	ไก่เนื้อ	๘	๑. หจก.สามร้อยยอดฟู้ดส์ ๒. โรงฆ่าสัตว์ปีกอมรรัตน์ อำเภอสามร้อยยอด ๓. โรงฆ่าสัตว์ปีกจันทร์ฉาย อำเภอสามร้อยยอด ๔. โรงฆ่าสัตว์ปีกเจ็พเพอร์ไกด อ.กุยบุรี ๕. โรงฆ่าสัตว์ปีกสมโภชน์ อ.กุยบุรี ๖. ทองคำฟู้ดส์ อำเภอกุยบุรี ๗. ธนกรฟู้ดส์ อำเภอบางสะพาน ๘. เพ็ญจันทร์ฟาร์ม อำเภอบางสะพาน	๔	๑.ตลาดอ.สามร้อยยอด ๒.ตลาดไร่ใหม่ อำเภอสามร้อยยอด ๓. ตลาดในพื้นที่ อำเภอกุยบุรี ๔.ตลาดอำเภอ บางสะพาน		

ที่	สินค้า	แหล่งแปรรูปที่สำคัญ		ตลาดกระจายสินค้า			
				ในจังหวัด		นอกจังหวัด	
		แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ	แห่ง	ระบุชื่อ
๑๐	ไก่พื้นเมือง	๖	๑. หจก.สามร้อยยอดฟู้ดส์ ๒. โรงฆ่าสัตว์ปีกอมรรรัตน์อำเภอสามร้อยยอด ๓. โรงฆ่าสัตว์ปีกจันทร์ฉายอำเภอสามร้อยยอด ๔. โรงฆ่าสัตว์ปีกเจ็พเพอร์โกสตาอำเภอกุยบุรี ๕. โรงฆ่าสัตว์ปีกสมโภชน์อำเภอกุยบุรี ๖. ฌนกรฟู้ดส์อำเภอบางสะพาน	๔	๑.ตลาดอำเภอสามร้อยยอด ๒.ตลาดไร่ใหม่อำเภอสามร้อยยอด ๓.ตลาดในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ๔.ตลาดอำเภอบางสะพาน		
๑๑	โคเนื้อ	๒	๑. โรงฆ่าสัตว์เทศบาลตำบลกำเนิด นพคุณอำเภอบางสะพาน ๒. โรงฆ่าอึ้งเหนย อ.กุยบุรี	๒	๑.ตลาดในพื้นที่อำเภอบางสะพาน ๒.ตลาดอำเภอกุยบุรี		
๑๒	เปิดไข่	๑	ฟาร์มเปิดไข่นายณรงค์หยวกจุก อำเภอทับสะแก	๒	๑.ร้านจำหน่ายของชำในเขตอำเภอทับสะแก ๒.ร้านจำหน่ายของชำในเขตอำเภอบางสะพาน	๑	จุดจำหน่ายสินค้าอำเภอไชยยาจังหวัดสุราษฎร์ฯ
๑๓	โคนม	๑	องค์การส่งเสริมกิจการโคนมแห่งประเทศไทย (อ.ส.ค.) ภาคใต้	๙	๑.สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์คอำเภอวังน้อย จำกัด ๒.สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์คห้วยสัตว์ใหญ่ จำกัด ๓.สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์คประจวบคีรีขันธ์ จำกัด ๔.สหกรณ์โคนมไทย-เดนมาร์คบ้านเนินดินแดง จำกัด ๕. สหกรณ์โคนม กยบุรี จำกัด ๖.สหกรณ์โคนม บางสะพาน จำกัด ๗.อสค.ปราณบุรี ๘.บจก. กลุ่มผู้เลี้ยงโคนม ประจวบคีรีขันธ์ ๙.บจก. ดีเอ็มฟาร์ม	๑๓	๑.สหกรณ์โคนม นครปฐม จำกัด ๒.สหกรณ์โคนมพัทลุง จำกัด ๓.บจก.ตอยยิบัน ฟู้ดส์ ๔.โครงการสวนพระองค์ สวนจิตรลดา ๕.หจก.เซาท์เทิร์น แดรี่ ๖.หจก. นครแดรี่ พลัส ๗. หจก.สุราษฎร์เฟรช มิลค์ จำกัด ๘.บจก.ยูโนเด็คแดรี่ ฟู้ดส์ ๙.บมจ.ฟริสแลดคัมพิน่า (ประเทศไทย) ๑๐.ฟาร์มชินบัญญัติ ๑๑.มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ๑๒.โรจนมกรมหลวงชุมพรเขตอุดมศักดิ์ ๑๓.บจก. ดัชมิลล์
๑๔	กุ้งทะเลเพาะเลี้ยง			๑	สหกรณ์ผู้เลี้ยงกุ้งลุ่มน้ำสามร้อยยอด-ปราณบุรี จำกัด	๑	บริษัท อ้นดามันซีฟู้ด

ที่มา : สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์, สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์, การยางแห่งประเทศไทยจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตร
และสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๓

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๑.๑ จุดแข็ง (Strengths : S)

- ๑.๑.๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว ใคเนื้อ โคนม และกุ้งทะเลเพื่อการส่งออก และการบริโภคที่สำคัญของประเทศ
- ๑.๑.๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรด น้ำนมดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสามารถรองรับผลผลิตได้
- ๑.๑.๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น ทูเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจ
- ๑.๑.๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแก และทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น
- ๑.๑.๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์)
- ๑.๑.๖) มีท่าเรือน้ำลึกรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน
- ๑.๑.๗) พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง
- ๑.๑.๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว

๑.๒ จุดอ่อน (Weakness: W)

- ๑.๒.๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง
- ๑.๒.๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง
- ๑.๒.๓) เกษตรกรหันมาปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ
- ๑.๒.๔) เกษตรกรขาดความรู้และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรปลอดภัย ตั้งแต่วางแผนการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลผลิต
- ๑.๒.๕) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและทำเกษตรออนไลน์ได้
- ๑.๒.๖) การบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังไม่ทันต่อสถานการณ์ความเดือดร้อนของเกษตรกรในพื้นที่
- ๑.๒.๗) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็ง เนื่องจากการบริหารจัดการภายในองค์กรต้องได้รับการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้มากขึ้น
- ๑.๒.๘) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความต่อเนื่องในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน
- ๑.๒.๙) เกษตรกรขาดทักษะในการปรับปรุงคุณภาพดิน ส่งผลให้สภาพดินที่ใช้ในการเพาะปลูกขาดความอุดมสมบูรณ์
- ๑.๒.๑๐) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาด้านการเกษตรไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า)
- ๑.๒.๑๑) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย

๒. การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายนอกที่เกี่ยวข้องกับการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

๒.๑ โอกาส (Opportunities: O)

- ๒.๑.๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
- ๒.๑.๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น
- ๒.๑.๓) แนวโน้มกระแสบริโภคนิยมสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูป มีมากขึ้น
- ๒.๑.๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด
- ๒.๑.๕) โครงการรถไฟรางคู่ ทำให้การเดินทางและการขนส่งสินค้าทางการเกษตรสะดวกและรวดเร็วขึ้น
- ๒.๑.๖) นโยบาย OTOP นวัตกรรมดี เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่
- ๒.๑.๗) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า

๒.๒ ภัยคุกคาม (Threats: T)

- ๒.๒.๑) การจัดการปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกินการเกษตรของภาครัฐ ยังไม่ทั่วถึง
- ๒.๒.๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้แนวทางการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง
- ๒.๒.๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างประเทศ ทำให้ประสบปัญหาหารายได้ลดลง
- ๒.๒.๔) โรคอุบัติใหม่ในคน สัตว์ และพืช ยังคงมีต่อเนื่อง
- ๒.๒.๕) ภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน)
- ๒.๒.๖) การใช้มาตรการกีดกันและการแข่งขันทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ๒.๒.๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี ส่งผลให้เกิดโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การนำเข้าผลผลิต

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว โคนือ โคนม และกุ้งทะเลเพื่อการส่งออก และการบริโภคที่สำคัญของประเทศ ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรด น้ำนมดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสามารถรองรับผลผลิตได้ ๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่น ทุเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้ที่สนใจ ๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแก และทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ๖) มีท่าเรือน้ำลึกรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน ๗) พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง ๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว	๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง ๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง ๓) เกษตรกรหันมาปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ ๔) เกษตรกรขาดความรู้และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรปลอดภัย ตั้งแต่วางแผนการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลผลิต ๕) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรมเพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและทำเกษตรออนไลน์ได้ ๖) การบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังไม่ทันต่อสถานการณ์ความเดือดร้อนของเกษตรกรในพื้นที่ ๗) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็ง เนื่องจากการบริหารจัดการภายในองค์กรต้องได้รับการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้มากขึ้น ๘) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความต่อเนื่องในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ๙) เกษตรกรขาดทักษะในการปรับปรุงคุณภาพดิน ส่งผลให้สภาพดินที่ใช้ในการเพาะปลูกขาดความอุดมสมบูรณ์ ๑๐) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาด้านการเกษตรไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า) ๑๑) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย
โอกาส (Opportunity)	ภัยคุกคาม (Threat)
๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น ๓) แนวโน้มกระแสบริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูป มีมากขึ้น ๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด ๕) โครงการรถไฟรางคู่ ทำให้การเดินทาง และการขนส่งสินค้าทางการเกษตรสะดวกและรวดเร็วขึ้น ๖) นโยบาย OTOP นวัตกรรม เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่ ๗) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษ ด้านสิ่งขจร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า ๘) ความก้าวหน้าทางนวัตกรรมและเทคโนโลยี ช่วยในการจัดการการผลิต เช่น Smart Farmer และเกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรมากขึ้น เช่น LINE Facebook Lazada ฯลฯ ส่งผลต่อการใช้แรงงานที่ลดลงและรายได้ที่เพิ่มขึ้น	๑) การจัดการปัญหาเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินการเกษตรของภาครัฐ ยังไม่ทั่วถึง ๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้แนวทางการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง ๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างประเทศ ทำให้ประสบปัญหารายได้ลดลง ๔) โรคอุบัติใหม่ในคน สัตว์ และพืช ยังคงมีต่อเนื่อง ๕) ภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน) ๖) การใช้มาตรการกีดกันและการแข่งขันทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี ส่งผลให้เกิดโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ การนำเข้าผลผลิต

การจัดทำ TOWS Matrix เพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาเชิงรุก เชิงแก้ไข เชิงป้องกัน และเชิงรับ

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	S จุดแข็ง (ภายใน) ๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว ใคเนือ โคนม และกุ้งทะเล เพื่อการส่งออก และการบริโภคที่สำคัญของประเทศ ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรด นานมดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสามารถรองรับผลผลิตได้ ๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่นทุเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจ ๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวทับสะแก และทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคได้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ๖) มีท่าเรือน้ำลึกรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน ๗) พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง ๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว	W จุดอ่อน (ภายใน) ๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง ๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง ๓) เกษตรกรหันมาปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ ๔) เกษตรกรขาดความรู้ และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรปลอดภัย ตั้งแต่วางแผนการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลผลิต ๕) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและทำเกษตรออนไลน์ได้ ๖) การบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ยังไม่ทันต่อสถานการณ์ความเดือดร้อนของเกษตรกรในพื้นที่ ๗) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็ง เนื่องจากการบริหารจัดการภายในองค์กรต้องได้รับการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้มากขึ้น ๘) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความต่อเนื่องในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ๙) เกษตรกรขาดทักษะในการปรับปรุงคุณภาพดิน ส่งผลให้สภาพดินที่ใช้ในการเพาะปลูกขาดความอุดมสมบูรณ์ ๑๐) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาด้านการเกษตร ไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า) ๑๑) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย
O โอกาส(ภายนอก) ๑) นโยบายภาครัฐทุกระดับให้การสนับสนุนด้านการเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๒) ตลาดโลกมีความต้องการสินค้าเกษตรและพืชสมุนไพรมากขึ้น ๓) แนวโน้มกระแสผู้บริโภคสินค้าเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ และเกษตรแปรรูปมีมากขึ้น ๔) การมีนโยบาย Thailand Riviera ส่งผลต่อการพัฒนาภายในพื้นที่จังหวัด ๕) โครงการรถไฟรางคู่ ทำให้การเดินทางและการขนส่งสินค้าทางการเกษตรสะดวกและรวดเร็วขึ้น ๖) นโยบาย OTOP นวัตกรรมี เชื่อมต่อชุมชนกับแหล่งท่องเที่ยว ทำให้นักท่องเที่ยวสามารถเข้าถึงพื้นที่ ๗) นโยบายการเปิดการค้าชายแดน (จุดผ่อนปรนพิเศษด่านสิงขร) ส่งผลดีต่อภาคการเกษตรและการค้า ๘) ความก้าวหน้าทางนวัตกรรมและเทคโนโลยีช่วยในการจัดการการผลิต เช่น Smart Farmer และเกิดช่องทางการจำหน่ายสินค้าเกษตรมากขึ้น เช่น LINE Facebook Lazada ฯลฯ ส่งผลต่อการใช้แรงงานที่ลดลงและรายได้ที่เพิ่มขึ้น	SO กลยุทธ์เชิงรุก S๓S๕O๑O๒O๓O๖O๘ เกษตรอัตลักษณ์พื้นที่ถิ่น S๑S๓S๕O๑O๒O๓ เกษตรปลอดภัย S๑S๓S๕O๑O๒O๓ เกษตรชีวภาพ S๑S๒S๓S๕O๑O๒O๓O๕O๘ เกษตรแปรรูป S๑S๓S๕O๑O๘ เกษตรอัจฉริยะ S๑S๓S๕S๗S๘O๑O๓O๖ การพัฒนาระบบนิเวศการเกษตร S๓S๕S๗S๙O๑O๕O๖O๗ ท่องเที่ยวเกษตรเชิงสร้างสรรค์และวัฒนธรรม	WO กลยุทธ์เชิงแก้ไข W๓W๕W๗W๙O๓O๖O๗ การยกระดับศักยภาพของเกษตรกรรายย่อยให้เป็นผู้ประกอบการธุรกิจ W๑W๕W๗W๙O๑O๒O๓O๖ การพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมเชิงนิเวศ W๕W๖W๗W๙O๑O๒O๓O๖O๗ การจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล W๕W๗W๙O๑O๕O๖O๗O๘ ทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการนำเข้าข้อมูลให้ครบทุกมิติและเป็นปัจจุบัน โดยนำข้อมูลสารสนเทศภาคเกษตรที่เป็นเอกภาพไปใช้ประโยชน์ W๑W๕W๗W๙O๑O๒O๓O๕O๘ การบริหารจัดการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดมีประสิทธิภาพและมีแผนการดำเนินงานเชิงรุกอย่างบูรณาการ

ปัจจัยภายใน ปัจจัยภายนอก	S จุดแข็ง (ภายใน) ๑) เป็นแหล่งผลิตและแปรรูปสับปะรด มะพร้าว โคเนื้อ โคนม และกุ้งทะเล เพื่อการส่งออก และการบริโภคที่สำคัญของประเทศ ๒) มีโรงงานอุตสาหกรรมแปรรูปสับปะรด นํ้านมดิบ ในพื้นที่จังหวัดเพียงพอสถาพรรองรับผลผลิตได้ ๓) สินค้าเกษตรของชุมชนที่มีชื่อเสียง เช่นทุเรียน มะพร้าว ช่วยเพิ่มช่องทางการท่องเที่ยวทางการเกษตรและถ่ายทอดองค์ความรู้ให้แก่ผู้สนใจ ๔) สินค้าทางการเกษตรได้รับการรับรองสิ่งบ่งชี้ทางภูมิศาสตร์ (GI) คือ มะพร้าวหีบสะแก และทุเรียนป่าละอู ส่งผลให้ผลผลิตมีมูลค่าสูงขึ้น ๕) มีเส้นทางคมนาคมสะดวก เป็นจุดเชื่อมต่อภายในประเทศระหว่างภาคใต้ภูมิภาคต่างๆ และเชื่อมต่อกับประเทศเพื่อนบ้าน (เมียนมาร์) ๖) มีท่าเรือน้ำลึกรองรับการขนส่งสินค้าที่ได้มาตรฐาน ๗) พื้นที่มีศักยภาพในการผลิตพืชเศรษฐกิจที่สำคัญตลอดจนด้านการปศุสัตว์และการประมง ๘) เป็นแหล่งวัตถุดิบในการผลิตวัสดุปรับปรุงดิน เช่น ขุยมะพร้าว, มูลวัว	W จุดอ่อน (ภายใน) ๑) แหล่งน้ำเพื่อการเกษตรนอกเขตชลประทานไม่เพียงพอ และระบบการส่งน้ำไม่ทั่วถึง ๒) เกษตรกรไม่สามารถกำหนดราคาขายผลผลิตทางการเกษตรได้ด้วยตนเอง ๓) เกษตรกรหันมาปลูกพืชตามกระแสส่งผลให้ผลผลิตล้นตลาด และราคาผลผลิตตกต่ำ ๔) เกษตรกรขาดความรู้ และทักษะในกระบวนการเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร สินค้าเกษตรปลอดภัย ตั้งแต่วางแผนการผลิต การตลาด การบริหารจัดการผลผลิต ๕) เกษตรกรบางส่วนไม่สามารถใช้เทคโนโลยี/นวัตกรรม เพื่อเข้าถึงแหล่งเงินทุนได้ จึงทำให้ไม่สามารถเพิ่มช่องทางการจำหน่ายสินค้าและทำเกษตรออนไลน์ได้ ๖) การบูรณาการการดำเนินงานร่วมกันของหน่วยงานภาครัฐในจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ยังไม่ทันต่อสถานการณ์ความเดือดร้อนของเกษตรกรในพื้นที่ ๗) สถาบันเกษตรกร/องค์กรและเกษตรกรส่วนใหญ่ยังขาดความเข้มแข็ง เนื่องจากการบริหารจัดการภายในองค์กรต้องได้รับการเสริมสร้างประสิทธิภาพให้มากขึ้น ๘) ข้อมูลทางการเกษตรไม่เป็นเอกภาพ และขาดความต่อเนื่องในการเก็บรวบรวมเพื่อให้ข้อมูลเป็นปัจจุบัน ๙) เกษตรกรขาดทักษะในการปรับปรุงคุณภาพดิน ส่งผลให้สภาพดินที่ใช้ในการเพาะปลูกขาดความอุดมสมบูรณ์ ๑๐) โครงสร้างพื้นฐานที่เป็นปัจจัยต่อการพัฒนาด้านการเกษตร ไม่เพียงพอ (ถนน ไฟฟ้า) ๑๑) ทรัพยากรการเกษตรในพื้นที่เสื่อมโทรมและถูกทำลาย
T ภัยคุกคาม (ภายนอก) ๑) การจัดการปัญหาเอกสารสิทธิ์ในที่ดินทำกิน การเกษตรของภาครัฐ ยังไม่ทั่วถึง ๒) นโยบายภาครัฐด้านการเกษตรมีการเปลี่ยนแปลง ส่งผลให้แนวทางการพัฒนาขาดความต่อเนื่อง ๓) ต้นทุนการผลิตมีราคาสูงขึ้นตามภาวะเศรษฐกิจ อันเนื่องมาจากความขัดแย้งระหว่างประเทศ ทำให้ประสบปัญหารายได้ลดลง ๔) โรคอุบัติใหม่ในคน สัตว์ และพืช ยังคงมีต่อเนื่อง ๕) ภัยธรรมชาติ (น้ำท่วม, ภัยแล้ง, การกัดเซาะและพังทลายของดิน) ๖) การเข้ามาตรึงการกีดกันและการแข่งขันทางการค้า ทั้งในประเทศและต่างประเทศ ๗) การรวมกลุ่มของประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน (AEC) ส่งผลต่อการเคลื่อนย้ายทรัพยากรอย่างเสรี ส่งผลให้เกิดโรคระบาด และการเปลี่ยนแปลงสายพันธุ์พืชพันธุ์สัตว์ การนำเข้าผลผลิต	ST กลยุทธ์เชิงป้องกัน S๑S๗T๒T๖ การป้องกันและแก้ไขปัญหาที่มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางการเกษตร S๑S๒S๕S๖S๗T๑T๒T๓T๖T๗ การเสริมสร้างทุนทางสังคม S๑S๒S๔S๘T๕T๖ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว S๑S๒S๕S๘T๕T๖ การสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ S๑S๓S๔S๗T๑T๕ ส่งเสริมให้มีแหล่งน้ำไร่นานอกเขตชลประทาน S๑S๓S๔S๘T๓T๕ ส่งเสริมการตรวจคุณภาพดินให้เกษตรกรในพื้นที่	WT กลยุทธ์เชิงรับ W๒W๓W๔W๕W๖W๗T๒T๓T๖ การสร้างความเข้มแข็งของสถาบันเกษตรกร (สหกรณ์ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร) ให้เป็นผู้ประกอบการยุคใหม่ W๑W๔W๕W๗T๑T๒ การสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก W๖T๑T๒T๗ งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรที่มีการนำไปใช้ประโยชน์ เพื่อเป็นเกษตรมูลค่าสูง

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะ ๕ ปี

(พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

ส่วนที่ ๔

แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘

๑. เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

๒. ตัวชี้วัดความสำเร็จตามเป้าหมายการพัฒนา

- ๒.๑ อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี
 ๒.๒ คริวเรือนเกษตรกรมีรายได้จากอาชีพการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐
 ๒.๓ เกษตรกรได้รับการประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ ๘๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี
 ๒.๔ พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน ให้เกิดความสมดุล และยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ ต่อปี

๓. ประเด็นการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด

ประเด็นพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่

วัตถุประสงค์

- ๑) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเป็นผู้ประกอบการเกษตรที่มีความสามารถ ในการบริหารจัดการสินค้าเกษตรตลอดโซ่อุปทาน และมีความสามารถในการ แข่งขันสูง

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) จำนวนสหกรณ์การเกษตรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความ แข็งแกร่งสหกรณ์เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๘ ภายในปี ๒๕๗๐
 ๒) จำนวนวิสาหกิจชุมชน ระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความแข็งแกร่ง เพิ่มขึ้น ๓ วิสาหกิจชุมชน ต่อปี
 ๓) จำนวนกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความแข็งแกร่ง กลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๖ ภายในปี ๒๕๗๐
 ๔) จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพิ่มขึ้น ๒๐ ราย ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรสมัยใหม่
 ๒) สร้างความเข้มแข็งให้เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร
 ๓) ส่งเสริมสร้างแรงจูงใจในการประกอบอาชีพเกษตรกรรม
 ๔) สร้างและพัฒนากำลังคนคุณภาพในภาคเกษตร
 ๕) สนับสนุนการเข้าถึงแหล่งเงินทุนและแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร

โครงการสำคัญ

- ๑) โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 ๒) โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

- ๓) โครงการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งสหกรณ์และกลุ่มเกษตรกร
 - สำนักงานสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๔) โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านประมง
 - สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๕) โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

วัตถุประสงค์

- ๑) สินค้าเกษตรและบริการมีคุณภาพสูง มาตรฐานสูง ปลอดภัยสูง และมูลค่าสูง

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพและเกษตรแปรรูป เพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๒) รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นร้อยละ ๓ ต่อปี
- ๓) มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม / แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน
- ๒) พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตร และบริการมูลค่าสูง
- ๓) ยกระดับมาตรฐานสินค้าเกษตรและพัฒนาระบบตรวจสอบย้อนกลับ
- ๔) ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรที่เชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมอนาคต
- ๕) สร้างความตระหนักรู้เกี่ยวกับการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่มีคุณภาพ และมีความปลอดภัย
- ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยววิถี

โครงการสำคัญ

- ๑) โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่
 - สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๒) โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร
 - หน่วยงานสังกัดกรมปศุสัตว์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๓) โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร
 - ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร
 - หน่วยงานในสังกัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๔) โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจฐานอย่างยั่งยืน
 - องค์การสะพานปลา

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร

วัตถุประสงค์

- ๑) ใช้ประโยชน์ทรัพยากรทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ และสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตร

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่
 - ๒) ผลิตภัณฑ์ ต่อปี
- ๒) พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ ต่อปี
- ๓) เกษตรกรได้รับสิทธิ์ทำประโยชน์ในที่ดิน ๑๐๐ ราย ต่อปี
- ๔) พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น ๑๖,๖๐๐ ไร่ ต่อปี
- ๕) ลดพื้นที่การเผาในพื้นที่เกษตร ๓,๘๑๘ ไร่ ต่อปี

แนวทางการพัฒนา

- ๑) ส่งเสริมการผลิตและการบริโภคสินค้าเกษตรที่รักษาระบบนิเวศและเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมให้เกษตรกรใช้สารเคมีทางการเกษตรอย่างถูกต้อง เหมาะสม และมีความปลอดภัย
- ๓) ส่งเสริมการบริหารจัดการวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรอย่างเต็มประสิทธิภาพ (Zero Waste)
- ๔) สร้างความสมดุลในการใช้ทรัพยากรทางการเกษตร
- ๕) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก

โครงการสำคัญ

- ๑) โครงการปรับปรุงงานชลประทาน
 - โครงการส่งน้ำฯ ปรมาณบุรี และโครงการชลประทานประจวบฯ
- ๒) โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน
 - โครงการส่งน้ำฯ ปรมาณบุรี โครงการชลประทานประจวบฯ และสำนักงานชลประทานที่ ๑๔
- ๓) โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟูเกษตรกรกรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ
 - สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์
- ๔) โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน
 - สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์
- ๕) โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง
 - สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

วัตถุประสงค์

- ๑) เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร สามารถใช้ประโยชน์โครงสร้างพื้นฐานและระบบนิเวศการเกษตรได้อย่างทั่วถึงและมีความสะดวก

ค่าเป้าหมายและตัวชี้วัด

- ๑) ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตรที่มีการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทานในสินค้าเกษตรที่สำคัญ ๑ ระบบ ภายในปี ๒๕๗๐
- ๒) งานวิจัยเทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตร ถูกนำไปใช้ประโยชน์ / ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ๒ งานวิจัย ต่อปี
- ๓) ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขายลดลงร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐

แนวทางการพัฒนา

- ๑) พัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน และระบบโลจิสติกส์เกษตร
- ๒) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์
- ๓) ส่งเสริมและพัฒนาระบบตลาดสินค้าเกษตร
- ๔) พัฒนาระบบฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตร

โครงการสำคัญ

- ๑) โครงการขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)
 - สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- ๒) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ถนนเพื่อการเกษตร)
 - แขวงทางหลวงประจวบคีรีขันธ์

(ร่าง) แผนที่แสดงความต้องการของแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) กับแผน ๓ ระดับ

แผนระดับ ๑	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน เป้าหมาย ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น ประเด็น การเกษตรสร้างมูลค่า ประเด็นย่อย เกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ เกษตรแปรรูป เกษตรอัจฉริยะ	ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เป้าหมาย ประเทศไทยเป็นประเทศพัฒนาแล้วที่มีคุณภาพและสิ่งแวดล้อม ที่ดีที่สุดในอาเซียนภายในปี พ.ศ. ๒๕๘๐ ประเด็น พัฒนาความมั่นคงน้ำ พลังงาน และเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ประเด็นย่อย พัฒนาความมั่นคงด้านการเกษตรและอาหารของประเทศและชุมชนในมิติปริมาณ คุณภาพ ราคา และการเข้าถึงอาหาร

แผนระดับ ๒	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็นการเกษตร เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทา ผลผลิตทั้งหมดรวมใน ประเทศในสาขาเกษตร เพิ่มขึ้น แผนย่อยของแผนแม่บทา เกษตรปลอดภัย เป้าหมายแผนย่อย สินค้าเกษตร ปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา ส่งเสริมและ สนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึง ผู้ประกอบการให้สามารถผลิตสินค้า เกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน	แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ ประเด็น การบริหารจัดการน้ำทั้งระบบ เป้าหมายประเด็นของแผนแม่บทา การพัฒนาการจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำ ทั้งระบบ แผนย่อยของแผนแม่บทา การพัฒนา การจัดการน้ำเชิงลุ่มน้ำ ทั้งระบบ เพื่อเพิ่ม ความมั่นคงด้านน้ำของประเทศ เป้าหมายแผนย่อย แม่น้ำลำคลอง และแหล่งน้ำธรรมชาติทั่วประเทศมี ระบบนิเวศและทัศนียภาพที่ดีมีคุณภาพ ได้มาตรฐานเพิ่มขึ้น แนวทางการพัฒนา อนุรักษ์ฟื้นฟู และพัฒนาแม่น้ำ ลำคลอง และแหล่งน้ำ ธรรมชาติ ในทุกมิติเช่น ด้านการระบาย น้ำ เก็บกักน้ำ การจัดการคุณภาพน้ำ ขยะ วัชพืช สิ่งกีดขวางทางน้ำ การบำรุงรักษาศิลปวัฒนธรรม ประเพณี วิถีชีวิตของชุมชนริมน้ำ สุนทรียภาพ ทางธรรมชาติ ระบบนิเวศและความ หลากหลายทางชีวภาพ	แผนการปฏิรูปประเทศ ด้านเศรษฐกิจ เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป เรื่องความเท่าเทียม และการเติบโตอย่างมีส่วนร่วม ประเด็น การยกระดับรายได้ และคุณภาพชีวิต ในระดับบุคคล	แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ หมวดหมู่ที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำ ด้านสินค้าเกษตร และเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง เป้าหมายการพัฒนา มูลค่าเพิ่มของสินค้า เกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น แนวทางการพัฒนา การยกระดับขีด ความสามารถของเกษตรกรและสถาบัน เกษตรกร หมวดหมู่ที่ ๑๐ ไทยมีเศรษฐกิจหมุนเวียน และสังคมคาร์บอนต่ำ เป้าหมายการพัฒนา เพิ่มมูลค่าจาก เศรษฐกิจหมุนเวียนและการใช้ทรัพยากร อย่างมีประสิทธิภาพ แนวทางการพัฒนา สร้างรายได้ให้ชุมชน ท้องถิ่น และเกษตรกร	นโยบายและแผนระดับชาติว่าด้วย ความมั่นคงแห่งชาติ นโยบายความมั่นคงแห่งชาติที่ ๑๒ : เสริมสร้างความมั่นคงทาง พลังงานและอาหาร แผนระดับชาติว่าด้วยความ มั่นคงชาติรองรับนโยบายที่ ๑๘ : การรักษาความมั่นคงด้านอาหาร และน้ำ

สาระสำคัญ แผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ “แหล่งผลิตและแปรรูปสินค้าเกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน” ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดภาคการเกษตรเพิ่มขึ้น รายได้สุทธิครัวเรือนเกษตรกรเพิ่มขึ้น ทรัพยากรการเกษตรได้รับการอนุรักษ์ พื้นฟู และใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกของภาคการเกษตรลดลง	ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมของจังหวัดสาขาเกษตรและเกษตรแปรรูปเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๒ ต่อปี ครัวเรือนเกษตรกรมีรายได้จากอาชีพการเกษตรเพิ่มขึ้น ร้อยละ ๑๐ ภายในปี ๒๕๗๐ เกษตรกรได้รับการประโยชน์จากการบริหารจัดการน้ำ ๘๕,๐๐๐ ไร่ ต่อปี พื้นที่เกษตรกรได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดิน ให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ๓๖,๕๖๖ ไร่ ต่อปี

แผนระดับ ๓	แผนพัฒนาภาคกลาง “ฐานการผลิตสินค้าและบริการมูลค่าสูง” ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูป	แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคกลางตอนล่าง ๒ “เพชรสมุทรศรีมั่งคั่ง เศรษฐกิจเติบโต บนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมที่สมดุลและยั่งยืน” ยกระดับคุณภาพสินค้าเกษตรให้มีมูลค่าสูง และอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม	แผนพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ “เมืองท่องเที่ยวทรงคุณค่าระดับนานาชาติ เกษตรปลอดภัย ด้านสิ่งแวดล้อมเชิงเศรษฐกิจแห่งอนาคต สังคมผาสุก ภายใต้หลักปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง” เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง	แผนปฏิบัติราชการของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) “เกษตรไทยสู่เกษตรมูลค่าสูง เกษตรกรมีความมั่นคง ในการประกอบอาชีพ ภาคเกษตรเติบโตอย่างยั่งยืน” - ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่ - ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง - เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร - พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร	แผนปฏิบัติการด้านการขับเคลื่อนการพัฒนาประเทศไทยด้วยโมเดลเศรษฐกิจ BCG “เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีคุณภาพและยั่งยืน ประชาชนมีรายได้ดี คุณภาพชีวิตดี รักษาและฟื้นฟูฐานทรัพยากรจากความหลากหลายทางชีวภาพให้มีคุณภาพดี ด้วยการใช้ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรม” การยกระดับการพัฒนาอุตสาหกรรมภายใต้เศรษฐกิจ BCG ให้สามารถแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

ประเด็นการพัฒนา ด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด	๑. ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่	๒. ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง	๓. เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร	๔. พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร

โครงการสำคัญ	โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer) โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่ โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	โครงการปรับปรุงงานชลประทาน โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟูเกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ	โครงการขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC) โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร (ถนนเพื่อการเกษตร)

สรุปโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

เป้าหมายการพัฒนาด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ผู้ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่	๑. จำนวนสหกรณ์การเกษตรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย (ร้อยละ) ภายในปี ๒๕๗๐	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘	๑๘
	๒. จำนวนวิสาหกิจชุมชน ระดับดี ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งสหกรณ์เพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ (วิสาหกิจชุมชน)	๓	๓	๓	๓	๓	๑๕
	๓. จำนวนกลุ่มเกษตรกรในจังหวัด ชั้น ๑ ตามเกณฑ์การจัดระดับความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย (ร้อยละ) ภายในปี ๒๕๗๐	๖	๖	๖	๖	๖	๖
	๔. จำนวนผู้ประกอบการธุรกิจเกษตรเพิ่มขึ้นอย่างน้อย ปีละ (ราย)	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๒๐	๑๐๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง	๑. มูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๘
	๒. รายได้จากการท่องเที่ยวเชิงเกษตรเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๓	๓	๓	๓	๓	๑๘
	๓. มูลค่าผลผลิตของฟาร์ม / แปลงที่นำเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ทั้งพืช ปศุสัตว์ ประมง เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร	๑. การนำวัสดุเหลือใช้ทางการเกษตรมาสร้างมูลค่าเพิ่มเป็นสินค้าหรือผลิตภัณฑ์ใหม่ไม่น้อยกว่า ปีละ (ผลิตภัณฑ์)	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐
	๒. พื้นที่เกษตรกรรมได้รับการบริหารจัดการด้วยเทคโนโลยีด้านการพัฒนาที่ดินให้เกิดความสมดุลและยั่งยืน ไม่น้อยกว่า (ไร่)	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๓๖,๕๖๖	๑๘๒,๘๓๐
	๓. เกษตรกรได้รับสิทธิ์ทำประโยชน์ในที่ดินไม่น้อยกว่า (ราย) ต่อปี	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๕๐๐
	๔. พื้นที่ชลประทานเพิ่มขึ้น จำนวนไม่น้อยกว่า (ไร่)	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๑๖,๖๐๐	๘๓,๐๐๐
	๕. ลดพื้นที่การเผาในพื้นที่เกษตร ไม่น้อยกว่า ปีละ (ไร่)	๓,๘๑๘	๓,๘๑๘	๓,๘๑๘	๓,๘๑๘	๓,๘๑๘	๑๙,๐๙๐

ประเด็นการพัฒนา	ตัวชี้วัดของประเด็นการพัฒนา	ค่าเป้าหมาย					
		พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร	๑. ฐานข้อมูลขนาดใหญ่ (Big Data) ด้านการเกษตรที่มีการเชื่อมโยงตลอดโซ่อุปทานในสินค้าเกษตรที่สำคัญอย่างน้อย (ระบบ) ภายในปี ๒๕๗๐	๑	๑	๑	๑	๑	๑
	๒. งานวิจัย เทคโนโลยีและนวัตกรรมด้านการเกษตรถูกนำไปใช้ประโยชน์ / ต่อยอดในเชิงพาณิชย์ ไม่น้อยกว่า (งานวิจัย) ต่อปี	๒	๒	๒	๒	๒	๑๐
	๓. ต้นทุนโลจิสติกส์สินค้าเกษตรที่สำคัญต่อยอดขาย ลดลงไม่น้อยกว่า (ร้อยละ) ต่อปี	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐	๑๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ ยกระดับศักยภาพเกษตรกรและสถาบันเกษตรกรสู่ประกอบการธุรกิจสมัยใหม่								
๑. โครงการพัฒนาเกษตรกรปราดเปรื่อง (Smart Farmer)	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๔๑,๐๐๐	๑๔๑,๐๐๐	๑๔๑,๐๐๐	๑๔๑,๐๐๐	๑๔๑,๐๐๐	๗๐๕,๐๐๐.๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐	๒๔,๐๐๐	๑๒๐,๐๐๐.๐๐
๒. โครงการศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต สินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๑๘,๒๔๐	๗๑๘,๒๔๐	๗๑๘,๒๔๐	๗๑๘,๒๔๐	๗๑๘,๒๔๐	๓,๕๙๑,๒๐๐.๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๗๓,๗๐๐	๗๓,๗๐๐	๗๓,๗๐๐	๗๓,๗๐๐	๗๓,๗๐๐	๓๖๘,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๕๓,๖๐๐	๒๖๘,๐๐๐.๐๐
		สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๔๙,๘๐๐	๔๙,๘๐๐	๔๙,๘๐๐	๔๙,๘๐๐	๔๙,๘๐๐	๒๔๙,๐๐๐.๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๔๗,๐๐๐	๒๓๕,๐๐๐.๐๐
๓. โครงการส่งเสริมและพัฒนาวิสาหกิจชุมชน	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๗๘,๑๕๐	๑๗๘,๑๕๐	๑๗๘,๑๕๐	๑๗๘,๑๕๐	๑๗๘,๑๕๐	๘๙๐,๗๕๐.๐๐
๔. โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๙๕,๐๐๐	๔๗๕,๐๐๐.๐๐
๕. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจาก พระราชดำริ	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๓๗๒,๙๐๐	๓๗๒,๙๐๐	๓๗๒,๙๐๐	๓๗๒,๙๐๐	๓๗๒,๙๐๐	๑,๘๖๔,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๕๖,๘๔๐	๒๕๖,๘๔๐	๒๕๖,๘๔๐	๒๕๖,๘๔๐	๒๕๖,๘๔๐	๑,๒๘๘,๒๐๐.๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๓๐,๔๐๐	๒๓๐,๔๐๐	๒๓๐,๔๐๐	๒๓๐,๔๐๐	๒๓๐,๔๐๐	๑,๑๕๒,๐๐๐.๐๐
		ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ ชุมพร	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐	๑๐๓,๐๐๐	๕๑๕,๐๐๐.๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๙๓,๗๐๐	๙๓,๗๐๐	๙๓,๗๐๐	๙๓,๗๐๐	๙๓,๗๐๐	๔๖๘,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๘๐,๙๒๕	๘๐,๙๒๕	๘๐,๙๒๕	๘๐,๙๒๕	๘๐,๙๒๕	๔๐๔,๖๒๕.๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๕. โครงการส่งเสริมการดำเนินงานอันเนื่องมาจากพระราชดำริ	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๔๘,๐๐๐	๒๔๐,๐๐๐.๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร	๓๒,๕๐๐	๓๒,๕๐๐	๓๒,๕๐๐	๓๒,๕๐๐	๓๒,๕๐๐	๑๖๒,๕๐๐.๐๐
		ศูนย์วิจัยข้าวราชบุรี	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๑๗,๐๐๐	๘๕,๐๐๐.๐๐
		สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๑๐,๐๐๐	๕๐,๐๐๐.๐๐
๗. โครงการพัฒนาศักยภาพการดำเนินธุรกิจของสหกรณ์ กลุ่มเกษตรกร และธุรกิจชุมชน	๒	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๒๐,๑๐๐	๑๐๐,๕๐๐.๐๐
๘. โครงการแก้ไขปัญหาหนี้สินและพัฒนาคุณภาพชีวิต สมาชิกสหกรณ์ / กลุ่มเกษตรกรด้วยระบบสหกรณ์	๒	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๑๗,๔๐๐	๘๗,๐๐๐.๐๐
๙. โครงการสร้างความเข้มแข็งกลุ่มการผลิตด้านประมง	๒	สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๓๐๘,๔๐๐	๓๐๘,๔๐๐	๓๐๘,๔๐๐	๓๐๘,๔๐๐	๓๐๘,๔๐๐	๑,๕๕๒,๐๐๐.๐๐
๑๐. โครงการจัดการปัญหาแรงงานต่างด้าวและการค้า มนุษย์ด้านการประมง	๒	สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๗๓,๕๐๐	๗๓,๕๐๐	๗๓,๕๐๐	๗๓,๕๐๐	๗๓,๕๐๐	๓๖๗,๕๐๐.๐๐
๑๑. โครงการพัฒนาและเสริมสร้างความเข้มแข็งสหกรณ์ และสถาบันเกษตรกร	๒	สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๑,๖๐๙,๗๕๐	๑,๖๐๙,๗๕๐	๑,๖๐๙,๗๕๐	๑,๖๐๙,๗๕๐	๑,๖๐๙,๗๕๐	๘,๐๔๘,๗๕๐.๐๐
๑๒. โครงการขับเคลื่อนการเกษตรระดับหมู่บ้านสู่การ ผลิตสินค้าเกษตรมูลค่า	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๑๑๒,๐๐๐.๐๐
รวม			๔,๖๕๔,๙๐๕.	๔,๖๕๔,๙๐๕.	๔,๖๕๔,๙๐๕.	๔,๖๕๔,๙๐๕.	๔,๖๕๔,๙๐๕.	๒๓,๗๔๖,๕๒๕.
ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง								
๑. โครงการระบบส่งเสริมเกษตรแบบแปลงใหญ่	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑,๑๑๕,๒๐๐	๑,๑๑๕,๒๐๐	๑,๑๑๕,๒๐๐	๑,๑๑๕,๒๐๐	๑,๑๑๕,๒๐๐	๕,๕๗๖,๐๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๑๗๔,๙๔๐	๑๗๔,๙๔๐	๑๗๔,๙๔๐	๑๗๔,๙๔๐	๑๗๔,๙๔๐	๘๗๔,๗๐๐
		ศูนย์วิจัยข้าวราชบุรี	๔๑,๕๐๐	๔๑,๕๐๐	๔๑,๕๐๐	๔๑,๕๐๐	๔๑,๕๐๐	๒๐๗,๕๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒๔,๔๐๐	๒๔,๔๐๐	๒๔,๔๐๐	๒๔,๔๐๐	๒๔,๔๐๐	๑๒๒,๐๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๒๒,๔๐๐	๑๑๒,๐๐๐
		สำนักงานสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๑๖,๑๐๐	๘๐,๕๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๒. โครงการพัฒนาศักยภาพกระบวนการผลิตสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและบำรุงพันธุ์สัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๔,๘๗๕,๓๐๐	๔,๘๗๕,๓๐๐	๔,๘๗๕,๓๐๐	๔,๘๗๕,๓๐๐	๔,๘๗๕,๓๐๐	๒๔,๓๗๖,๕๐๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑,๗๒๑,๕๐๐	๑,๗๒๑,๕๐๐	๑,๗๒๑,๕๐๐	๑,๗๒๑,๕๐๐	๑,๗๒๑,๕๐๐	๘๖๐๗,๕๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๗๖,๓๐๐	๗๖,๓๐๐	๗๖,๓๐๐	๗๖,๓๐๐	๗๖,๓๐๐	๓๘๑,๕๐๐
		ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๔,๕๐๐	๒๒,๕๐๐
๓. โครงการยกระดับคุณภาพมาตรฐานสินค้าเกษตร	๒	ศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรชุมพร	๑,๐๘๖,๙๑๘	๑,๐๘๖,๙๑๘	๑,๐๘๖,๙๑๘	๑,๐๘๖,๙๑๘	๑,๐๘๖,๙๑๘	๕,๔๓๔,๕๙๐
		สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๖๓๗,๒๔๐	๖๓๗,๒๔๐	๖๓๗,๒๔๐	๖๓๗,๒๔๐	๖๓๗,๒๔๐	๓,๑๘๖,๒๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๔๗๙,๘๕๐	๔๗๙,๘๕๐	๔๗๙,๘๕๐	๔๗๙,๘๕๐	๔๗๙,๘๕๐	๒,๓๙๙,๒๕๐
		สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๓๖๗,๕๐๐	๓๖๗,๕๐๐	๓๖๗,๕๐๐	๓๖๗,๕๐๐	๓๖๗,๕๐๐	๑,๘๓๗,๕๐๐
		ศูนย์บริหารจัดการด้านตรวจ ประเมินเขต ๖ (ประจวบคีรีขันธ์)	๒๕๘,๗๐๐	๒๕๘,๗๐๐	๒๕๘,๗๐๐	๒๕๘,๗๐๐	๒๕๘,๗๐๐	๑,๒๙๓,๕๐๐
		ด่านตรวจพืชประจวบคีรีขันธ์	๖๙,๗๕๐	๖๙,๗๕๐	๖๙,๗๕๐	๖๙,๗๕๐	๖๙,๗๕๐	๓๔๘,๗๕๐
		สำนักงานสหกรณ์จังหวัด	๓๙,๖๐๐	๓๙,๖๐๐	๓๙,๖๐๐	๓๙,๖๐๐	๓๙,๖๐๐	๑๙๘,๐๐๐
		ด่านกักกันสัตว์ประจวบคีรีขันธ์	๘,๑๐๐	๘,๑๐๐	๘,๑๐๐	๘,๑๐๐	๘,๑๐๐	๔๐,๕๐๐
		สำนักประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๗๕๐	๓,๗๕๐
๔. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรอัตลักษณ์	๒	สำนักงานสหกรณ์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๑๔๐,๐๐๐	๗๐๐,๐๐๐
		สำนักงานประมงจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๗๐,๐๐๐	๓๕๐,๐๐๐
		ศูนย์หม่อนไหมเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ฯชุมพร	๓๐,๗๐๐	๓๐,๗๐๐	๓๐,๗๐๐	๓๐,๗๐๐	๓๐,๗๐๐	๑๕๓,๕๐๐
๕. โครงการส่งเสริมการแปรรูปสินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๒๑,๐๐๐	๑๐๕,๐๐๐
๖. โครงการส่งเสริมการใช้เครื่องจักรกลทางการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๑๔,๘๕๐	๑๔,๘๕๐	๑๔,๘๕๐	๑๔,๘๕๐	๑๔,๘๕๐	๗๔,๒๕๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ. ๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๗. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร	๒	สำนักงานเกษตร จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๒๘๙,๗๕๐	๒๘๙,๗๕๐	๒๘๙,๗๕๐	๒๘๙,๗๕๐	๒๘๙,๗๕๐	๑,๔๔๘,๗๕๐
๘. โครงการส่งเสริมและพัฒนาสินค้าเกษตรชีวภาพ (สมุนไพร)	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๘๒,๓๒๐	๘๒,๓๒๐	๘๒,๓๒๐	๘๒,๓๒๐	๘๒,๓๒๐	๔๑๑,๖๐๐
๙. โครงการผลิตและกระจายเมล็ดพันธุ์ข้าว	๒	ศูนย์วิจัยข้าวราชบุรี	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๕๓,๕๐๐	๒๖๗,๕๐๐
๑๐. โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้าน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจจากฐานอย่างยั่งยืน	๔	องค์การสะพานปลา	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐	๒,๕๐๐,๐๐๐
รวม			๑๒,๒๒๒,๖๖๘.๐๐	๑๒,๒๒๒,๖๖๘.๐๐	๑๒,๒๒๒,๖๖๘.๐๐	๑๒,๒๒๒,๖๖๘.๐๐	๑๒,๒๒๒,๖๖๘.๐๐	๕๙,๑๑๓,๓๔๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการบริหารจัดการทรัพยากรทางการเกษตร								
๑. โครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน และฟื้นฟู เกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๘,๐๔๔,๘๗๖	๘,๐๔๔,๘๗๖	๘,๐๔๔,๘๗๖	๘,๐๔๔,๘๗๖	๘,๐๔๔,๘๗๖	๔๐,๒๒๔,๓๘๐.๐๐
๒. โครงการสนับสนุนการบริหารจัดการน้ำชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ปราณบุรี	๒๕๕,๑๕๘,๐๕๕	๒๕๕,๑๕๘,๐๕๕	๒๕๕,๑๕๘,๐๕๕	๒๕๕,๑๕๘,๐๕๕	๒๕๕,๑๕๘,๐๕๕	๑,๒๗๕,๗๙๐,๒๗๕.๐๐
		สำนักงานชลประทานที่ ๑๔	๓๔,๓๓๕,๔๐๐	๓๔,๓๓๕,๔๐๐	๓๔,๓๓๕,๔๐๐	๓๔,๓๓๕,๔๐๐	๓๔,๓๓๕,๔๐๐	๑๗๑,๖๗๗,๖๐๐.๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๑๗๘,๖๘๕.๓๖	๑๗๘,๖๘๕.๓๖	๑๗๘,๖๘๕.๓๖	๑๗๘,๖๘๕.๓๖	๑๗๘,๖๘๕.๓๖	๘๙๓,๔๒๖.๘๐
๓. โครงการปรับปรุงงานชลประทาน	๒	โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษาปราณบุรี	๓๑๒,๒๓๑,๑๖๖	๓๑๒,๒๓๑,๑๖๖	๓๑๒,๒๓๑,๑๖๖	๓๑๒,๒๓๑,๑๖๖	๓๑๒,๒๓๑,๑๖๖	๑,๕๖๑,๑๕๕,๘๓๐.๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๒๓๕,๖๔๘,๓๐๒	๒๓๕,๖๔๘,๓๐๒	๒๓๕,๖๔๘,๓๐๒	๒๓๕,๖๔๘,๓๐๒	๒๓๕,๖๔๘,๓๐๒	๑,๑๗๘,๒๔๑,๕๑๐.๐๐
๔. โครงการก่อสร้างแหล่งน้ำในไร่นานอกเขตชลประทาน	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๑,๖๑๘,๓๐๐	๑,๖๑๘,๓๐๐	๑,๖๑๘,๓๐๐	๑,๖๑๘,๓๐๐	๑,๖๑๘,๓๐๐	๘,๐๙๑,๕๐๐.๐๐
๕. โครงการบริหารจัดการทรัพยากรประมง	๒	สำนักงานประมงประจวบคีรีขันธ์	๕๗๑,๖๕๐	๕๗๑,๖๕๐	๕๗๑,๖๕๐	๕๗๑,๖๕๐	๕๗๑,๖๕๐	๒,๘๕๘,๒๕๐.๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาการ เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง ประจวบคีรีขันธ์	๓๗๓,๒๐๐	๓๗๓,๒๐๐	๓๗๓,๒๐๐	๓๗๓,๒๐๐	๓๗๓,๒๐๐	๑,๘๖๖,๐๐๐.๐๐
๖. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน)	๒	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๗๙,๕๐๐	๑๗๙,๕๐๐	๑๗๙,๕๐๐	๑๗๙,๕๐๐	๑๗๙,๕๐๐	๘๙๗,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานประมงประจวบคีรีขันธ์	๑๑๙,๕๐๐	๑๑๙,๕๐๐	๑๑๙,๕๐๐	๑๑๙,๕๐๐	๑๑๙,๕๐๐	๕๙๗,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๘๑,๐๐๐	๔๐๕,๐๐๐.๐๐
		สำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์ ประจวบคีรีขันธ์	๓๘,๘๒๐	๓๘,๘๒๐	๓๘,๘๒๐	๓๘,๘๒๐	๓๘,๘๒๐	๑๙๔,๑๐๐.๐๐

บัญชีรายการชุดโครงการสำคัญ			งบประมาณดำเนินการ					
โครงการสำคัญ	แหล่ง งปม.	หน่วยดำเนินการ	พ.ศ. ๒๕๖๖	พ.ศ. ๒๕๖๗	พ.ศ. ๒๕๖๘	พ.ศ. ๒๕๖๙	พ.ศ.๒๕๗๐	รวม ๕ ปี
๖. โครงการพัฒนาเกษตรกรรมยั่งยืน (เกษตรอินทรีย์ เกษตรทฤษฎีใหม่ เกษตรผสมผสาน)	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๓๐,๐๐๐	๑๕๐,๐๐๐.๐๐
		ศูนย์วิจัยและพัฒนาอาหารสัตว์ ประจวบคีรีขันธ์	๑๘๕๐๐	๑๘๕๐๐	๑๘๕๐๐	๑๘๕๐๐	๑๘๕๐๐	๙๒,๕๐๐.๐๐
		สำนักงานการปฏิรูปที่ดินจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๗๔,๒๐๐	๑๗๔,๒๐๐	๑๗๔,๒๐๐	๑๗๔,๒๐๐	๑๗๔,๒๐๐	๘๗๑,๐๐๐.๐๐
๗. โครงการส่งเสริมการใช้สารชีวภัณฑ์และแมลงศัตรู ธรรมชาติทดแทนสารเคมีทางการเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๔๘,๕๐๐	๑๔๘,๕๐๐	๑๔๘,๕๐๐	๑๔๘,๕๐๐	๑๔๘,๕๐๐	๗๔๒,๕๐๐.๐๐
๘. โครงการเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ประโยชน์ที่ดินใน พื้นที่ โครงการ ๑ ตำบล ๑ กลุ่มเกษตรทฤษฎีใหม่	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๑๒,๐๐๐	๖๐,๐๐๐.๐๐
๙. โครงการจัดการงานชลประทาน	๒	สำนักงานชลประทานที่ ๑๔	๒๙,๗๐๐,๐๐๐	๒๙,๗๐๐,๐๐๐	๒๙,๗๐๐,๐๐๐	๒๙,๗๐๐,๐๐๐	๒๙,๗๐๐,๐๐๐	๑๔๘,๕๐๐,๐๐๐.๐๐
		โครงการส่งน้ำและบำรุงรักษา ปราณบุรี	๔,๘๐๐,๙๑๘	๔,๘๐๐,๙๑๘	๔,๘๐๐,๙๑๘	๔,๘๐๐,๙๑๘	๔,๘๐๐,๙๑๘	๒๔,๐๐๔,๕๙๐.๐๐
		โครงการชลประทาน ประจวบคีรีขันธ์	๒,๘๗๙,๐๐๐	๒,๘๗๙,๐๐๐	๒,๘๗๙,๐๐๐	๒,๘๗๙,๐๐๐	๒,๘๗๙,๐๐๐	๑๔,๓๙๕,๐๐๐.๐๐
๑๐. โครงการบริหารจัดการการผลิตสินค้าเกษตรตามแผน ที่เกษตรกรเพื่อการบริหารจัดการเชิงรุก (Agri - Map)	๒	สถานีพัฒนาที่ดิน ประจวบคีรีขันธ์	๕๖๑,๖๙๐	๕๖๑,๖๙๐	๕๖๑,๖๙๐	๕๖๑,๖๙๐	๕๖๑,๖๙๐	๒,๘๐๘,๔๕๐.๐๐
		สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๓๙,๐๐๐	๑๓๙,๐๐๐	๑๓๙,๐๐๐	๑๓๙,๐๐๐	๑๓๙,๐๐๐	๖๙๕,๐๐๐.๐๐
๑๑. โครงการส่งเสริมการหยุดเผาในพื้นที่การเกษตร	๒	สำนักงานเกษตรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐	๕๐๐,๐๐๐.๐๐
รวม			๘๘๗,๑๔๒,๒๖๒.๓๖	๘๘๗,๑๔๒,๒๖๒.๓๖	๘๘๗,๑๔๒,๒๖๒.๓๖	๘๘๗,๑๔๒,๒๖๒.๓๖	๘๘๗,๑๔๒,๒๖๒.๓๖	๔,๔๓๕,๗๑๑,๓๑๑.๘๐
ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ พัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการเกษตร								
๑. โครงการขับเคลื่อนศูนย์เทคโนโลยีเกษตรและนวัตกรรม (Agritech and Innovation Center : AIC)	๒	สำนักงานเกษตรและสหกรณ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์	-	-	-	-	-	-
๒. โครงการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานด้านการเกษตร	๑	แขวงทางหลวงชนบท ประจวบคีรีขันธ์	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐
รวม			๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๒๐,๐๐๐,๐๐๐	๑๐๐,๐๐๐,๐๐๐

หมายเหตุ : แหล่งงบประมาณ ได้แก่ ๑ หมายถึง งบประมาณของจังหวัด/กลุ่มจังหวัด
๒ หมายถึง งบประมาณของกระทรวง/กรม
๓ หมายถึง งบประมาณขององค์การปกครองส่วนท้องถิ่น
๔ หมายถึง งบประมาณอื่น ๆ (เอกชน กองทุน เงินกู้)

ส่วนที่ ๕

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea)

ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์

ที่สำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑
(Project idea รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรด้วยนวัตกรรม สู่ตลาดเศรษฐกิจดิจิทัล กิจกรรมหลัก ส่งเสริมการผลิต การแปรรูป สินค้าเกษตรคุณภาพสูง สู่ตลาดแบบครบวงจร กิจกรรมย่อย ยกระดับการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงเพื่อการเติบโตทางเศรษฐกิจ ฐานรากในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๒. ชื่อแผนงาน	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป และการตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และอุตสาหกรรมให้ได้คุณภาพ เพื่อการบริโภคและส่งออก
๓. แนวทางการพัฒนา	เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง
๔. หลักการและเหตุผล	๑. ที่มา ๑) แผนยุทธศาสตร์ชาติ : ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ข้อ ๒.๑ การพัฒนาสมรรถนะทางเศรษฐกิจ ๒) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ มิติที่ ๑ ภาคการผลิต และบริการเป้าหมาย หมายความว่า ๑ เกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง ๓) แผนแม่บท ที่ ๓ ด้านการเกษตร (แผนแม่บทย่อย : เกษตรปลอดภัย เกษตรชีวภาพ และเกษตรแปรรูป) ๔) นโยบายรัฐบาล : นโยบายการขับเคลื่อนภาคเกษตรภายใต้หลักตลาดนำการผลิต ซึ่งจะให้ความสำคัญตั้งแต่การวิเคราะห์ความต้องการของตลาด ทั้งใน ด้านปริมาณและคุณภาพ เพื่อเชื่อมโยงกับการวางแผนการผลิต และนำไปสู่ การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต การจัดการผลผลิตให้สอดคล้องกับความ ต้องการของตลาด มีการรับรองมาตรฐานสินค้าเกษตรและอาหาร การตรวจสอบย้อนกลับ ตลอดจนส่งเสริมด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรมแก่ เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรอย่างต่อเนื่อง ๕) นโยบายประเทศไทย ๔.๐: ได้ให้ความสำคัญในการยกระดับศักยภาพการ แข่งขันและให้ความสำคัญในการพัฒนาที่มุ่งสู่การเปลี่ยนผ่านประเทศไทย จากประเทศที่มีรายได้ปานกลางไปสู่ประเทศที่มีรายได้สูง มีความมั่นคง และยั่งยืน สังคมอยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ ระยะยาว “มั่งคั่ง มั่งคั่ง ยั่งยืน” ของประเทศ ๖) แผนยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ : ประเด็นการพัฒนาจังหวัด ที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร อุตสาหกรรมคุณภาพสูง

๒. สรุปสาระสำคัญ

๒.๑ สถานการณ์ :

สภาพปัญหา / ความต้องการ : จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มีพื้นที่การเกษตร ๑,๕๕๑,๑๓๘ ไร่ เกษตรกรจำนวน ๗๐,๓๙๕ ครัวเรือน (สนง.เกษตรจังหวัด, ๒๕๖๕) พืชเศรษฐกิจหลักสำคัญที่มีมูลค่าสูงเป็นสินค้าเกษตรหลักประจำจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ได้แก่ มะพร้าว สับปะรด มะม่วง ปาล์ม น้ำมัน ยางพารา เป็นต้น นอกจากนี้จังหวัดยังมีสินค้าเกษตรที่มีศักยภาพเด่นเป็นอัตลักษณ์ และเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งภายในและต่างประเทศ ได้แก่ทุเรียน ขนุน เป็นต้น

การผลิตสินค้าเกษตรแต่ละชนิด เกษตรกร แต่ละพื้นที่ที่มีความต้องการ และมีปัญหาที่ต้องการแก้ไขแตกต่างกันออกไป การส่งเสริมการเกษตรให้เหมาะสมและตรงตามความต้องการของเกษตรกร จึงควรมีความแตกต่างกันออกไป การส่งเสริมโดยใช้กระบวนการโรงเรียนเกษตรกร จึงเป็นแนวทางหนึ่งในการแก้ไขปัญหาการผลิตสินค้าเกษตร โดยมีเกษตรกรมีส่วนร่วมในการเรียนรู้ด้วยตนเอง เพื่อให้ได้ผลผลิตที่มีคุณภาพ มีตลาดรองรับ และตรงตามความต้องการ ส่งผลให้เกษตรกรมีความเข้มแข็ง สามารถพึ่งพาตนเองได้ และเกิดความยั่งยืน

ประกอบกับโอกาสและความเสี่ยงของโลกที่เปลี่ยนแปลงไป และผลกระทบจากสถานการณ์ระบาดของโควิด-๑๙ คลี่คลาย โดยเศรษฐกิจดิจิทัลเติบโตอย่างรวดเร็ว เทคโนโลยีและนวัตกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการยกระดับคุณภาพชีวิต ภาคการส่งออกขยายปรับตัวสู่สถานการณ์ที่มีแนวโน้มขยายตัวสูงขึ้น ส่งผลให้ภาคการเกษตร จำเป็นอย่างยิ่งในการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม การเกษตรมาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง มีผลผลิตที่มีคุณภาพ มีความเป็นอัตลักษณ์ สามารถส่งออกและแข่งขันกับประเทศคู่ค้าได้ รวมถึงเกษตรกร ต้องมีการปรับตัวให้เท่าทันกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป พัฒนาการเองสู่ผู้ประกอบการ จำเป็นอย่างยิ่งในการเพิ่มทักษะด้านการแปรรูป การพัฒนาผลผลิตภัณฑ์ เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม และการเชื่อมโยงการตลาด เพื่อประชาสัมพันธ์สินค้าให้เป็นที่รู้จัก เพิ่มช่องทางการตลาด และผลผลิตสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐานต่อผู้บริโภค

ดังนั้น การพัฒนาเกษตรกร ให้มีความรู้ ทักษะการผลิต และแปรรูป สินค้าเกษตรด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม ตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร และพัฒนาทักษะสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจเกษตร รวมทั้งเสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารจัดการกลุ่มองค์กรเกษตรกร เป็นสิ่งสำคัญในภาคการเกษตร เพื่อยกระดับการผลิต “สินค้าเกษตรมูลค่าสูง” และยกระดับคุณภาพชีวิตและความยั่งยืนในอาชีพเกษตรกรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้วย

ความเร่งด่วน : มีความจำเป็นเร่งด่วนมาก เนื่องจากการโอกาสและสถานการณ์โลก ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว จำเป็นอย่างยิ่งในการพัฒนาภาคการเกษตรของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยพัฒนาเกษตรกรให้มีศักยภาพผลิตสินค้าเกษตรที่สามารถพึ่งพาตนเอง ผลิตสินค้าที่มีคุณภาพ ได้มาตรฐาน เป็นที่ยอมรับ และเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันกับประเทศคู่ค้าได้ เพื่อสร้างโอกาส สร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกร และสร้างรายได้ทางเศรษฐกิจให้กับจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อีกทางหนึ่งด้วย

๕. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อให้เกษตรกรมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม ตามรูปแบบกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๒. เพื่อให้องค์กรเกษตรกรมีการบริหารจัดการกลุ่มที่มีความพร้อมในการรับมือกับสถานการณ์ด้านการเกษตรและการตลาดได้ ๓. เพื่อส่งเสริมให้กลุ่มองค์กรเกษตรกร มีความรู้และทักษะการเป็นผู้ประกอบการด้านการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ และสามารถนำแนวทางเพื่อพัฒนาและต่อยอดเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มจากสินค้าผลิตภัณฑ์ หรือบริการของกลุ่มได้ ๔. เพื่อให้มีการจัดทำแผนพัฒนารายสินค้า (สับปะรด, มะพร้าว) ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๖. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เชิงปริมาณ ๑.๑ ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูง ด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม ตามรูปแบบกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๑.๒ ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง ๑.๓ เกิดแผนพัฒนารายสินค้า จำนวน ๒ ชนิดสินค้า ๑.๔ ร้อยละ ๘๐ ของเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้และทักษะการเป็นผู้ประกอบการ ด้านการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๒. เชิงคุณภาพ ๑. เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีและพึ่งพาตนเองได้ ๒. องค์กรเกษตรกร ความเข้มแข็งสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาดแบบมีส่วนร่วม ๓. เกิดแผนการพัฒนาสินค้าจากกระบวนการมีส่วนร่วมของเกษตรกร ๔. องค์กรเกษตรกร เกิดแนวคิดในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่า และพัฒนาตัวเองสู่ผู้ประกอบการ เป้าหมาย มีการผลิตสินค้าและบริการด้านการเกษตรที่สร้างมูลค่าสูง
๗. พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ทั้ง ๘ อำเภอ ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. กิจกรรมหลัก	ระบุแนวทางและวิธีการดำเนินงานที่เป็นกิจกรรมหลักที่ส่งผลให้โครงการบรรลุวัตถุประสงค์
๘.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการผลิตสู่สินค้าเกษตรมูลค่าสูงตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร (Farmer Field School) แนวทางการดำเนินงาน ๑.๑) พัฒนาศักยภาพเจ้าหน้าที่สู่การเป็นวิทยากรพี่เลี้ยง (Facilitator) จำนวน ๓๐ คน ดำเนินการจัด ๕ วัน ๑.๒) จัดกระบวนการเรียนรู้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตสินค้าเกษตร (สับปะรด, มะพร้าว และฝรั่ง) ตามกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร จำนวน ๑๐๐ คน ดำเนินการจัด ๕ ครั้ง และศึกษาดูงานแหล่งเรียนรู้ต้นแบบ จำนวน ๑ ครั้ง ๔๕๖,๔๐๐ บาท (สี่แสนห้าหมื่นหกพันสี่ร้อยบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน

๘.๒ กิจกรรมหลักที่ ๒ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่า และเชื่อมโยงตลาด แนวทางการดำเนินงาน ๒.๑) ส่งเสริมความรู้และทักษะด้านการตลาดและการส่งออกสินค้าเกษตร ๒.๑.๑) สัมมนาเชิงปฏิบัติการเทคนิคการทำตลาดออนไลน์ จำนวน ๗๖ คน ดำเนินการจัด ๒ วัน ๒.๑.๒) สัมมนาเชิงปฏิบัติการพัฒนาการออกแบบตราสินค้า และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๒๖ คน ดำเนินการจัด ๒ วัน ๒.๑.๓) ศึกษาดูงานด้านโลจิสติกส์และการส่งออกสินค้าเกษตร จำนวน ๒๘ คน ดำเนินการจัด ๒ วัน ๒.๑.๔) ศึกษาดูงานสถานประกอบการด้านมาตรฐานเกษตรแปรรูป จำนวน ๒๘ คน ดำเนินการจัด ๒ วัน ๒.๒) นิทรรศการและงานแสดงสินค้าผลิตภัณฑ์เด่นกลุ่มองค์กรเกษตรกรจังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๓๐ กลุ่ม ๑ ครั้ง ๖ วัน ๒,๑๖๒,๗๒๐ บาท (สองล้านหนึ่งแสนหกหมื่นสองพันเจ็ดร้อยยี่สิบบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน
๘.๓ กิจกรรมหลักที่ ๓ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	สร้างความเข้มแข็งแก่องค์กรเกษตรกรผู้ปลูกสับปะรด มะพร้าว และเครือข้าย แนวทางการดำเนินงาน ๓.๑) จัดประชุมเกษตรกรกลุ่มผู้ปลูกสับปะรดและผู้เกี่ยวข้อง ระดับจังหวัด จำนวน ๔๐ คน ดำเนินการจัด ๒ ครั้ง ๓.๒) จัดประชุมเกษตรกรกลุ่มผู้ปลูกสับปะรดและผู้เกี่ยวข้อง ระดับอำเภอ จำนวน ๒๕๐ คน ดำเนินการจัด ๒ ครั้ง ๓.๓) จัดประชุมเกษตรกรกลุ่มผู้ปลูกมะพร้าวและผู้เกี่ยวข้องระดับจังหวัด จำนวน ๓๕ คน ดำเนินการจัด ๒ ครั้ง ๑๘๖,๐๐๐ บาท (หนึ่งแสนแปดหมื่นหกพันบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน
๘.๔ กิจกรรมหลักที่ ๔ งบประมาณ ผู้รับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	บริหารจัดการโครงการ แนวทางการดำเนินงาน ๔.๑) ประชุมเชิงปฏิบัติการชี้แจงโครงการแก่เจ้าหน้าที่ จำนวน ๘๐ คน ดำเนินการจัด ๑ ครั้ง ๔.๒) ประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนาสับปะรด จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๓๐ คน ดำเนินการจัด ๒ ครั้ง ๔.๓) ประชุมเชิงปฏิบัติการจัดทำแผนพัฒนามะพร้าว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน ๓๐ คน ดำเนินการจัด ๒ ครั้ง ๔.๔) ติดตาม ประเมินผล และสรุปผลการดำเนินงานโครงการ ๒๕๔,๘๘๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นสี่พันแปดร้อยแปดสิบบาทถ้วน) สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หน่วยงานบูรณาการภาคเกษตร สถาบันการศึกษา และภาคเอกชน

๙. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานเกษตรจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๐. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๗ - กันยายน ๒๕๖๘
๑๑. งบประมาณ	๓,๐๖๐,๐๐๐ บาท (สามล้านบาทถ้วน) แหล่งที่มาของงบประมาณ งบประมาณจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๒. ผลผลิต (Output)	๑) เกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการมีความรู้และทักษะการผลิตสินค้าเกษตรมูลค่าสูงด้วยเทคโนโลยี/นวัตกรรมที่เหมาะสม ตามรูปแบบกระบวนการโรงเรียนเกษตรกร ๒) องค์กรเกษตรกรมีการรวมกลุ่มที่เข้มแข็ง มีการประชุมเพื่อแก้ไขปัญหาและบริการจัดการสินค้าเกษตรอย่างต่อเนื่อง ๓) มีแผนพัฒนารายสินค้าสับปรดและมะพร้าว จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๔) องค์กรเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการ มีความรู้และทักษะการเป็นผู้ประกอบการด้านการตลาดและการพัฒนาผลิตภัณฑ์
๑๓. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑) เกษตรกรสามารถทำการเกษตรได้อย่างมีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น มีคุณภาพชีวิตดีและพึ่งพาตนเองได้ ๒) องค์กรเกษตรกร มีความเข้มแข็งสามารถเชื่อมโยงเครือข่ายการผลิตและการตลาดแบบมีส่วนร่วม ๓) เกิดการขับเคลื่อนการพัฒนาสินค้าสับปรดและมะพร้าวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ตามแผนการพัฒนา ๔) องค์กรเกษตรกร เกิดการต่อยอดในการสร้างสรรค์ผลิตภัณฑ์เพื่อสร้างมูลค่าและพัฒนาตัวเองสู่ผู้ประกอบการ

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑
(Project idea รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของกลุ่มจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
เป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง
หน่วยงาน สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการพัฒนาระบบการเลี้ยงโคเนื้อและพัฒนาการแปรรูปผลิตภัณฑ์เข้าสู่มาตรฐาน เกษตรปลอดภัย
๒. ชื่อแผนงาน/กลยุทธ์	พัฒนาระบบการผลิต การแปรรูป การตลาด สับปะรด มะพร้าว ประมง ปศุสัตว์ และสินค้าเกษตรให้ได้คุณภาพมาตรฐาน เพื่อการบริโภคและการส่งออก
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	(๑.๑) ที่มา: ตามยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี ยุทธศาสตร์ที่ ๒ ด้านการสร้างขีด ความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นแผนย่อยเกษตรปลอดภัย เพื่อสร้างความ ตระหนักแก่ผู้ผลิตและผู้บริโภคทั่วโลกในเรื่องความสำคัญของมาตรฐานระบบ การจัดการความปลอดภัยของอาหาร ภูมิใจและวางกรอบให้เกษตรกรและผู้ผลิต ทำการผลิตสินค้าที่สอดคล้องกับมาตรฐาน และเข้าสู่ระบบมาตรฐานการจัดการ คุณภาพทางการเกษตรที่ได้รับการรับรองจากองค์การภาครัฐหรือสถาบันที่มี ความน่าเชื่อถือ โดยการให้ความรู้เกษตรกรด้านกระบวนการผลิตตามมาตรฐาน การตรวจรับรองคุณภาพและมาตรฐานสินค้า ระบบตรวจสอบย้อนกลับ สำหรับ การตรวจสอบที่มาของสินค้าในทุกขั้นตอนให้เป็นไปตามมาตรฐานอันเป็นที่ยอมรับ ของตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ สร้างความตระหนักและการรับรู้ ของผู้ผลิต ผู้บริโภคถึงความสำคัญของความปลอดภัย สุขภาวะและโภชนาการ ที่เหมาะสม ส่งเสริมด้านการขยายการตลาดของการบริโภคสินค้าปศุสัตว์ สอดคล้องกับแผนแม่บทด้านการพัฒนาเศรษฐกิจฐานรากของเกษตรกรรายย่อย สร้างเป็นแหล่งอาหารปลอดภัยในชุมชน เพื่อต่อยอดยกระดับรองรับ มาตรฐานสากลต่อไป วิสัยทัศน์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เมืองท่องเที่ยวนานาชาติ การค้าชายแดนเฟื่องฟูด้วยเศรษฐกิจฐานชีวภาพสู่สังคมคุณภาพชีวิตที่ดี มีพันธกิจ ที่จะพัฒนาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้เป็นเมืองท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์สู่นานาชาติ และผลักดันจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ให้มีขีด ความสามารถในการแข่งขันด้านการผลิต การแปรรูป สับปะรด มะพร้าว และสินค้าเกษตรสู่ตลาดโลกด้วยนวัตกรรม โดยมีเป้าหมายในการเติบโตทางเศรษฐกิจ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการท่องเที่ยว เกษตร อุตสาหกรรม และการค้าชายแดน หากกล่าวถึงปศุสัตว์มีความเกี่ยวข้องกับประเด็นการพัฒนาที่ ๒ คือ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูปและการตลาดเป็นสินค้า เกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง เสริมสร้างความเข้มแข็ง การขยายตัวอย่างต่อเนื่อง และการแข่งขันได้สูงของระบบเศรษฐกิจจากฐานการเกษตรมูลค่าสูงมีคุณภาพ ปลอดภัยได้มาตรฐาน การท่องเที่ยวแบบครบวงจร และอุตสาหกรรมที่ยั่งยืน และให้เกิดการกระจายตัวของเศรษฐกิจ ลดความเหลื่อมล้ำให้แก่พื้นที่ได้รับ ประโยชน์จากการพัฒนาอย่าง เท่าเทียมกันและเพิ่มมากขึ้น (๑.๒) สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา/ความต้องการ : ในพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์ มีการเลี้ยงโคเนื้อ จำนวน ๑๙๑,๒๖๙ ตัว เกษตรกร ๑๕,๒๑๕ ราย (ระบบทะเบียน เกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ มีณายน ๒๕๖๖) พบว่ามีฟาร์มที่ได้รับการ

หัวข้อ	รายละเอียด
	ปฏิบัติทางการเกษตรที่ดี (Good Agricultural Practice; GAP) จำนวน ๗ ฟาร์ม และฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (Good Farming Management ; GFM) จำนวนกว่า ๑๘๐ ฟาร์ม (สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๒๕๖๖) ซึ่งเกษตรกรส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อยเลี้ยงโคเนื้อลูกผสม เช่น ลูกผสมบราห์มัน ชาร์โลเลส์ เป็นต้น มีการส่งเสริมการรวมกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อจำนวน ๙ กลุ่ม แบ่งเป็นกลุ่มผู้เลี้ยงโคเนื้อภายใต้โครงการธนาคารโค-กระบือเพื่อเกษตรกรตามพระราชดำริ จำนวน ๕ กลุ่ม และกลุ่มเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อภายใต้โครงการฟาร์มโคเนื้อสร้างอาชีพระยะ ๒ จำนวน ๔ กลุ่ม ในพื้นที่อำเภอปราณบุรี อำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพาน การรวมกลุ่มของเกษตรกรเป็นไปตามนโยบายของรัฐบาลที่กำหนดให้เกษตรกรมีการรวมกลุ่มกันเพื่อบริหารจัดการด้านการเกษตรแบบครบวงจร ตั้งแต่ต้นทางคือการผลิต กลางทางคือการแปรรูปผลผลิต และปลายทางคือด้านการตลาด โดยเน้นการลดต้นทุน การเพิ่มมูลค่าผลผลิต และรวมตัวกันในการต่อรองราคาเพื่อขายผลผลิตทางการเกษตร อย่างไรก็ตามจำนวนกลุ่มเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ยังเป็นสัดส่วนที่น้อยเมื่อเทียบกับจำนวนเกษตรกรในพื้นที่ หากคำนึงระบบการเลี้ยงโดยส่วนใหญ่เป็นแบบปล่อยหากินตามแหล่งธรรมชาติอาจได้หญ้าที่มีคุณภาพทางด้านโภชนาการต่ำ (โปรตีน ร้อยละ ๒-๓) ทำให้โคที่เลี้ยงรูปร่างเล็กและเจริญเติบโตช้า ไม่มีความแข็งแรงด้านสุขภาพ มีโอกาสในการรับโรคระบาดและเกิดการแพร่กระจายโรคในพื้นที่ เช่น โรคล้มปี่ สกีนโรคปากและเท้าเปื่อยและโรคเฮโมรายิก เซพติซีเมีย (โรคคอบวม) เป็นต้น ตัวแปรต่างๆ เหล่านี้เป็นการเพิ่มต้นทุนของการเลี้ยงสัตว์ ส่งผลต่อความมั่นคงด้านอาชีพการเลี้ยงสัตว์และแหล่งอาหารของผู้บริโภค ความเร่งด่วน : เนื่องจากปัญหาและความต้องการดังกล่าวข้างต้น ประกอบกับแนวคิดในการป้องกันดีกว่าแก้ปัญหา จึงต้องมุ่งเน้นในการพัฒนาด้านพืชอาหารสัตว์ที่มีคุณภาพให้กับเกษตรกรผู้เลี้ยงโคเนื้อ การเสริมสร้างสุขภาพโคเนื้อ โดยการฉีดวัคซีนป้องกันโรค การบริการถ่ายพยาธิภายใน การกำจัดพยาธิภายนอก และการให้อาหารเสริมแร่ธาตุ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีให้กับโคเนื้อที่เลี้ยง ตลอดจนการปรับระบบการเลี้ยงโคเนื้อให้มีระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงที่เหมาะสม (GFM) การจัดการสร้างคอก/โรงเรือนให้สัตว์ได้อยู่อย่างสบาย ไม่แออัด มีการบริหารจัดการอย่างเป็นระบบตั้งแต่การพัฒนาสายพันธุ์โคเนื้อให้รูปร่างใหญ่ขึ้นมีปริมาณเนื้อเพิ่มขึ้น การพัฒนาด้านพืชอาหารสัตว์ให้มีกินตลอดทั้งปี การจัดการด้านสุขภาพของโคเนื้อ การควบคุมดูแลผลภาวะที่เกิดจากกิจกรรมการเลี้ยงโคไม่ให้มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน ตลอดจนด้านการตลาดและการแปรรูปผลผลิตโคเนื้อเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าปศุสัตว์
๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตโคเนื้อของเกษตรกร ๒. เพื่อพัฒนาเกษตรกรให้มีการบริหารจัดการการผลิตด้านโคเนื้อแบบครบวงจร ๓. เพื่อให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่ม และเป็นแหล่งอาหารเกษตรปลอดภัย
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจการเลี้ยงสัตว์ระบบ GFM ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ๒. เกษตรกรได้รับความรู้ สามารถส่งเสริมสุขภาพสัตว์และป้องกันโรคที่สำคัญ ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ๓. เกษตรกรได้รับการพัฒนาปลูกพืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม ไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ ๔. เกษตรกรได้รับการอบรมเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้า จำนวน ๘๐ ราย และได้ผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูป จำนวน ๖ รายการ

๖. พื้นที่ดำเนินการ	ในพื้นที่อำเภอปรามบุรี อำเภอกุยบุรี อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ อำเภอทับสะแก และอำเภอบางสะพาน
๗. กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ๕๕,๗๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๑. การอบรมให้ความรู้ความเข้าใจในการเลี้ยงสัตว์ด้วยระบบฟาร์มที่มีระบบการป้องกันโรคและการเลี้ยงสัตว์ที่เหมาะสม (Good Farming Management ; GFM) จำนวน ๘๐ ราย
๘. กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ๑๔๐,๔๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒. การอบรมเชิงปฏิบัติการด้านส่งเสริมสุขภาพสัตว์และการป้องกันโรคที่สำคัญ จำนวน ๘๐ ราย
๙. กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ๗๖,๕๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๓. การอบรมพัฒนาการปลูกพืชอาหารสัตว์ จำนวน ๘๐ ราย และจ้างเหมาการเตรียมแปลงปลูกพืชอาหารสัตว์ จำนวน ๑๖ แปลง
๑๐. กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ๓๔,๖๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๔. การอบรมพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปสินค้า จำนวน ๘๐ ราย และจ้างเหมาการผลิตสินค้าแปรรูป จำนวน ๕ รายการ
๑๑. กิจกรรมย่อยที่ ๕ งบประมาณ ๒๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๕. การติดตามและประเมินผลระบบการเลี้ยง GFM การจัดการสุขภาพสัตว์ การพัฒนาปลูกแปลงหญ้า และการแปรรูปสินค้า
๑๒. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๓. ระยะเวลาดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๑๔. งบประมาณ	๓๒๗,๒๐๐ บาท (สามแสนสองหมื่นเจ็ดพันสองร้อยบาทถ้วน)
๑๕. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจการเลี้ยงสัตว์ระบบ GFM จำนวน ๘๐ ราย ๒. เกษตรกรได้รับความรู้ สามารถส่งเสริมสุขภาพสัตว์และป้องกันโรคที่สำคัญ จำนวน ๘๐ ราย ๓. เกษตรกรปลูกพืชอาหารสัตว์ที่เหมาะสม และได้รับการพัฒนาแปลงหญ้า ๑๖ แปลง ๔. เกิดผลิตภัณฑ์สินค้าแปรรูป อย่างน้อยอำเภอละ ๑ รายการ
๑๖. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. ส่งเสริมอาชีพปศุสัตว์ตามหลักความปลอดภัยทางชีวภาพ ๒. ทำให้เกิดกลุ่มเกษตรกรและการตลาดที่มีความเข้มแข็งพึ่งพาตนเองได้ ๓. เกษตรกรทราบแนวทางการลดต้นทุนการผลิต เพิ่มรายได้จากมูลค่า และการพัฒนาผลิตภัณฑ์ ๔. เกิดความสมดุลของระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑

(Project Brief) รายละเอียดโครงการ

แบบฟอร์มโครงการย่อ (Project Brief) ของโครงการสำคัญภายใต้งบประมาณของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาจังหวัดที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด
 เป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรมคุณภาพสูง
 หน่วยงาน สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมการทำปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคเพื่อความยั่งยืนในการจัดการของเสียภายในฟาร์ม
๒. ชื่อแผนงาน/กลยุทธ์	สร้างเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตเกษตรปลอดภัยเพื่อเตรียมความพร้อมสู่มาตรฐานเกษตรอินทรีย์
๓. ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	(๑.๑) ที่มา : สอดคล้องกับยุทธศาสตร์ชาติ (พ.ศ.๒๕๖๑-๒๕๘๐) ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน มุ่งพัฒนาตามพื้นฐานแนวความคิด “สร้างคุณค่าใหม่ในอนาคต” ด้วยการเพิ่มศักยภาพของเกษตรกรผู้เลี้ยงปศุสัตว์โดยมีการปรับใช้แนวคิดของเสียเป็นศูนย์ (zero waste) เข้ามาจัดการของเสียภายในฟาร์มที่สามารถเปลี่ยนเป็นผลิตภัณฑ์ปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคส่งจำหน่ายไปยังตลาดที่มีความต้องการสินค้าวิถีอินทรีย์ ซึ่งมีแนวโน้มเพิ่มมากขึ้นทุกวัน ถือเป็น การปรับโมเดลธุรกิจหรือกลยุทธ์ในการจัดการฟาร์มให้เกษตรกรได้มีช่องทางการหารายได้ที่มากขึ้นจากของเหลือใช้ที่ในอดีตถือเป็นปัญหาในการจัดการ สร้างปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและไม่ได้สร้างมูลค่าเท่าใดนักให้กับเกษตรกร ซึ่งแนวทางในโครงการนี้เป็นไปตามเป้าหมายการพัฒนาประเทศ คือ “ประเทศไทยมั่นคง ประชาชนมีความสุข เศรษฐกิจพัฒนาอย่างต่อเนื่อง สังคมเป็นธรรม ฐานทรัพยากรธรรมชาติยั่งยืน” (๑.๒) สรุปสาระสำคัญ สภาพปัญหา/ความต้องการ : ในพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์มีการเลี้ยงโคเนื้อ ๑๓๕,๕๑๘ ตัว เกษตรกร ๑๕,๑๓๑ ราย (ระบบทะเบียนเกษตรกรผู้เลี้ยงสัตว์ กรมปศุสัตว์ เดือนกุมภาพันธ์ ๒๕๖๖) สภาพการเลี้ยงส่วนใหญ่มีลักษณะแบบขังในคอกร่วมกับการปล่อยอิสระให้เดินหากินในแปลง ซึ่งเกษตรกรมักประสบปัญหาเกี่ยวกับการจัดการมูลสัตว์ที่สะสมและหมักหมมอยู่ในคอกพักสัตว์ที่ต้องใช้แรงงานหรือเครื่องจักรช่วยในการทำ ความสะอาดและย้ายมูลสัตว์ออกไปกองในบริเวณอื่นของฟาร์ม การจัดการกับมูลสัตว์นั้น โดยทั่วไปแล้วเกษตรกรจะทำการเกลี่ยมูลแล้วตากให้แห้ง จากนั้นบรรจุใส่กระสอบอาหาร ขันแล้วจำหน่ายให้กับเกษตรกรผู้ปลูกพืชหรือทำสวนนำไปใช้ต่อไป ราคามูลโคตากแห้ง นั้นมีราคาประมาณ ๑๕-๒๐ บาทต่อกระสอบ ในบางปีอาจไม่มีผู้มารับซื้อมูลโคทำให้ กระสอบที่เสื่อมสภาพตามกาลเวลามีการแตกชำรุดทำให้จำหน่ายไม่ได้จนกว่าจะมีการ บรรจุกระสอบใหม่ นอกจากนี้หากอยู่ในช่วงฤดูฝนเกษตรกรจะไม่สามารถนำมูลสัตว์มาตาก แห้งได้เนื่องจากสภาพอากาศไม่เอื้ออำนวย ส่งผลให้มีมูลสัตว์สะสมค่อนข้างมากในคอกโค หลายฟาร์ม โคต้องยืนและนอนในกองปลักมูลซึ่งเป็นสิ่งแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมกับสวัสดิภาพ ของสัตว์ เนื่องจากโคเกิดภาวะความเครียดสะสมตลอดช่วงระยะเวลาหลายเดือนทำให้โคมี ภาวะกดภูมิคุ้มกันและมีแนวโน้มที่จะติดเชื้อโรคหรือล้มป่วยได้ง่ายกว่าปกติ ซึ่งจะส่งผลให้ เกษตรกรต้องเสียเวลาและค่าใช้จ่ายที่เป็นต้นทุนเพิ่มมากขึ้นในการดูแลจัดการสุขภาพโค จากการศึกษาพบว่าโคโตเต็มวัยน้ำหนัก ๕๕๐ กิโลกรัม ถ่ายมูลออกมาสู่สิ่งแวดล้อมถึง ๓๔.๖ กิโลกรัมต่อวัน (Hamilton, ๒๐๐๔) ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับปริมาณอาหารที่โคกินด้วย หากคำนวณเป็นภาพรวมรายฝูงจะถือว่าเป็นปริมาณที่ค่อนข้างมากซึ่งปัญหาเหล่านี้ สามารถจัดการและป้องกันได้โดยการเปลี่ยนวิกฤตให้เป็นโอกาสได้โดยการแปรรูปมูลโค ให้เป็นปุ๋ยอินทรีย์จากการใช้ของเสียต่างๆ ตามธรรมชาติที่เกิดขึ้นจากการเลี้ยง โค อาทิเช่น มูลโคที่ปกติแล้วอาจจำหน่ายได้ในรูปการตากแห้งแต่ราคาถูกไม่คุ้มค่าแรงงานและตลาด

หัวข้อ	รายละเอียด
	ไม่แน่นอน เศษฟางและเศษหญ้าที่มีความแข็งและหยาบเกินไปหรือมีความฟ้าม้วนเกินไปที่ปกคลุมแล้วมักหลงเหลืออยู่ในโรงอาหารและเกษตรกรส่วนใหญ่จะกำจัดทิ้งด้วยการเผา ซึ่งส่งผลกระทบต่อตรงต่อการเพิ่มมลภาวะทางอากาศทั้งฝุ่นละออง หมอกควัน รวมถึงก๊าซเรือนกระจกด้วย กระบวนการหมักปุ๋ยจากมูลสัตว์นี้เป็นวิธีการทางธรรมชาติในการ recycle ซึ่งเป็นการช่วยลดปัญหาขยะ ชะลอการเปลี่ยนแปลงของสภาพภูมิอากาศ (climate change) และช่วยสร้างดินที่อุดมสมบูรณ์ โดยการเปลี่ยนของเสียเหลือใช้จากฟาร์มปศุสัตว์ให้เป็นปุ๋ยหมัก ซึ่งถือเป็นการจัดการกับของเสียอย่างคุ้มค่าโดยไม่มีของเหลือทิ้ง (zero waste) ให้เป็นปัญหากับสิ่งแวดล้อม ไม่ต้องยุ่งยากกับการเผาทำลายอีกทั้งยังเป็นประโยชน์กับพืชในแง่ของการลดการใช้ปุ๋ยเคมีที่มีราคาแพงและก่อให้เกิดปัญหากับดินได้ในอนาคตและยังช่วยลดการใช้สารเคมีกำจัดแมลงศัตรูพืชหรือโรคพืชได้อีกด้วยเนื่องจากพืชได้รับสารอาหารที่สมดุลทำให้พืชมีความต้านทานต่อแมลงศัตรูพืชและโรคพืชได้ตามธรรมชาติ ความเร่งด่วน : ด่วนมาก เนื่องจากปัญหาการจัดการของเสียในฟาร์ม ปศุสัตว์เป็นปัญหาที่ไม่เคยได้รับการแก้ไขอย่างเหมาะสมและเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมมาก่อน อีกทั้งยังเป็นปัญหาเรื้อรังที่อยู่คู่กับฟาร์มปศุสัตว์มานาน ดังนั้นแนวความคิดในการแปรรูปของเสียเหลือใช้ทั้งจากมูลและเศษฟาง/เศษหญ้าให้อยู่ในรูปปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคเพื่อเพิ่มรายได้ให้กับครัวเรือนในกรณีจำหน่ายและส่งต่อผลิตภัณฑ์ไปยังเกษตรกรผู้ทำการเกษตรอินทรีย์หรือเพื่อเพิ่มความอุดมสมบูรณ์ให้กับดินในสวนหรือพื้นที่ทางการเกษตรของตนเองในราคาต้นทุนที่จับต้องได้ ปลูกพืชผลได้ผลผลิตดีและงอกงามสมบูรณ์ ดินดีจะกักความชื้นได้ดี เกษตรกรไม่ต้องรดน้ำบ่อย ถือเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรน้ำได้อีกแนวทางหนึ่ง
๔. วัตถุประสงค์	1. เพื่อส่งเสริมแนวทางการจัดการของเสียในฟาร์มโคแบบของเสียเป็นศูนย์ (zero waste) ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการเผาขยะขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ 2. เพื่อสร้างรายได้เพิ่มให้กับเกษตรกรจากการจำหน่ายปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโค 3. สร้างผลิตภัณฑ์การขับเคลื่อนวงจรการผลิตอาหารเกษตรปลอดภัย เกษตรอินทรีย์ 4. ปลูกฝังความตระหนักในการใช้ทรัพยากรอย่างรู้คุณค่าจากสิ่งที่มีอยู่ในครัวเรือนตามวิถีหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง การรักษาสีเขียวและสิ่งแวดล้อม
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	1. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องการทำปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโค แร่ธาตุที่เป็นองค์ประกอบหลักในปุ๋ยและส่วนผสมทางเลือกต่างๆ โดยคะแนนทดสอบหลังการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ 2. เกษตรกรได้รับความรู้และตระหนักเกี่ยวกับการจัดการของเสียเป็นศูนย์ การหมักปุ๋ยแบบใช้ก๊าซออกซิเจน ผลกระทบของก๊าซเรือนกระจกที่เกิดจากการเผาขยะรวมถึงกระบวนการหมักแบบไร้อากาศต่อสิ่งแวดล้อม โดยคะแนนทดสอบหลังการอบรมไม่ต่ำกว่าร้อยละ ๗๐ 3. เกิดผลิตภัณฑ์ปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคที่เหมาะสมกับการเกษตรในพื้นที่
๖. พื้นที่ดำเนินการ	อำเภอของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ซึ่งต้องเป็นพื้นที่ที่มีความเหมาะสม และเกษตรกรให้ความสนใจอย่างแท้จริง
๗. กิจกรรมย่อยที่ ๑ งบประมาณ ๗๑,๕๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	1. การอบรม สัมมนา ให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับข้อมูลพื้นฐานของปุ๋ยหมักจากมูลโค อุปกรณ์และขั้นตอนการทำรวมถึงการนำไปใช้ประโยชน์ และแนวคิดการบริหารจัดการของเสียภายในฟาร์มแบบ Zero waste เกษตรกรจำนวน ๕๐ คน และเจ้าหน้าที่ ๑๕ คน รวม ๖๕ คน จำนวน ๑ วัน

หัวข้อ	รายละเอียด
๘. กิจกรรมย่อยที่ ๒ งบประมาณ ๘๘,๗๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๒.การประชุมผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (stakeholder) และการจัดนิทรรศการประชาสัมพันธ์ ปัญหามกอินทรีย์จากมูลโค จำนวน ๑ ครั้ง จำนวนคนเข้าร่วม ๑๐๐ คน
๙. กิจกรรมย่อยที่ ๓ งบประมาณ ๘๘,๓๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	๓.การอบรมเชิงปฏิบัติการในการทำปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคโดยใช้เครื่องทุ่นแรง จำนวน ๕ อำเภอ ละ ๑ ครั้ง จำนวนเกษตรกร ๕๐ คน เจ้าหน้าที่เข้าร่วม ๑๕ คน
๑๐. กิจกรรมย่อยที่ ๔ งบประมาณ ๑๐,๐๐๐ บาท หน่วยงานที่รับผิดชอบ สำนักงานปศุสัตว์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์	การติดตาม ประเมินผลโครงการ วิเคราะห์ปริมาณการผลิต รายได้ส่วนเพิ่มและการตอบรับ จากกลุ่มลูกค้า
๑๑. หน่วยงานดำเนินการ	สำนักงานปศุสัตว์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๑๒. ระยะเวลาดำเนินการ	เดือนตุลาคม ๒๕๖๗ – กันยายน ๒๕๖๘
๑๓. งบประมาณ	๒๕๘,๕๐๐ บาท (สองแสนห้าหมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน)
๑๔. ผลผลิต (Output)	๑. เกษตรกรได้รับความรู้ ความเข้าใจเรื่องการทำปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโค จำนวน ๕๐ ราย ๒. เกิดผลิตภัณฑ์ปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโคที่เหมาะสมกับการเกษตรในพื้นที่
๑๕. ผลที่คาดว่าจะได้รับ (Outcome)	๑. เพิ่มผลิตภัณฑตามแนวเกษตรอินทรีย์ออกสู่ตลาด ๒. เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นจากการจำหน่ายปุ๋ยหมักอินทรีย์จากมูลโค ๓. ของเสียประเภทมูลโค กองเศษหญ้าและเศษฟางลดลง การหมักแบบไร้อากาศที่ทำให้เกิดกลิ่นเหม็น ที่เป็นมลภาวะรวมถึงก๊าซมีเทนที่เกิดจากกระบวนการนี้ลดลงและไม่มีภาวะฟุ้งกระจายของกลิ่นเหม็น จากการผลิตปุ๋ยสัตว์ ส่งผลให้ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกขึ้นสู่ชั้นบรรยากาศ

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑

(Project idea รายละเอียด)

แบบสรุปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร
 อุตสาหกรรมคุณภาพสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการ	การจัดการดินและน้ำแบบมีส่วนร่วม เพื่อเพิ่มศักยภาพการผลิตไม้ผล ไม้ยืนต้น ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองบางสะพานใหญ่
๒.แนวทางการพัฒนา	-
๓.หลักการและเหตุผล	ลุ่มน้ำสาขาคองบางสะพานใหญ่ เป็นลุ่มน้ำสาขาของลุ่มน้ำหลักชายฝั่งทะเลตะวันตก พื้นที่ครอบคลุม ๘ ตำบล ของอำเภอบางสะพาน และอำเภอบางสะพานน้อย จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ระหว่างเส้นรุ้งที่ ๑๑°๐๖'๔๒" - ๑๑°๒๒'๕๒" เหนือ และเส้นแวงที่ ๙๙°๑๗'๔๓" - ๙๙° ๓๒'๑๕" ตะวันออก มีเนื้อที่ ๓๐๓,๙๒๑ ไร่ พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นเทือกเขาและที่สูงชันด้านทิศเหนือและทิศตะวันตก เป็นแหล่งต้นน้ำของคลองบางสะพานใหญ่ พื้นที่ลาดเทไปทางทิศตะวันออกสู่อ่าว พื้นที่ส่วนใหญ่เป็นลูกคลื่นและเนินเขาที่มีลักษณะทางธรณีวิทยาเป็นหินแกรนิตที่มีเนื้อหยาบ ส่วนใหญ่ใช้พื้นที่เพื่อการเกษตร มีจำนวนเนื้อที่ประมาณ ๑๙๕,๐๐๐ ไร่ หรือร้อยละ ๖๒ ของพื้นที่ ขอบจำกัดของดินในการใช้ประโยชน์เพื่อการเกษตร ประกอบด้วย ดินมีความสมบูรณ์ต่ำ ดินตื้น และหรือดินเป็นกรวด ลูกรัง ดินทรายจัด ประกอบกับมีการใช้พื้นที่ทำการเกษตรขาดหลักวิชาการ ปัญหาน้ำ ในการเกษตรเนื่องจากสภาพพื้นที่ของลุ่มน้ำที่มีภูเขา ทางด้านตะวันตก ทำให้การไหลของน้ำรวมลงลำน้ำลงสู่ทะเลในด้านตะวันออก ในช่วงฤดูมรสุมน้ำมีปริมาณมาก การไหลบ่าของน้ำอย่างรวดเร็ว ทำให้เกิดการชะล้างหน้าดินและการพังทลายของดินปานกลาง-รุนแรงกระแสน้ำที่รวมกันปริมาณมากและไหลอย่างรวดเร็วลงคลองต่างๆ ไหลผ่านที่ราบเป็นที่แปลงเกษตรที่ตั้งของชุมชนทำให้เกิดน้ำท่วม สร้างความเสียหายให้กับพื้นที่เกษตร และทรัพย์สินจำนวนมากอย่างต่อเนื่อง ประกอบกับลักษณะของเนื้อดินที่ส่วนใหญ่ค่อนข้างเป็นทรายมีความสามารถในการอุ้มน้ำต่ำ ในช่วงเวลาที่ฝนทิ้งช่วง หรือฤดูแล้งยาวนานประสบปัญหาพืช ขาดน้ำจนได้รับความเสียหายปัญหาดังกล่าวจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยหน่วยงานต่างๆ ได้เข้าดำเนินการให้ความช่วยเหลือและแก้ไขปัญหาในพื้นที่ ได้แก่ การสร้างแหล่งเก็บน้ำเพื่อรองรับปริมาณน้ำในพื้นที่ต้นน้ำได้บางส่วนและมีการจัดระบบระบายน้ำในพื้นที่ด้านล่าง แต่พื้นที่รับน้ำในพื้นที่เกษตร ซึ่งเป็นพื้นที่ส่วนใหญ่ ยังได้รับผลกระทบอยู่มีแนวโน้มสูงขึ้น เพื่อเป็นการแก้ไขและลดผลกระทบจากปัญหาดังกล่าว และพัฒนาให้สามารถใช้ประโยชน์พื้นที่ ทำเกษตรได้อย่างยั่งยืนจำเป็นต้องมีการบริหารจัดการดินและน้ำอย่างเป็นระบบ ด้วยการจัดทำระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ประกอบด้วยมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำต่างๆ ทั้งวิธีกลและวิธีพืชเพื่อลดการไหลบ่าของน้ำทำให้น้ำซึมซับลงในดิน การเก็บกักน้ำกระจายเติมที่ช่วยลดการชะล้างหน้าดินเพิ่มความชุ่มชื้นให้กับพื้นดิน เพิ่มแหล่งน้ำเกษตรสามารถทำการเกษตรปลอดภัยได้ต่อเนื่องและยาวนาน และแก้ไขปัญหาหน้าท่วมในพื้นที่ราบและแหล่งน้ำชุมชนได้ต่อไป

หัวข้อ	รายละเอียด
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	๔.๑ เพื่อจัดการดินและน้ำระดับลุ่มน้ำที่กำหนดมาตรการด้านการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรปลอดภัยด้วยมาตรการอนุรักษ์ดินและน้ำ ๔.๒ เพื่อส่งเสริมสนับสนุนการจัดการดินและน้ำระดับลุ่มน้ำเพื่อพื้นที่ชุ่มน้ำเกษตรปลอดภัยแบบมีส่วนร่วม ๔.๓ เพื่อเป็นต้นแบบการบริหารจัดการโครงการจัดการดินและน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรปลอดภัยด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ๓.๔ เพื่อเป็นต้นแบบการปรับปรุงดินด้วยปุ๋ยหมัก ปุ๋ยน้ำหมัก ปุ๋ยอินโดไมท์ ปุ๋ยพืชสด เพื่อพัฒนาเป็นเกษตรอินทรีย์ต่อไป
๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	จัดทำแผนและดำเนินการจัดการดินและน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรปลอดภัยด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองบางสะพานใหญ่ ตำบลทองมงคล ตำบลพงศัประศาสน์ ตำบลร่อนทอง อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ครอบคลุมพื้นที่ ๒๕,๐๐๐ ไร่
๖.พื้นที่เป้าหมาย	พื้นที่ดำเนินการหมู่ที่ ๑ - ๑๑ ตำบลร่อนทอง และหมู่ที่ ๑ - ๙ ตำบลพงศัประศาสน์ อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในพื้นที่ลุ่มน้ำคลองบางสะพานใหญ่
๗.กิจกรรมหลัก	๗.๑ การรวบรวมข้อมูล เป็นข้อมูลทุติยภูมิที่ได้จากการรวบรวมเอกสารและงานวิชาการที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปใช้ศึกษา วิเคราะห์ เชื่อมโยงสู่การจัดทำแผนบริหารจัดการเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ได้แก่ ฐานข้อมูลด้านทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ สภาพภูมิประเทศ สภาพการใช้ที่ดิน เศรษฐกิจและสังคม แผนการใช้ที่ดิน และข้อมูลการอนุรักษ์ดินและน้ำที่เกี่ยวข้อง ๗.๒ การสำรวจภาคสนาม ข้อมูลปฐมภูมิ ได้แก่ การชะล้างพังทลายของดิน ทรัพยากรดิน สภาพการใช้ที่ดิน การเปลี่ยนแปลงของการใช้ที่ดิน ทรัพยากรน้ำ สภาพภูมิประเทศ และสิ่งแวดล้อม และสถานะเศรษฐกิจสังคม ๗.๓ การวิเคราะห์ และประเมินผลข้อมูล การประเมินสถานภาพทรัพยากรดิน ทรัพยากรน้ำ การประเมินการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน และการสำรวจข้อมูลด้านเศรษฐกิจและสังคม ๗.๔ การประเมินพื้นที่การชะล้างพังทลายของดิน ๗.๕ การจัดทำแผนการใช้ที่ดินเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดิน ๗.๖ การรับฟังความคิดเห็นของชุมชนผ่านกระบวนการมีส่วนร่วม การประชาสัมพันธ์เพื่อการรับฟังความคิดเห็นของชุมชนต่อการดำเนินงานโครงการ ๗.๗ การวิเคราะห์ลำดับความสำคัญเพื่อกำหนดพื้นที่เป้าหมายในการดำเนินงาน ๗.๘ การจัดทำแผนบริหารจัดการเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรปลอดภัย ด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ๗.๙ การจัดทำแผนการปรับปรุงดินโดยวิธีการต่างๆ ๗.๑๐ การประชาสัมพันธ์เพื่อการรับฟังความคิดเห็นต่อ (ร่าง) แผนบริหารจัดการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรปลอดภัย ๗.๑๑ นำเสนอ(ร่าง) แผนบริหารจัดการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรกรรม ด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ต่อคณะกรรมการขับเคลื่อนโครงการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและพื้นที่ชุ่มน้ำที่เกษตรกรรม ด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ๗.๑๒ ปรับปรุงแผนบริหารจัดการฯ ขับเคลื่อนแผนการดำเนินโครงการตามแผนและขยายผลต่อไป

๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	-
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานพัฒนาที่ดินเขต ๑๐ กรมพัฒนาที่ดิน
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๘ - ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	งบประมาณ ๒๑,๐๐๑,๒๕๐ บาท (ยี่สิบเอ็ดล้านบาทหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน) รายละเอียดใช้จ่ายงบประมาณ ๑๐.๑ ค่าสำรวจออกแบบระบบอนุรักษ์ดินและน้ำจำนวน ๒๕,๐๐๐ ไร่ (๒๐ บาท/ไร่) ๕๐๐,๐๐๐ บาท ๙.๒ ค่าก่อสร้างระบบอนุรักษ์ดินและน้ำพื้นที่ ๒๕,๐๐๐ ไร่ ๑๕,๐๐๐,๐๐๐ บาท ๙.๓ ค่าเมล็ดพันธุ์พืชปุ๋ยสด ๑๕ ตัน ๔๔๖,๒๕๐ บาท ๙.๔ ค่าปุ๋ยหมักพ.ด ๕๐๐ ตัน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท ๙.๕ ค่าสาริติน้ำหมักชีวภาพ ๒๕,๐๐๐ ลิตร ๓๒๕,๐๐๐ บาท ๙.๖ ปูนโดโลไมล์ ๑,๐๐๐ ตัน ๑,๗๐๐,๐๐๐ บาท ๙.๗ ป้องกันการชะล้างพังทลาย ๑,๐๐๐,๐๐๐ กล้า ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท ๙.๘ ค่าติดตามการดำเนินงาน ๑๓๐,๐๐๐ บาท ๒๑,๐๐๑,๒๕๐ บาท รวมเป็นเงินทั้งสิ้น ๒๑,๐๐๑,๒๕๐ บาท (ยี่สิบเอ็ดล้านบาทหนึ่งพันสองร้อยห้าสิบบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	๑๑.๑ ฐานข้อมูลด้านการชะล้างพังทลายของดินในพื้นที่เกษตรกรรมและสถานภาพด้านทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจและสังคม สำหรับเป็นข้อมูลพื้นฐานประกอบการพิจารณากำหนดแผนการใช้ที่ดิน ๑๑.๒ แผนบริหารจัดการทรัพยากรดินระดับลุ่มน้ำที่มีการกำหนดมาตรการด้านการป้องกันและฟื้นฟูทรัพยากรดินตามสภาพปัญหาของพื้นที่และความต้องการของชุมชน ๑๑.๓ ต้นแบบการบริหารจัดการดินและน้ำเพื่อป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและฟื้นฟูพื้นที่เกษตรปลอดภัยด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ ๑๑.๔ เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้น เนื่องจากดินดีสามารถเพิ่มผลผลิตให้กับพืชมีความเป็นอยู่ดีขึ้น
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	๑๒.๑ สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์ มีต้นแบบแผนการบริหารจัดการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและฟื้นฟูพื้นที่เกษตรกรรมด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำ สำหรับขับเคลื่อนการดำเนินงานด้านการอนุรักษ์ดินและน้ำให้บรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ แผนปฏิรูปประเทศ แผนบริหารจัดการน้ำของประเทศและยุทธศาสตร์ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ๑๒.๒ สถานีพัฒนาที่ดินประจวบคีรีขันธ์มีแนวทางการดำเนินงานจัดทำแผนบริหารจัดการที่เป็นไปตามมาตรฐานหลักวิชาการด้านอนุรักษ์ดินและน้ำ ๑๒.๓ เกษตรที่อยู่ในพื้นที่เป้าหมายมีแผนบริหารจัดการป้องกันการชะล้างพังทลายของดินและฟื้นฟูพื้นที่ทำเกษตรปลอดภัยด้วยระบบอนุรักษ์ดินและน้ำทำให้สามารถใช้ประโยชน์ที่ดินได้อย่างเหมาะสมตรงตามศักยภาพของพื้นที่ ๑๒.๔ ดินมีคุณภาพดีขึ้น เนื่องจากปริมาณอินทรีย์วัตถุเพิ่มขึ้น ทำให้เกษตรกรมีรายได้เพิ่มขึ้นลดต้นทุนการผลิต

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑

(Project idea รายการโครงการ)

แบบสรุปรูปโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการด้านการเกษตรและสหกรณ์ที่สำคัญของจังหวัด
 ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาด เป็นสินค้าเกษตร
 อุตสาหกรรมคุณภาพสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑.ชื่อโครงการ	แหล่งเรียนรู้ปลานวลจันทร์ ปลาในตำนาน สืบสานอัตลักษณ์สัตว์น้ำ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สร้างแหล่งเรียนรู้ ถ่ายทอดความรู้ด้านการเพาะเลี้ยง ปลานวลจันทร์ทะเล
๒.แนวทางการพัฒนา	ปลานวลจันทร์ทะเล มีชื่อสามัญว่า Milkfish ชื่อวิทยาศาสตร์ Chanos chanos Forsskal, ๑๗๗๕ ลักษณะรูปร่างยาวเพรียว ลำตัวแบนข้างเล็กน้อย บริเวณตามีเยื่อไขมันคลุมตลอดเกล็ดมีขนาดเล็กเรียบไปตามลำตัวครีบหลังและครีบก้นมีเกล็ดติดต่อกันครีบก้นมีเส้นข้างลำตัว (Lateral line) เห็นชัดเจน ครีบก้นเว้าลึกแบบส้อม (Forked type) ตัวเต็มวัยมีขนาดลำตัวยาวกว่า ๑ เมตรหนักกว่า ๑๕ กิโลกรัม อาศัยอยู่ในทะเล เป็นปลาว่ายน้ำเร็ว อาศัยบริเวณผิวน้ำ ในประเทศไทยมีการสำรวจพบลูกปลานวลจันทร์ทะเลครั้งแรกในปี พ.ศ. ๒๔๙๓ บริเวณคลองวาฬ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ หลังจากสำรวจพบลูกปลานวลจันทร์ทะเลแล้ว ในปี พ.ศ. ๒๗๙๖ กรมประมงจึงได้จัดตั้งสถานีประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ขึ้น ณ ตำบลคลองวาฬ อำเภอเมือง จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (ในปัจจุบันคือศูนย์วิจัยและพัฒนาการเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์) เพื่อศึกษาวิจัยการเพาะเลี้ยงปลานวลจันทร์ทะเลและสัตว์น้ำชนิดอื่นๆ กรมประมงได้ประสบความสำเร็จ ในการเพาะพันธุ์ปลานวลจันทร์ทะเลได้ในปี พ.ศ. ๒๕๔๘ และเมื่อวันที่ ๒๖ เมษายน พ.ศ. ๒๕๐๘ พระบาทสมเด็จพระบรมชนกาธิเบศรมหาจักรีบรมราชินีนาถ พระบรมราชชนนีพันปีหลวงพร้อมด้วยพระบรมวงศานุวงศ์เสด็จทอดพระเนตรลูกปลานวลจันทร์ทะเล ที่เลี้ยงไว้ในบ่อดิน ณ สถานีประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และมีพระราชกระแสรับสั่งให้กรมประมงเพาะพันธุ์ปลานวลจันทร์ทะเลให้สำเร็จและส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงเป็นอาชีพ หลังจากนั้นกรมประมงได้ศึกษาวิจัยและพัฒนาระบบการขุนเลี้ยง และการอนุบาลลูกปลานวลจันทร์ทะเลจนสำเร็จและได้ส่งเสริมให้เกษตรกรเลี้ยงและแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ต่างๆ ในปัจจุบันปลานวลจันทร์ทะเลกลายเป็นตำนานสัตว์น้ำที่มีคุณค่าและมีชื่อเสียงของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนั้นการพัฒนาการเพาะพันธุ์และการอนุบาล รวมถึงการดูแลรักษาทรัพยากรปลานวลจันทร์ทะเลให้คงอยู่ในพื้นที่ชายฝั่งทะเลจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จึงมีความสำคัญอย่างยิ่งที่ต้องได้รับการพัฒนาต่อยอด เพื่อสืบสานปลาในพระราชดำริของพระบาทสมเด็จพระชนกาธิเบศรให้คงอยู่ตลอดไป
๓.หลักการและเหตุผล	-
๔.วัตถุประสงค์ของโครงการ	เพื่อสร้างแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับปลานวลจันทร์ทะเลในทุกๆ ด้านให้เป็นแหล่งข้อมูล องค์ความรู้ต่างๆ ที่เกี่ยวข้องกับเยาวชน ชุมชนในพื้นที่ประจวบคีรีขันธ์

๕.ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. สร้างแหล่งเรียนรู้ ปรับปรุงแหล่งเรียนรู้เดิม ให้เป็นสถานที่รวบรวมองค์ความรู้ต่างๆ เกี่ยวกับปลา ๒. ผลិតลูกปลาพันธุ์ดีเพื่อปล่อยในแหล่งน้ำธรรมชาติในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไม่น้อยกว่า ๕๐,๐๐๐ ตัว
๖.พื้นที่เป้าหมาย	เยาวชน เกษตรกร และผู้สนใจทั่วไป
๗.กิจกรรมหลัก	-
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานร่วมดำเนินการ	-
๘. หน่วยงานดำเนินงาน	ศูนย์วิจัยและพัฒนาประมงชายฝั่งประจวบคีรีขันธ์/ ชุมชนประมงพื้นบ้านคลองวาฬ
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	ตุลาคม ๒๕๖๘ – กันยายน ๒๕๗๐
๑๐. งบประมาณ	๖๐๐,๐๐๐ บาท (หกแสนบาทถ้วน)
๑๑. ผลผลิต (Output)	-
๑๒. ผลลัพธ์จากการดำเนินโครงการ (Outcome)	มีแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับปลานวลจันทร์ทะเล ปลาในตำนานของประจวบคีรีขันธ์อย่างครบวงจร เพื่อประโยชน์ของชุมชนในด้านการศึกษาและการท่องเที่ยวของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ ๕

แบบ กษ.๑-๑

(Project idea รายโครงการ)

แบบฟอร์มโครงการแบบย่อ (Project idea) ของโครงการสำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด
ประเด็นการพัฒนาที่ 2 ส่งเสริมและพัฒนาการผลิตสินค้าเกษตรและบริการมูลค่าสูง

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการสำคัญ	โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจรากฐานอย่างยั่งยืน
๒. แนวทางการพัฒนา	๑. ส่งเสริมและสนับสนุนปัจจัยการผลิตที่มีคุณภาพมาตรฐาน ๒. พัฒนาและยกระดับการผลิต การแปรรูปสินค้าเกษตรและการบริการมูลค่าสูง
๓. หลักการและเหตุผล	ด้วยองค์การสะพานปลาร่วมกับ ๕ สถาบันการศึกษา ประกอบด้วย มหาวิทยาลัยนเรศวร มหาวิทยาลัยมหิดล มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยพะเยา และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตวังไกลกังวล ได้ร่วมกันดำเนินโครงการวิจัยเรื่อง “การพัฒนาแบบองค์รวมของกลุ่มประมงพื้นบ้านเพื่อเศรษฐกิจเชิงสร้างสรรค์และยุควิถีใหม่ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์” ภายใต้การสนับสนุนจากหน่วยบริหารและจัดการทุนด้านการพัฒนาระดับพื้นที่ (บพท.) ตามสัญญาฉบับที่ A๑๗F๖๕๐๐๙๗ โดยเมื่อโครงการวิจัยเสร็จสิ้น องค์การสะพานปลาในฐานะผู้รับทุนโดยจะนำองค์ความรู้ที่ได้จากงานวิจัย มายกระดับพัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากประมงพื้นบ้าน รวมไปถึงการพัฒนาด้านการออกแบบบรรจุภัณฑ์ ด้านการตลาดและการสื่อสารการตลาดแบบบูรณาการ อันจะนำไปสู่ศักยภาพในการแข่งขันในตลาด จึงขับเคลื่อนผลงานวิจัยเพื่อพัฒนาศักยภาพกลุ่มประมงพื้นบ้านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์อย่างยั่งยืนที่มีองค์ประกอบความร่วมมือของภาครัฐ ภาคเอกชน ภาคประชาสังคมและภาควิชาการ ด้วยยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๘๐) กำหนดยุทธศาสตร์ การพัฒนาประเทศ ๖ ด้าน โดยใน ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๒ ยุทธศาสตร์ด้านการสร้างความสามารถทางการแข่งขัน กำหนดประเด็นยุทธศาสตร์ ประกอบด้วย ๕ ประเด็นหลัก โดยในประเด็นที่ ๑ การเกษตร สร้างมูลค่าเน้นเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นส่งเสริมการนำอัตลักษณ์พื้นถิ่นและภูมิปัญญาท้องถิ่นของไทยเป็นผลิตภัณฑ์ การเกษตรปลอดภัยเป็นการให้ความรู้สนับสนุนกลไกตลาด เปลี่ยนผ่านสู่เกษตรอินทรีย์เกษตรชีวภาพ เป็นการสร้างผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงจากฐานเกษตรกรรม ฐานทรัพยากรชีวภาพเกษตรแปรรูปเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตรพรีเมียม และเกษตรอัจฉริยะ โดยการพัฒนาภาคประมงและพัฒนาศักยภาพกลุ่มประมงพื้นบ้านในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ซึ่งเป็นภาคเศรษฐกิจที่มีความสำคัญของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ทั้งนี้เพื่อสนับสนุนความยั่งยืน

ของเศรษฐกิจรากฐานชุมชนผู้ประกอบการอาชีพประมงพื้นบ้าน ซึ่งแนวทางในการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่จากพื้นฐานอาชีพเดิม ของชาวประมงพื้นบ้านโดยการแปรรูปผลิตภัณฑ์มูลค่าสูง และเป็นการสร้างศักยภาพให้ชุมชนประมงพื้นบ้านเพิ่มมูลค่า เศรษฐกิจรากฐานอย่างยั่งยืน สอดคล้องกับยุทธศาสตร์จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ๑) เสริมสร้างความโดดเด่นด้านการ ท่องเที่ยวบนพื้นฐานเอกลักษณ์ของจังหวัดสุรนารีชาติ ๒) เสริมสร้างนวัตกรรมกระบวนการผลิต การแปรรูป และการตลาดเป็นสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม คุณภาพสูง ๓) ยกกระดับศักยภาพด้านสิงขร สร้างการเติบโตการค้า การลงทุน การท่องเที่ยว เชื่อมต่อประเทศต่างๆ ในภูมิภาค ๔) ส่งเสริมความมั่นคงและสังคมคุณภาพตามวิถีหลักปรัชญา ของเศรษฐกิจพอเพียง ๕) ยกกระดับการบริหารจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมอย่างครบวงจรเพื่อให้เกิด ความสมดุลและยั่งยืนในระบบนิเวศเพื่อการขับเคลื่อนผ่าน ประเด็นการพัฒนาด้านเศรษฐกิจและโครงสร้างพื้นฐาน ด้านการเกษตร ด้านการท่องเที่ยวด้านสังคม และ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ทั้งนี้สอดคล้องกับแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ยุทธศาสตร์ที่ ๒ เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการสินค้า เกษตรตลอดโซ่อุปทาน และยุทธศาสตร์ที่ ๓ เพิ่มความสามารถในการ แข่งขันภาคการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม

องค์การสะพานปลา จึงได้จัดให้มีการดำเนิน โครงการยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้าน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจรากฐาน อย่างยั่งยืน เพื่อเป็นการส่งเสริมยกระดับการพัฒนาสินค้า และบริการพร้อมเสริมสร้างความแข็งแกร่งให้ผู้ประกอบการ รายย่อย (SME's) และวิสาหกิจชุมชน ผู้ค้าสัตว์น้ำและผลิตภัณฑ์ แปรรูปสัตว์น้ำ รวมทั้งสินค้าเกษตรภายใต้การผสมผสาน ของการพัฒนาธุรกิจรูปแบบใหม่ ESG model เป็นแนวคิด เกี่ยวกับการพัฒนาขององค์กรอย่างยั่งยืน ความสำคัญกับการ ทำธุรกิจที่คำนึงถึงความรับผิดชอบต่อ ๓ ด้านหลัก คือ สิ่งแวดล้อม สังคม การกำกับดูแล ESG ซึ่งช่วยสร้างความ น่าเชื่อถือให้แก่ธุรกิจด้วยการสะท้อนบทบาทความรับผิดชอบต่อ ธุรกิจที่มีต่อผู้มีส่วนได้เสียและการนำเสนอผลการ ดำเนินงานในการพัฒนาธุรกิจให้เติบโตอย่างยั่งยืนเพื่อการ บริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส ตรวจสอบได้ และคำนึงถึงผู้มีส่วนได้เสีย จึงส่งผลบวกให้ธุรกิจในตลาด เศรษฐกิจของประเทศเติบโตขึ้นอย่างมั่นคงและยั่งยืนและ พัฒนาส่งเสริมชาวประมงและเกษตรกรให้มีพื้นที่สร้างงาน สร้างรายได้ ในยุคการเปลี่ยนแปลงทางโครงสร้างเศรษฐกิจ การเงิน และสังคมโลกสู่การจัดการอย่างยั่งยืน

๔. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อพัฒนาศักยภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงจากประมงพื้นบ้านเพื่อเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจรากฐานอย่างยั่งยืน ๒. เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มให้สัตว์น้ำที่มีมูลค่าต่ำให้เป็นผลิตภัณฑ์เกษตรมูลค่าสูงที่ผ่านการแปรรูปให้มีเอกลักษณ์ที่โดดเด่น ๓. เพื่อพัฒนาเศรษฐกิจ การท่องเที่ยว อย่างยั่งยืน ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ด้วยการบูรณาการของหน่วยงานภาครัฐ
๕. ตัวชี้วัดและค่าเป้าหมาย	๑. ผลิตภัณฑ์ชุมชนประมงพื้นบ้านจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ได้รับการพัฒนาเป็นผลิตภัณฑ์มูลค่าสูงไม่น้อยกว่า ๒ ผลิตภัณฑ์ / สองปี ๒. รายได้ครัวเรือนเพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่าร้อยละ ๑๐ / สองปี
๖. พื้นที่เป้าหมาย	ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๗. กิจกรรมหลัก	ประกอบด้วย ๑ กิจกรรมหลัก
๗.๑ กิจกรรมหลักที่ ๑ งบประมาณ หน่วยงานรับผิดชอบ หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง	เสริมสร้างศักยภาพการแปรรูปผลิตภัณฑ์ประมงพื้นบ้านเพื่อพัฒนาเศรษฐกิจรากฐานสู่ความยั่งยืน ๒๕๐,๐๐๐ บาท / ปี องค์การสะพานปลา สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลตำบลคลองวาฬ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๘. หน่วยงานดำเนินการ	องค์การสะพานปลา สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สำนักงานประมงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เทศบาลตำบลคลองวาฬ สำนักงานท่องเที่ยวและกีฬา จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
๙. ระยะเวลาในการดำเนินโครงการ	๒ ปี (ปี ๒๕๖๗ – ๒๕๖๘)
๙. งบประมาณ	๕๐๐,๐๐๐ บาท ต่อสองปี
๑๐. ผลผลิต (Output)	- ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากประมงพื้นบ้านมูลค่าสูงอย่างน้อย ๒ ผลิตภัณฑ์ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ต่อสองปี - กลุ่มประมงพื้นบ้าน กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจ กลุ่มสหกรณ์ ได้รับการพัฒนาอาชีพไม่น้อยกว่า ๒ กลุ่มต่อสองปี

ภาคผนวก

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการ

เกษตรและสหกรณ์ ที่ ๓/๒๕๖๒

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนาการเกษตร

และสหกรณ์ระดับจังหวัด

คำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์
ที่ ๓๓ /๒๕๖๒
เรื่อง แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด

ตามคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ที่ ๒/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๑๗ เมษายน ๒๕๖๒ ได้แต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัด เพื่อดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ ไว้แล้ว นั้น

เพื่อให้การดำเนินการและปฏิบัติงานพัฒนาการเกษตรในระดับพื้นที่ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น คณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติเศรษฐกิจการเกษตร พ.ศ. ๒๕๒๒ ให้ยกเลิกคำสั่งคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ ดังกล่าวข้างต้น และแต่งตั้งคณะอนุกรรมการพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ระดับจังหวัดขึ้นใหม่ โดยมีองค์ประกอบและอำนาจหน้าที่ ดังนี้

องค์ประกอบ

๑. ผู้ว่าราชการจังหวัด	ประธานอนุกรรมการ
๒. ผู้แทนหน่วยทหารกองทัพบกในพื้นที่ หรือผู้แทนกองอำนวยการรักษาความมั่นคงภายในราชอาณาจักร (กอ.รมน.) ในจังหวัด	อนุกรรมการ
๓. ผู้บังคับการตำรวจภูธรจังหวัด	อนุกรรมการ
๔. ปลัดจังหวัด	อนุกรรมการ
๕. หัวหน้าสำนักงานจังหวัด	อนุกรรมการ
๖. ท้องถิ่นจังหวัด	อนุกรรมการ
๗. พาณิชยจังหวัด	อนุกรรมการ
๘. อุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๙. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๐. ประธานสภาเกษตรกรจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๑. ประธานสภาอุตสาหกรรมจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๒. ประธานหอการค้าจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๓. ผู้แทนสถาบันการศึกษาด้านการเกษตรในพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๔. ผู้อำนวยการสำนักงานธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๕. ประมงจังหวัด	อนุกรรมการ
๑๖. ปศุสัตว์จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๗. ผู้แทนหน่วยงานกรมการข้าวที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๘. ผู้แทนหน่วยงานกรมวิชาการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๑๙. ผู้แทนหน่วยงานกรมหม่อนไหมที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ

๒๐. ผู้อำนวยการโครงการชลประทานจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๑. ผู้อำนวยการสถานีพัฒนาที่ดินพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๒. ปฏิรูปที่ดินจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๓. เกษตรจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๔. สหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๕. หัวหน้าสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์	อนุกรรมการ
๒๖. ผู้อำนวยการสำนักงานเศรษฐกิจการเกษตรที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๒๗. หัวหน้าส่วนราชการ และ/หรือ หัวหน้าหน่วยงานรัฐวิสาหกิจ ที่มีภารกิจเกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดนั้น ตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเห็นสมควร จำนวนไม่เกิน ๓ หน่วยงาน	อนุกรรมการ
๒๘. ผู้อำนวยการการยางแห่งประเทศไทยจังหวัด	อนุกรรมการ
๒๙. ผู้อำนวยการองค์การตลาดเพื่อเกษตรกร/ผู้แทนที่รับผิดชอบพื้นที่จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๐. ผู้ทรงคุณวุฒิ ไม่เกิน ๒ ท่าน ซึ่งผู้ว่าราชการจังหวัดแต่งตั้ง	อนุกรรมการ
๓๑. ประธานกรรมการบริษัท ประชากรรัฐวิสาหกิจจังหวัด (วิสาหกิจเพื่อสังคม) จำกัด	อนุกรรมการ
๓๒. ประธานสมาพันธ์ SME ไทย จังหวัด	อนุกรรมการ
๓๓. ประธานกรรมการเครือข่ายศูนย์เรียนรู้การเพิ่มประสิทธิภาพ การผลิตสินค้าเกษตร (ศพก.) ระดับจังหวัด	อนุกรรมการ
๓๔. เกษตรและสหกรณ์จังหวัด	อนุกรรมการและเลขานุการ

อำนาจหน้าที่

๑. กำหนดยุทธศาสตร์ แผนงาน โครงการกิจกรรมพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์ของจังหวัด ให้สอดคล้องกับนโยบาย (Agenda) และแนวทางการดำเนินงานการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เพื่อขับเคลื่อนภาคการเกษตรของประเทศไทย ให้เป็นไปตามนโยบายของรัฐบาล
๒. วางแผน ส่งเสริม สนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรให้ตรงตามความต้องการของตลาด (Demand Driven) ครอบคลุมกระบวนการผลิตทางการเกษตร รวมทั้งรายงานสถานการณ์การผลิตสินค้าเกษตร และคาดการณ์ปริมาณผลผลิตในพื้นที่อย่างต่อเนื่อง
๓. ประสานข้อมูลด้านการตลาด กับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อวางแผนการบริหารจัดการสินค้าเกษตรที่สำคัญ รวมถึงสนับสนุนให้มีการเจรจาซื้อขายผลผลิตระหว่างเกษตรกรและผู้ประกอบการ
๔. ประสานการแก้ไขปัญหาด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด (Area-based) กับหน่วยงานรัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้อง
๕. ทำหน้าที่เป็นกลไกในการกำกับ ดูแล ขับเคลื่อนการดำเนินการตามนโยบายและแนวทางการพัฒนาการเกษตรของกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ รวมทั้งแผนพัฒนาจังหวัดนั้น ๆ
๖. ติดตามและรายงานผลการดำเนินงานโครงการตามนโยบายที่สำคัญด้านการเกษตรและสหกรณ์ในจังหวัด ต่อคณะกรรมการบริหารการขับเคลื่อนงานนโยบายสำคัญและการแก้ไขปัญหาภาคเกษตร
๗. สื่อสาร ประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านการเกษตรและสหกรณ์ เพื่อสร้างความเข้าใจ ที่ถูกต้องเกี่ยวกับข้อเท็จจริงต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อเกษตรกรและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย
๘. แต่งตั้งคณะทำงาน และอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องตามความจำเป็นและเหมาะสม

๔. ปฏิบัติงานอื่นๆ ตามที่กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ และคณะกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์มอบหมาย

ทั้งนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

สั่ง ณ วันที่ ๑๕ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายเกษม บุญราช)

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ประธานกรรมการนโยบายและแผนพัฒนาการเกษตรและสหกรณ์

สำนักงานเกษตรและสหกรณ์จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
สำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์
ศาลากลางจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (หลังเก่า) ชั้น 2 ถนนสละชีพ ตำบลประจวบคีรีขันธ์
อำเภอเมืองประจวบคีรีขันธ์ จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ 77000
โทร 0-3260-3066
E-mail : saraban_pkn@opsmoac.go.th